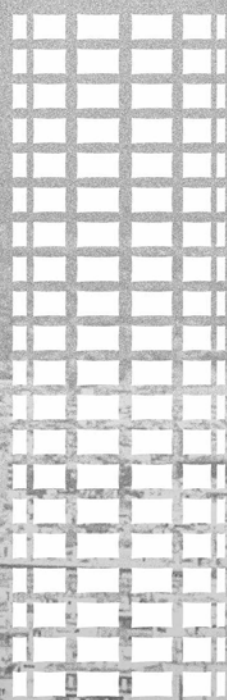

Ένα αρχαιακό
πληροφοριακό
μητροπολιτικό πάρκο
στην Αθήνα

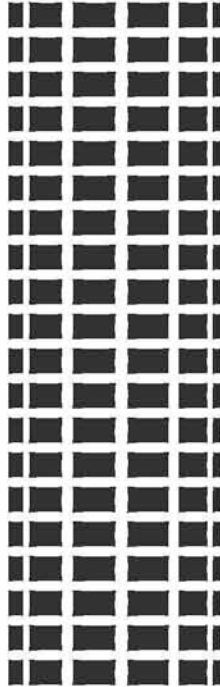
Μια αρχαιολογία του σήμερα

**Ένα αρχαιακό,
πληροφοριακό,
μητροπολιτικό πάρκο
στην Αθήνα**
Μια αρχαιολογία του σήμερα

Πρεδάρης-Παπαγαθαγγέλου Σόλωνας
Τσαντήλας Γρηγόρης

επιβλέποντες καθηγητές
Γαβρήλου Έβελυν
Πανηγύρης Κωστής

Ένα αρχαιολογικό, πληροφοριακό, μητροπολιτικό πάρκο στην Αθήνα	σελ.6
Μετατροπή μητροπολιτικών ίχνων σε εκθέματα	σελ.25
Σχέδια του αρχαιολογικού, πληροφοριακού, μητροπολιτικού πάρκου	σελ.42
Σχέδια του πληροφοριακού πύργου	σελ.60
Στιγμιότυπα από τον εξωτερικό χώρο του αρχαιολογικού πάρκου	σελ.66
Μητροπολιτικά ίχνη, Αρχαιολογίες του σήμερα	σελ.80
Επίλογος	σελ.112

Ένα αρχαιακό, πληροφοριακό, μητροπολιτικό πάρκο στην Αθήνα

Το αρχαιακό αναφέρεται στην έννοια του αρχείου, τη συλλογή ιχνών που χρησιμεύουν για την ανάγνωση, την ανάμνηση, ή την τεκμηρίωση γεγονότων. Το μητροπολιτικό πάρκο τα καταγράφει, τα αποθηκεύει και τα φυλάσσει.

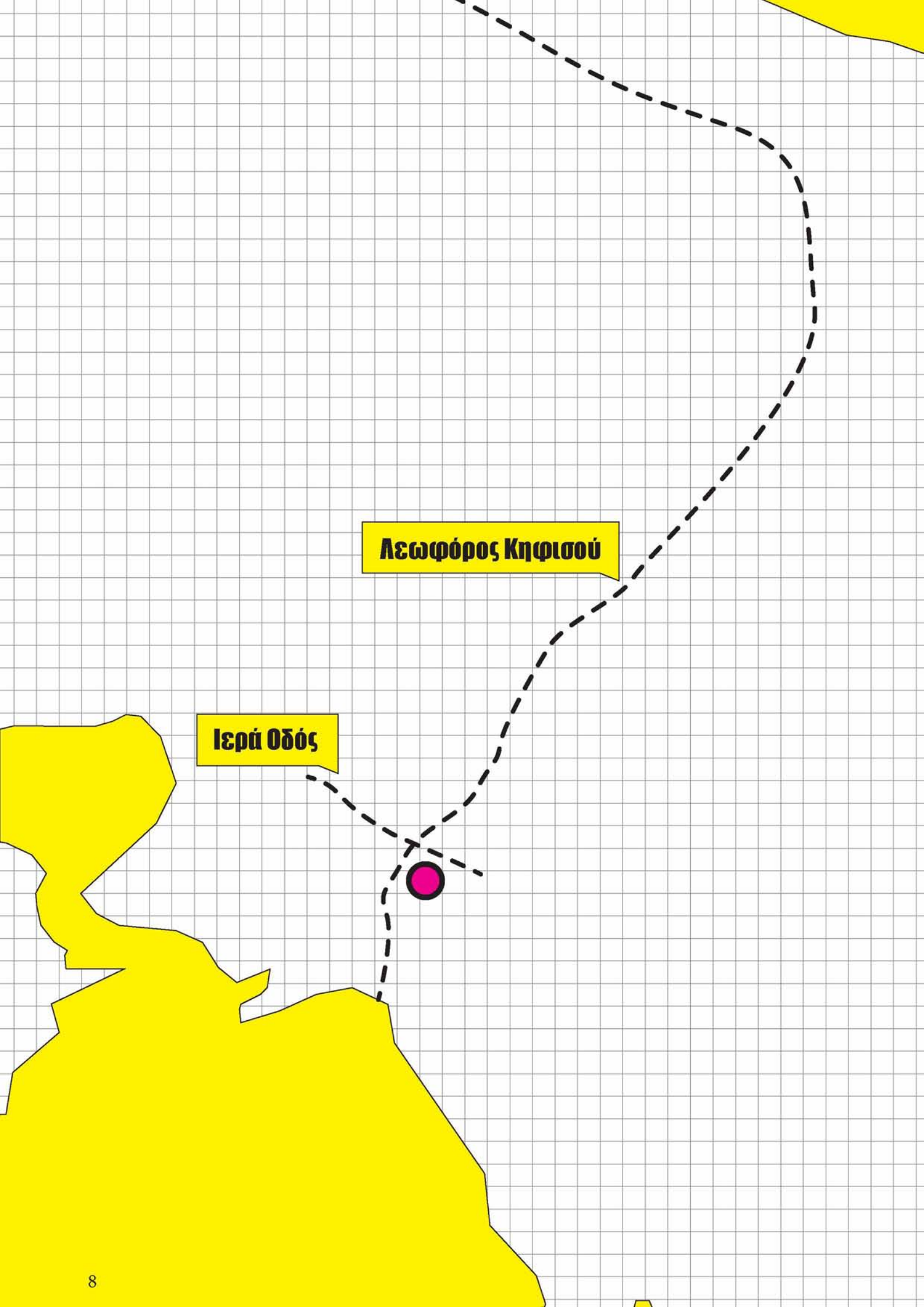
Το πληροφοριακό αναφέρεται στην πληροφορία, δίνει πληροφορίες. Το πάρκο αποτελεί ένα σύνολο στοιχείων, μηνυμάτων, περιέχει και μεταδίδει μια γνώση για κάποιον ή κάτι.

Το πρότζεκτ μας στοχεύει στη δημιουργία ενός μουσείου καθώς διαχειρίζεται αυτές τις δύο έννοιες. Το μουσείο αναπτύσσεται σε μια έκταση 107 χιλιάδων τετραγωνικών μέτρων, σε ένα οικόπεδο που περιβάλλεται από την Ιερά Οδό, τη Λεωφόρο Κηφισού, την Πλούτωνος και την Ορφέως. Η Λεωφόρος Κηφισού (Ε75) είναι ένας κεντρικός οδικός άξονας των Αθηνών, διατρέχει πλήθος δήμων και συνοικιών της Αττικής και αποτελεί φορέα εκατοντάδων χιλιάδων οχημάτων καθημερινά. Το αστικό μουσείο, που προτείνουμε, διατρέχεται στη μεγαλύτερη πλευρά του από αυτόν τον κεντρικό αυτοκινητόδρομο. Στρατηγικά, το σημείο αυτό επιλέχθηκε για να μπορεί να αναγνωσθεί συνολικά από πολλά περαστικά βλέμματα. Θεωρούμε ότι η εικόνα του μουσείου, το περιέχον και το περιεχόμενο είναι στοιχεία μιας θεώρησής του ως τόπου μιας συνολικής αντίληψης και εμπειρίας. Η εικόνα του κτηρίου ως δημόσιου αρχιτεκτονικού έργου είναι σημαντικό στοιχείο, λειτουργικό και συμβολικό και συχνά, ως μνημείο, γίνεται καθοριστικός πυρήνας συγκρότησης του αστικού χώρου.

$37^{\circ}59'21.02''$ N $23^{\circ}41'16.28''$ E

Λεωφόρος Κηφισού

Ιερά Οδός

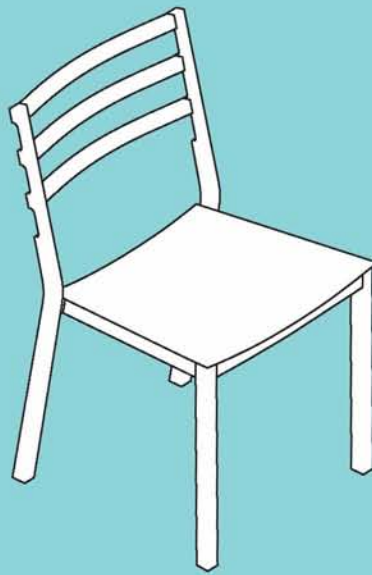

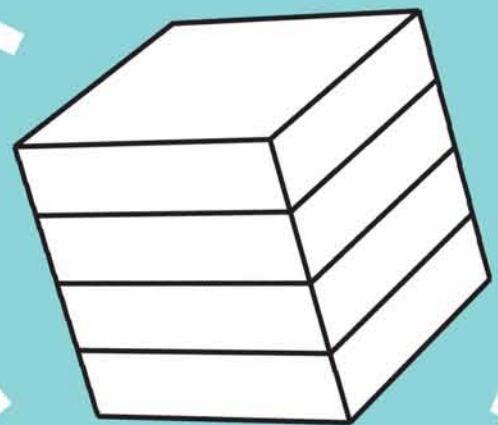
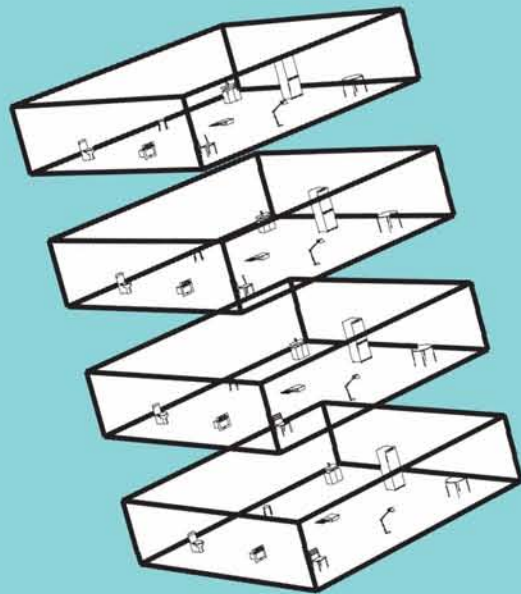
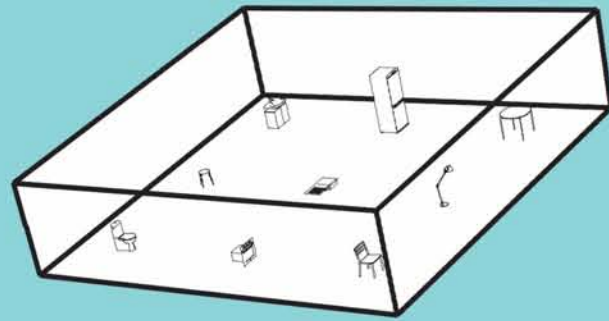
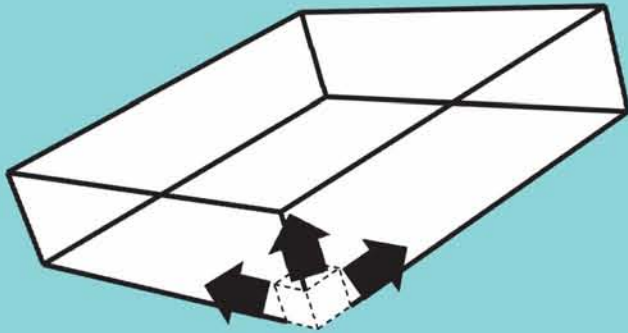
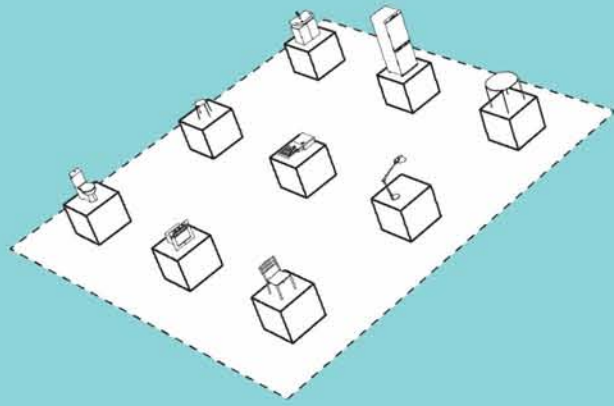
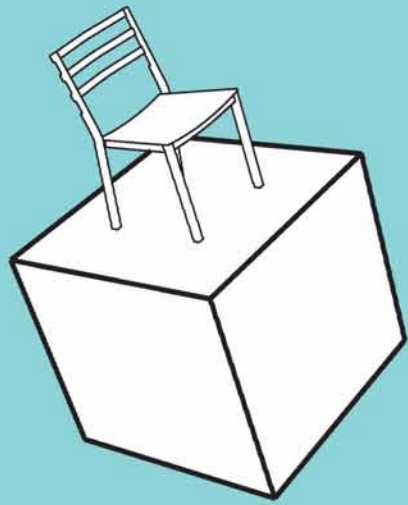
Αιγάλεω

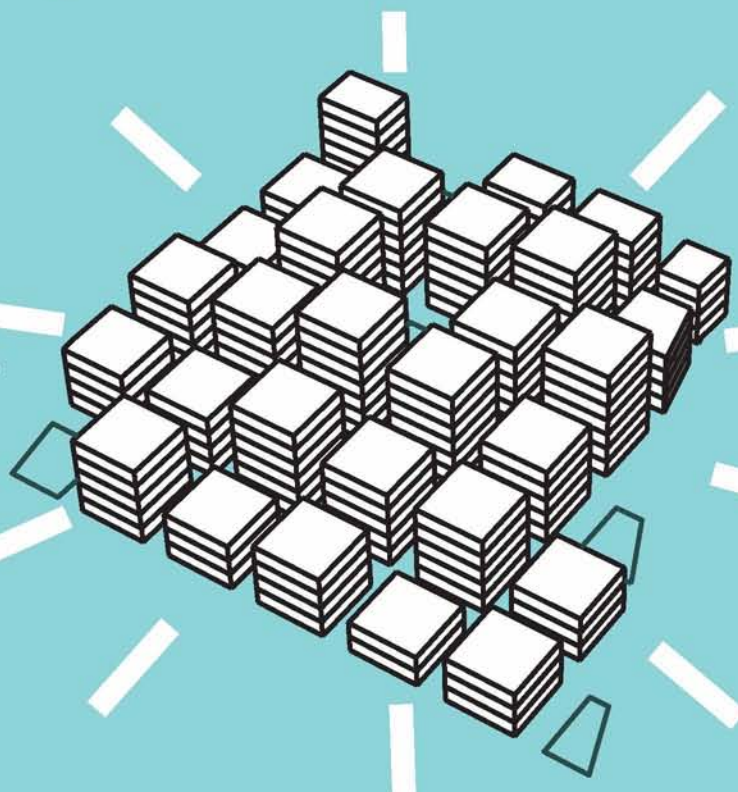
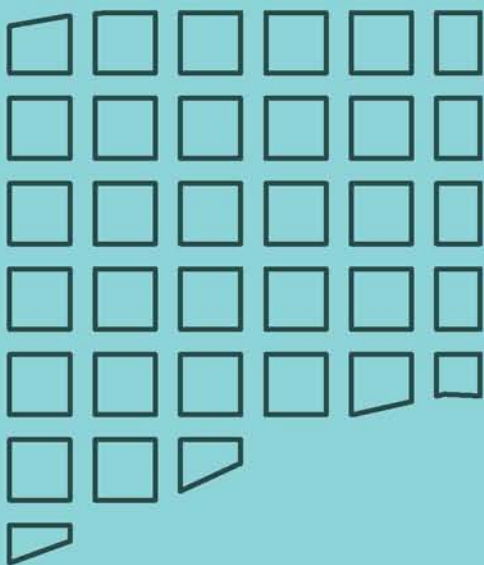
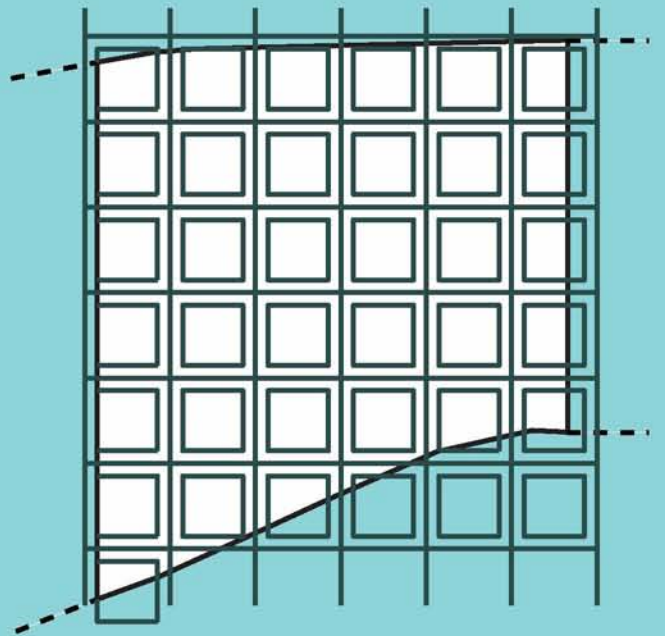
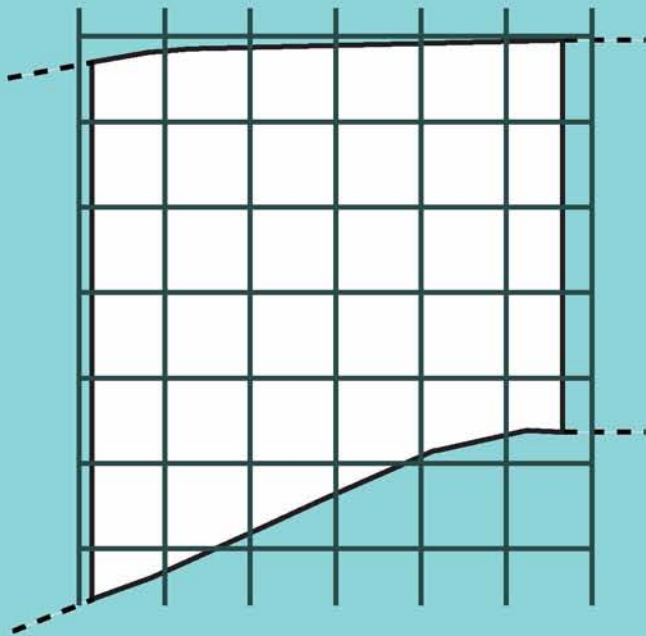
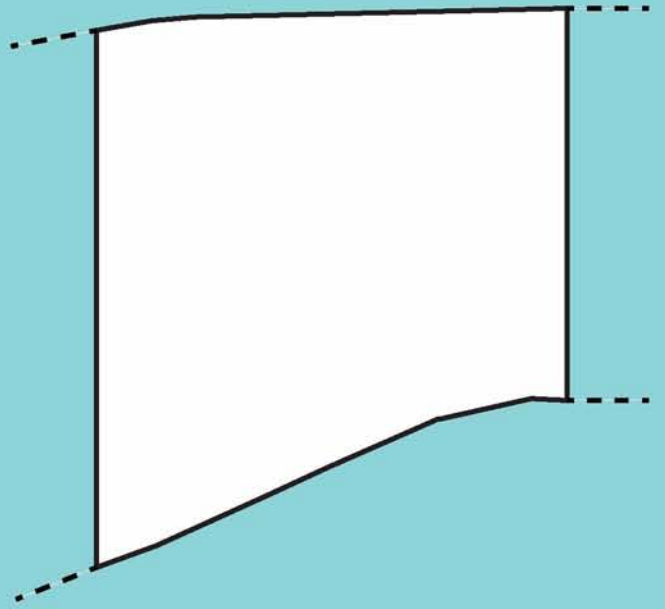
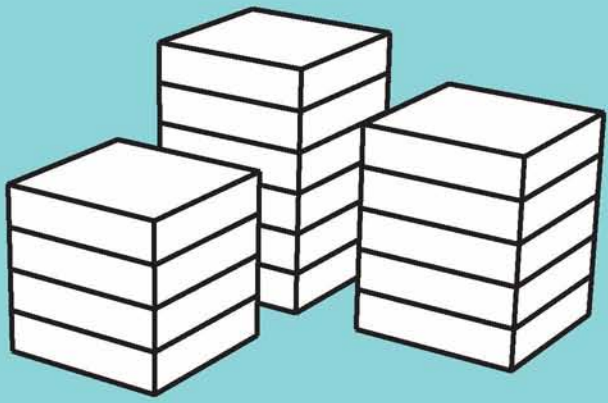
Ταύρος

Η κλίμακα της έκτασης που έχουμε να διαχειριστούμε, το πρόγραμμα του μουσείου που θα οδηγήσει στη δημιουργία των εκθεμάτων που θα φιλοξενηθούν, η αντιμετώπισή του ως τόπο της σύγχρονης πραγματικότητας και η συμμετοχή του ως ενεργό προβληματισμό καθορίζει σημαντικά το σχεδιασμό του.

Το μουσείο ως κέλυφος, είναι ο τόπος μιας εμπειρίας του χώρου, συχνά καθοριστικής για τον επισκέπτη. Τα βάρθρα που χρησιμοποιούνται ως εργαλεία για την έκθεση αντικειμένων, μεγενθύνονται στο μέγεθος κτηρίων, και τα εκθέματα βρίσκονται πλέον στο εσωτερικό τους. Οι διάδρομοι που κινούνται οι επισκέπτες μεγενθύνονται με τη σειρά τους στην κλίμακα δρόμων που βοηθούν στην επικοινωνία των κτηρίων μέσα στο δίκτυο των χώρων του μουσείου.

Η χωροθέτηση των κτηρίων πραγματοποιείται μέσω ενός καννάβου, με στόχο τη δυνατότητα ανάγνωσης του συνόλου των τμημάτων του μουσείου ως ένα κέλυφος μίας ενιαίας μεγαμορφής. Τέλος, πιο ισχυρές και εγκάρσιες διαδρομές τέμνουν το οικόπεδο και χωρίζουν το μουσείο σε νησίδες, ενότητες θεματικά χωρισμένες με βάση την πυκνότητα.

Συγκεκριμένα, οι τρεις από τις πέντε εγκάρσιες τομές του οικοπέδου είναι πεζόδρομοι. Ξεκινώντας από το νότιο άκρο είναι η Μούδρου που καταλήγει στην Ορφέως, η Κοραή και η Μάρκου Μπότσαρη που καταλήγουν στην Πλούτωνος. Οι άλλες δύο, από τις οποίες η μία είναι η Αθανασίου Διάκου, είναι αυτοκινητόδρομοι και αποτελούν έξοδο και είσοδο της Λεωφόρου Κηφισού προς και από την Πλούτωνος.

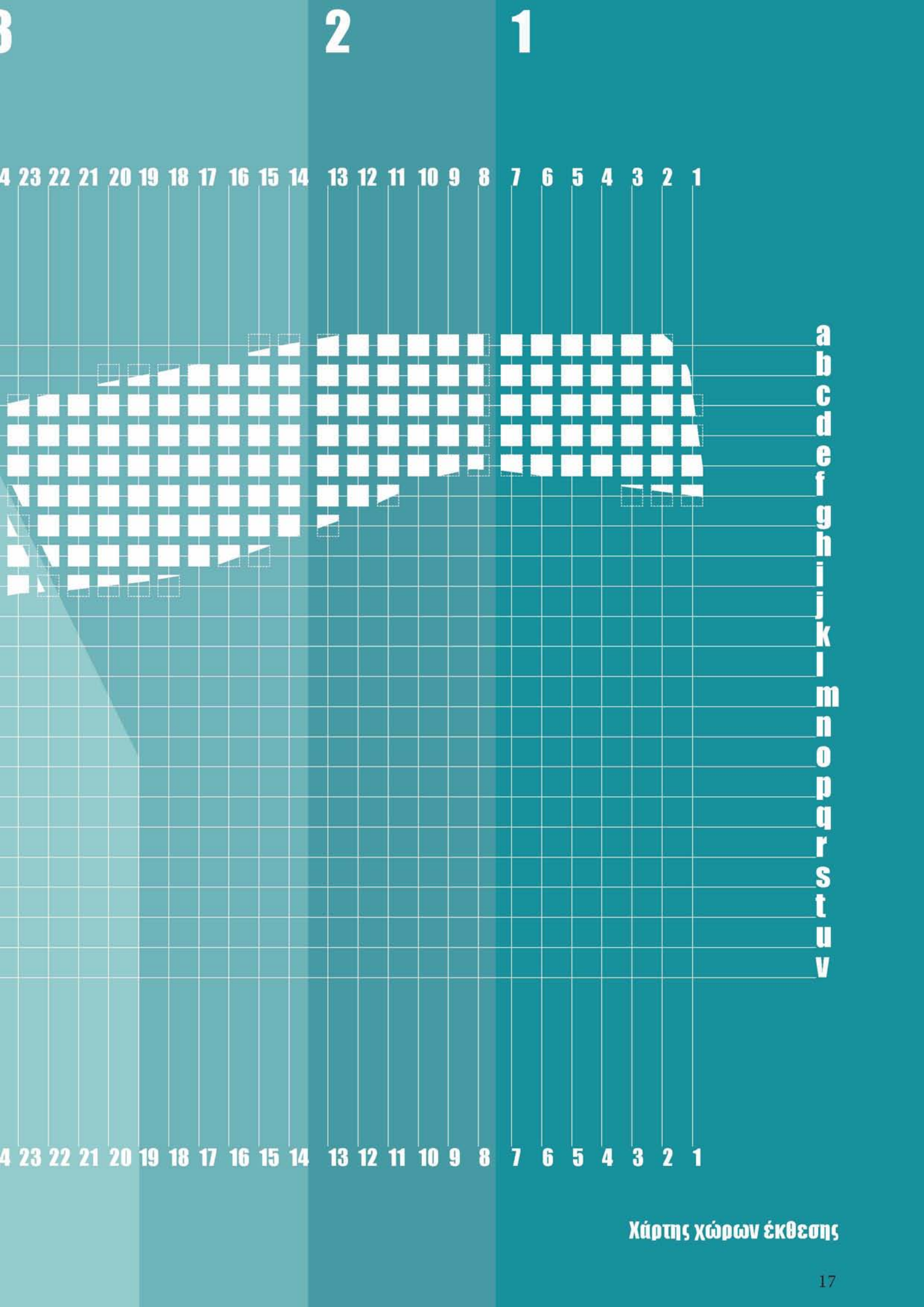
..... πεζόδρομοι
—— αυτοκινητόδρομοι

46 45 44 43 42 41 40 39 38 37 36 35 34 33 32 31 30 29 28 27 26 25 2

а б в г д е ж з и к л м н о п р с т у в ф х ц ч ш щ ъ ы ь э ю я

46 45 44 43 42 41 40 39 38 37 36 35 34 33 32 31 30 29 28 27 26 25 2

2

1

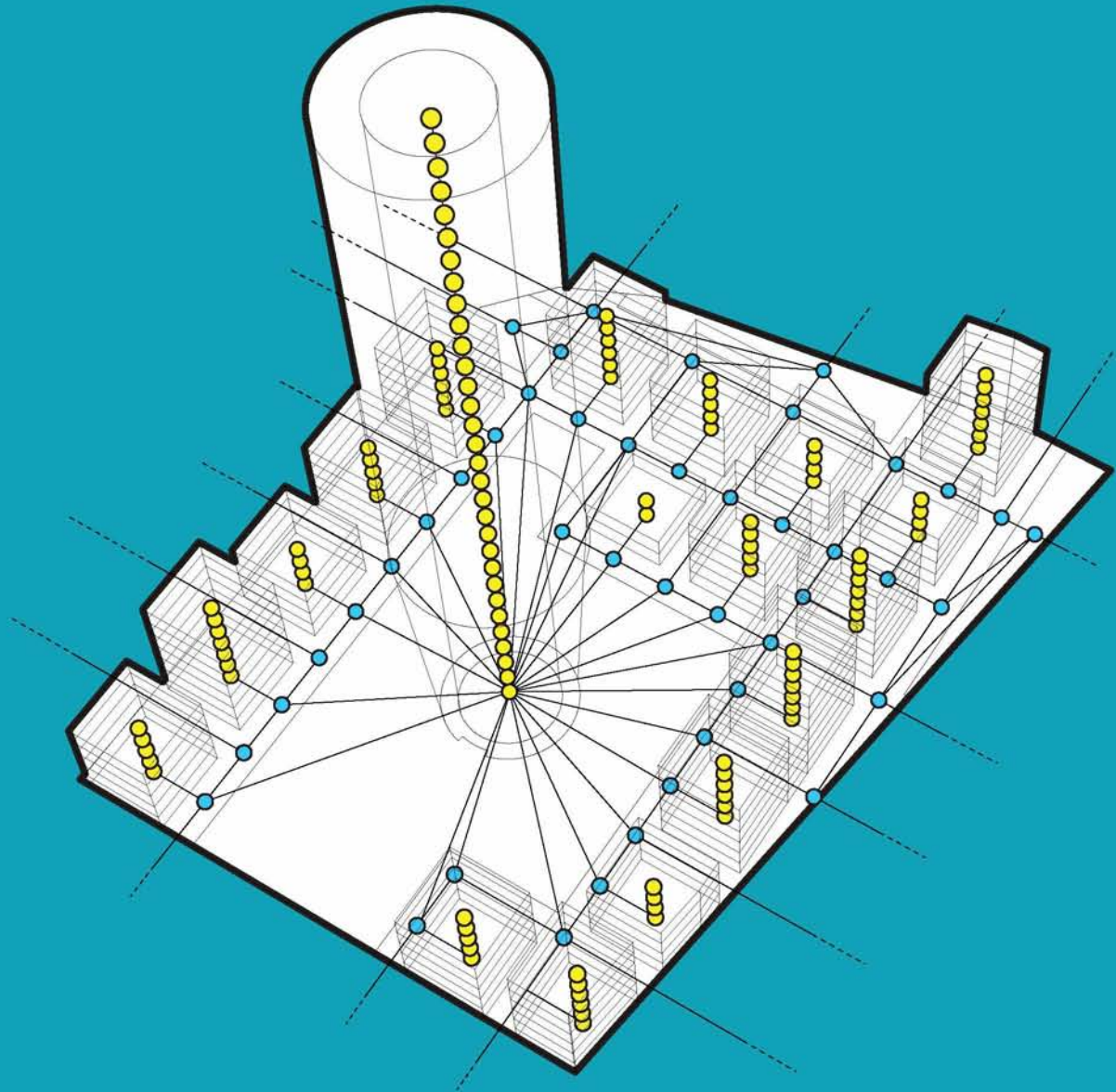
4 23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

a
b
c
d
e
f
g
h
i
j
k
l
m
n
o
p
q
r
s
t
u
v

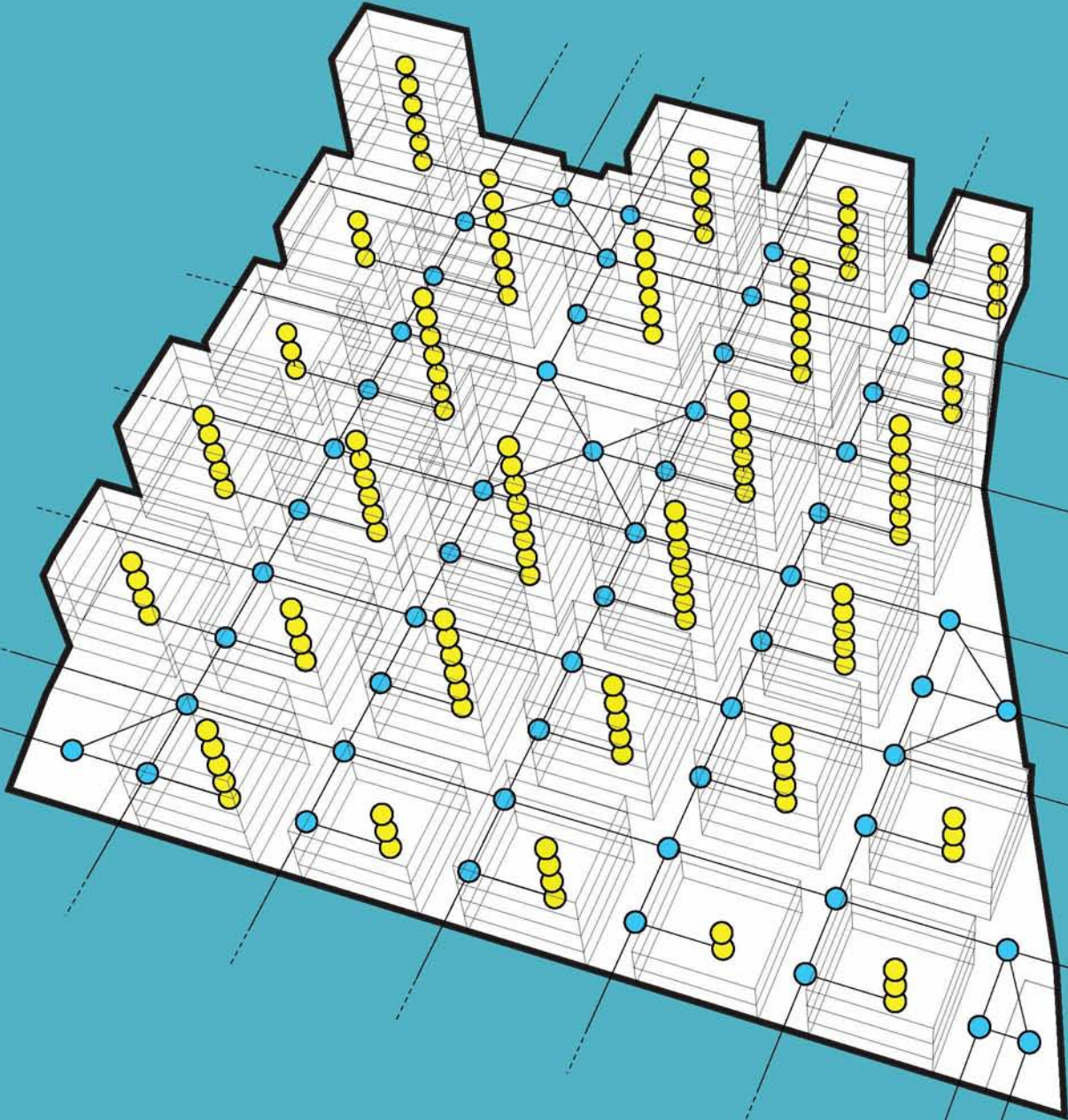
4 23 22 21 20 19 18 17 16 15 14 13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

Χάρτης χώρων έκθεσης

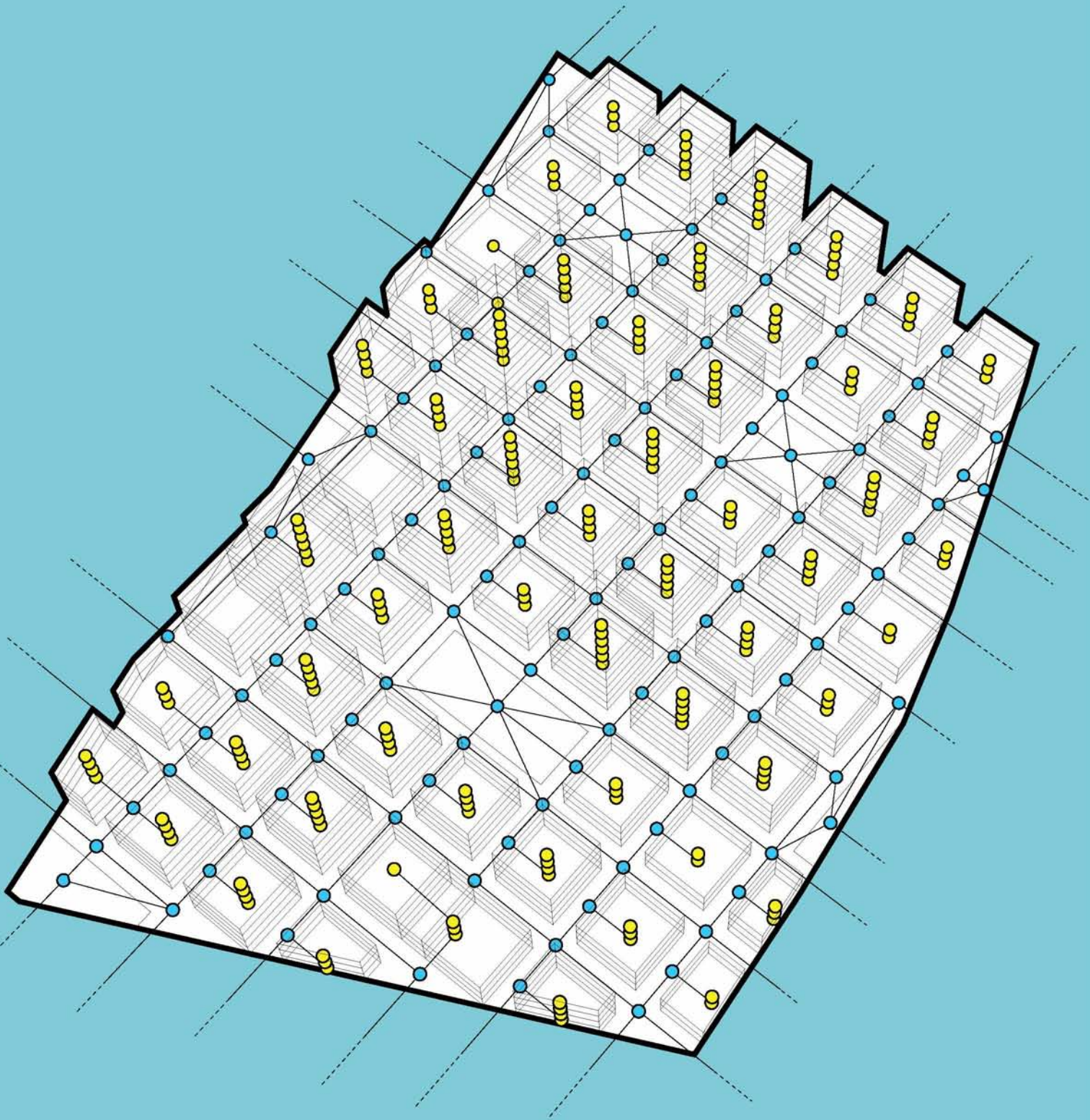
Η μετακίνηση με τα πόδια εισάγει μια ιδιαίτερη ρητορική ταξιδιού. Το περπάτημα είναι μια εμπειρία που φέρνει το άτομο σε επαφή με τους τόπους που διασχίζει. Δημιουργεί μια σχέση άμεση με τον ταξιδιώτη και το περιβάλλον, του δίνει τη δυνατότητα να σταθεί, να παρατηρήσει, να νιώσει υφές, να περάσει εμπόδια, να κολυμπήσει στο πλήθος, να οικειοποιηθεί το χώρο. Οι διαδρομές που υφαίνει το άτομο στο χώρο είναι δικές του, λειτουργούν παράλληλα με τις ήδη υπάρχουσες χαραγμένες πορείες, δεν υπακούουν σε κανόνες, αφήνουν το ίχνος των βημάτων και των σκέψεων του περιπατητή κλειδωμένο στο έδαφος, και το ξεκλειδώνει η μνήμη του όταν ξαναπεράσει από το σημείο που το άφησε. Οι διαδρομές του πλήθους είναι μια τεράστια χορογραφία βηματισμών που ποτέ δεν επαναλαμβάνεται, κάθε στιγμή είναι μοναδική και αφήνει σε κάθε μοναδικότητα του όλου, που συμμετέχει σε αυτή, διαφορετικές σκέψεις και εμπειρίες με το χώρο.

**δίκτυο κίνησης στους χώρους έκθεσης
της πρώτης νησίδας**

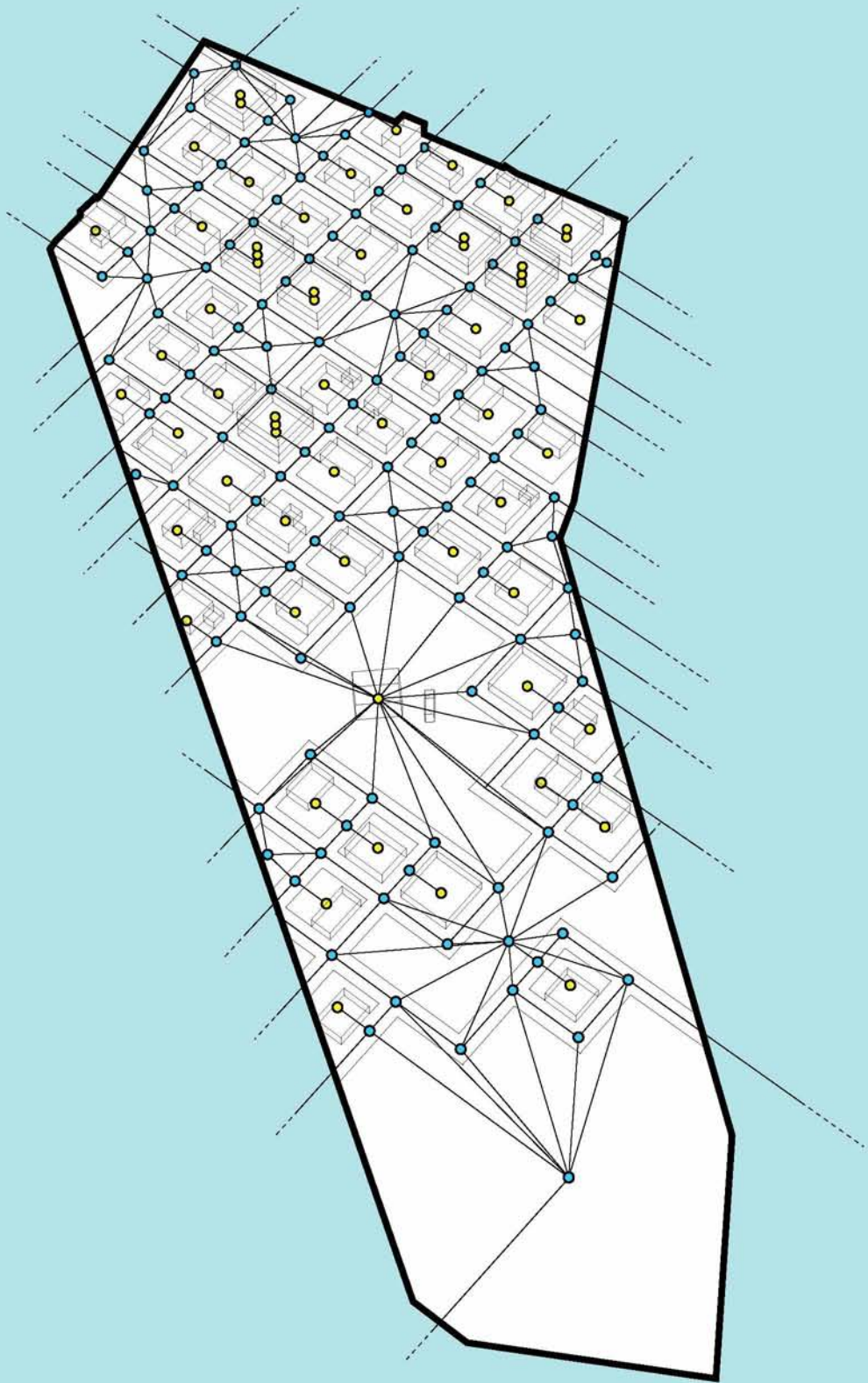
δίκτυο κίνησης στους χώρους έκθεσης
της δεύτερης νησίδας

δίκτυο κίνησης στους χώρους έκθεσης
της τρίτης νησίδας

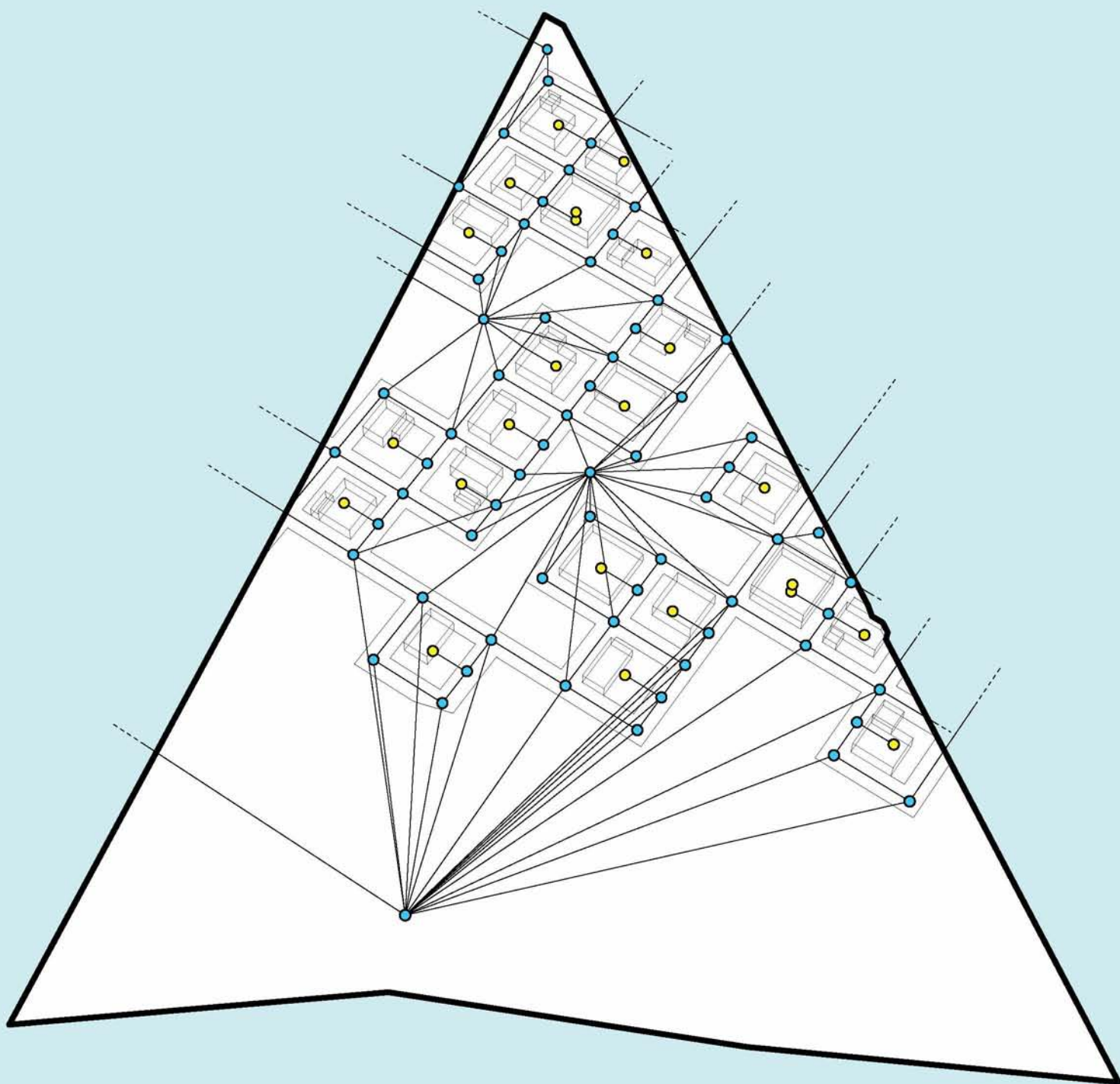

δίκτυο κίνησης στους χώρους έκθεσης
της τέταρτης νησίδιας

δίκτυο κίνησης στους χώρους έκθεσης
της πέμπτης νησίδας

δίκτυο κίνησης στους χώρους έκθεσης
της έκτης νησίδας

Μετατροπή μητροπολιτικών ιχνών σε εκθέματα

Η κλίμακα που αναπτύσσεται το μουσείο, αλλά και οι πολεοδομικές αρχές που χρησιμοποιούνται για τη χωροθέτηση των τμημάτων του τις θεωρούμε σημαντικές για την ανάδειξη μιας αρχαιολογίας του σήμερα.

Η φάση της έκθεσης των μητροπολιτικών ιχνών δεν θα αρχίσει τη στιγμή της δημιουργίας των εγκαταστάσεων του μουσείου. Οι κάτοικοι της μητρόπολης της Αθήνας θα ενημερωθούν για τη δημιουργία τους και θα τους ζητηθεί να τις κατοικήσουν για ένα καθορισμένο χρονικό διάστημα. Θα δοθούν προς λειτουργία χωρίς χρηματικό αντίτιμο, το αντίτιμο (για όσους συμφωνήσουν να μείνουν) θα αποτελέσουν τα ίχνη που θα αφήσουν πίσω τους, μετά την εγκατάλειψη του χώρου του μουσείου. Το πρόγραμμα διαμορφώθηκε με τέτοιο τρόπο ώστε να εξυπηρετεί αυτόν τον σκοπό. Έτσι δημιουργήθηκαν υποδομές που μπορούν να στεγάσουν κατοικίες, κτήρια γραφείων, κτήρια εστίασης, ξενοδοχείο, θέατρο, ένα σχολικό συγκρότημα, γήπεδα, σούπερ μάρκετ, εκκλησία, φοιτητικές εστίες, καταστήματα, βιβλιοθήκη, θυρωρείο, πλατείες και πάρκα. Λειτουργίες που απαντώνται σε μια πόλη, ένα δίκτυο πραγμάτων, που περιλαμβάνει πολλαπλά στοιχεία και λειτουργεί με τις διαδράσεις των στοιχείων που περικλείει. Μέσα από αυτό το μόρφωμα ρών και σχέσεων, το μουσείο λειτουργεί παράλληλα με την πόλη και μετατρέπεται σε ένα φορέα συμβάντων.

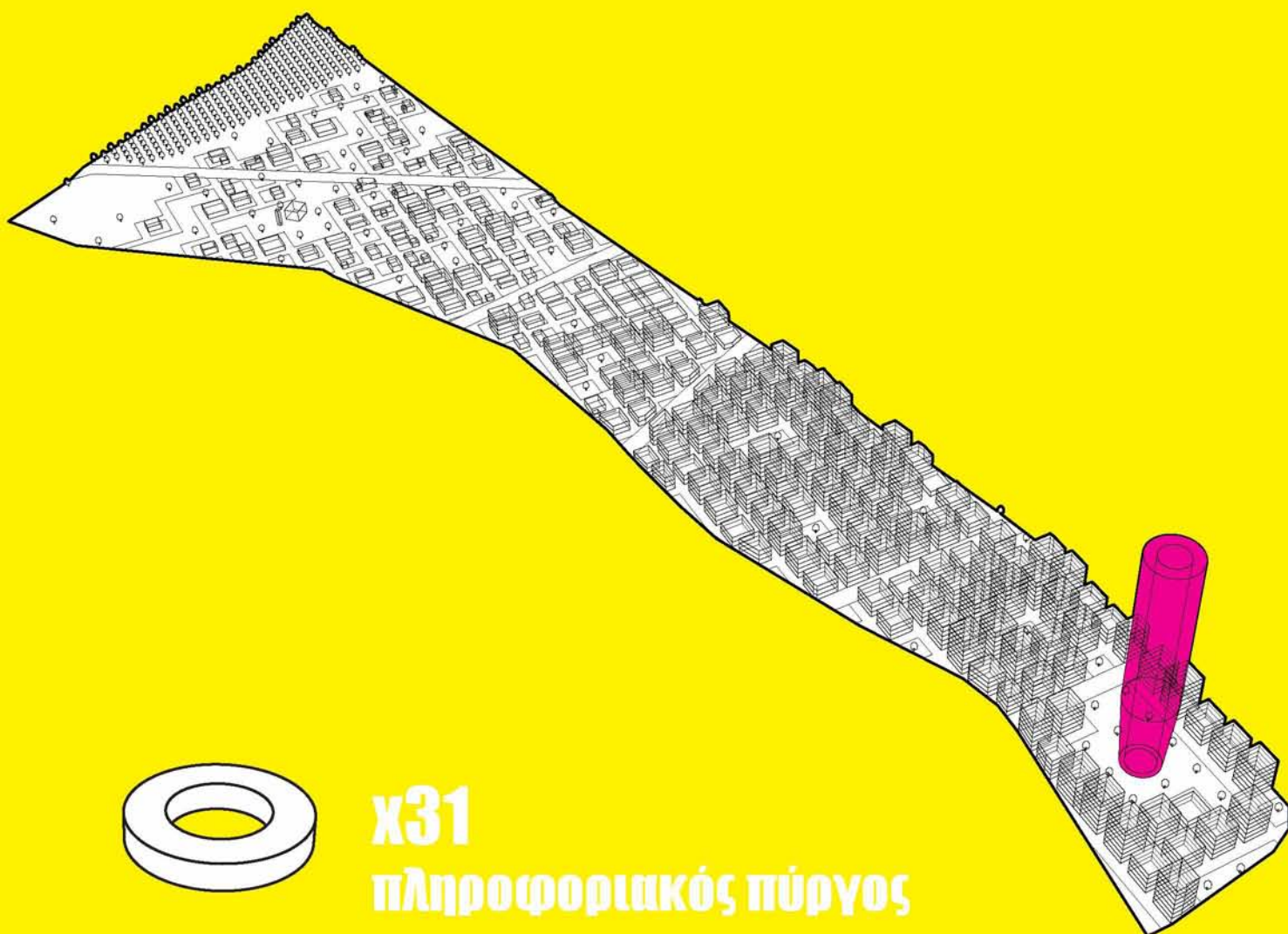
Το χτιστό περιβάλλον που φιλοξενεί αυτές τις λειτουργίες έχει την ίδια γλώσσα σε όλη την έκτασή του, δημιουργώντας την αίσθηση μιας μεγαμορφής με μια διαβάθμιση στην πυκνότητά της. Η ένταση της πυκνότητας κορυφώνεται με την δημιουργία ενός πληροφοριακού πύργου στο βόρειο άκρο της έκτασης του μουσείου. Ένα κυλινδρικό τοπόσημο που με την υποστήριξη ραδιοτηλεοπτικού σταθμού θα βρίσκεται σε συνεχή επικοινωνία με την

Αθήνα. Οι λειτουργοί της πόλης θα έχουν τη δυνατότητα να προβάλλουν ψηφιακό υλικό στον τοίχο του και έτσι να διαχέεται η πληροφορία του στο δημόσιο χώρο. Η λειτουργία της έκθεσης του ψηφιακού υλικού του πύργου, σε αντίθεση με τις υπόλοιπες υποδομές του μουσείου, θα ξεκινήσει από τη στιγμή της δημιουργίας του. Το ψηφιακό υλικό θα συγκεντρώνεται, θα αρχειοθετείται και θα είναι στη διάθεση των διαχειριστών του μουσείου για να το εξετάσουν, να το νοσηματοδοτήσουν και να το εκθέσουν. Το αναλογικό υλικό, από την άλλη, θεωρούμε πως χρειάζεται χρόνος για να εκκολαφθεί από τα υποκείμενα που θα κατοικούν το μουσείο μέχρι να παραδώσουν το χώρο και η πληροφορία του να είναι πλέον δημόσια και έκθετη στην ερμηνεία που φιλοξενεί.

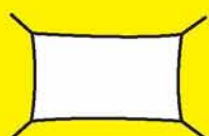
Ο τρόπος με τον οποίο οργανώνεται το πρόγραμμα του μουσείου και η κλίμακα στην οποία αναφέρεται, αυτή της γειτονιάς, εκφράζει μια αντίληψη για τον τρόπο έκθεσης των ιχνών της μητρόπολης και εκφράζει θέσεις για την επιστημονική τεκμηρίωση της συλλογής τους και παρουσιάσής τους στο κοινό. Η σχέση οργάνωσης των θεματικών χώρων του μουσείου (διαμερίσματα κατοικιών, σχολείο, εκκλησία, καταστήματα, βιβλιοθήκη κλπ), με τις πορείες ανάγνωσης του χώρου και έκφρασης ενός σημασιολογικού λόγου και η αντιστοίχιση των δρόμων με διαδρομές ξενάγησης, είναι κάποιες από τις διαστάσεις της εκθεσιακής προβληματικής και των επιλογών στην πολεοδομική διαμόρφωση του χώρου που πραγματοποιήσαμε.

Πιο συγκεκριμένα, θεωρούμε τον πύργο πυρήνα του μουσείου μας, σημείο αναφοράς με βάση το οποίο κατανέμουμε τις χρήσεις. Ο άξονας που ορίζεται από τον πύργο και τη φορά του καννάβου συγκεντρώνει τις εμπορικές χρήσεις στους ισόγειους χώρους και καταλήγει σε μια ξενοδοχειακή

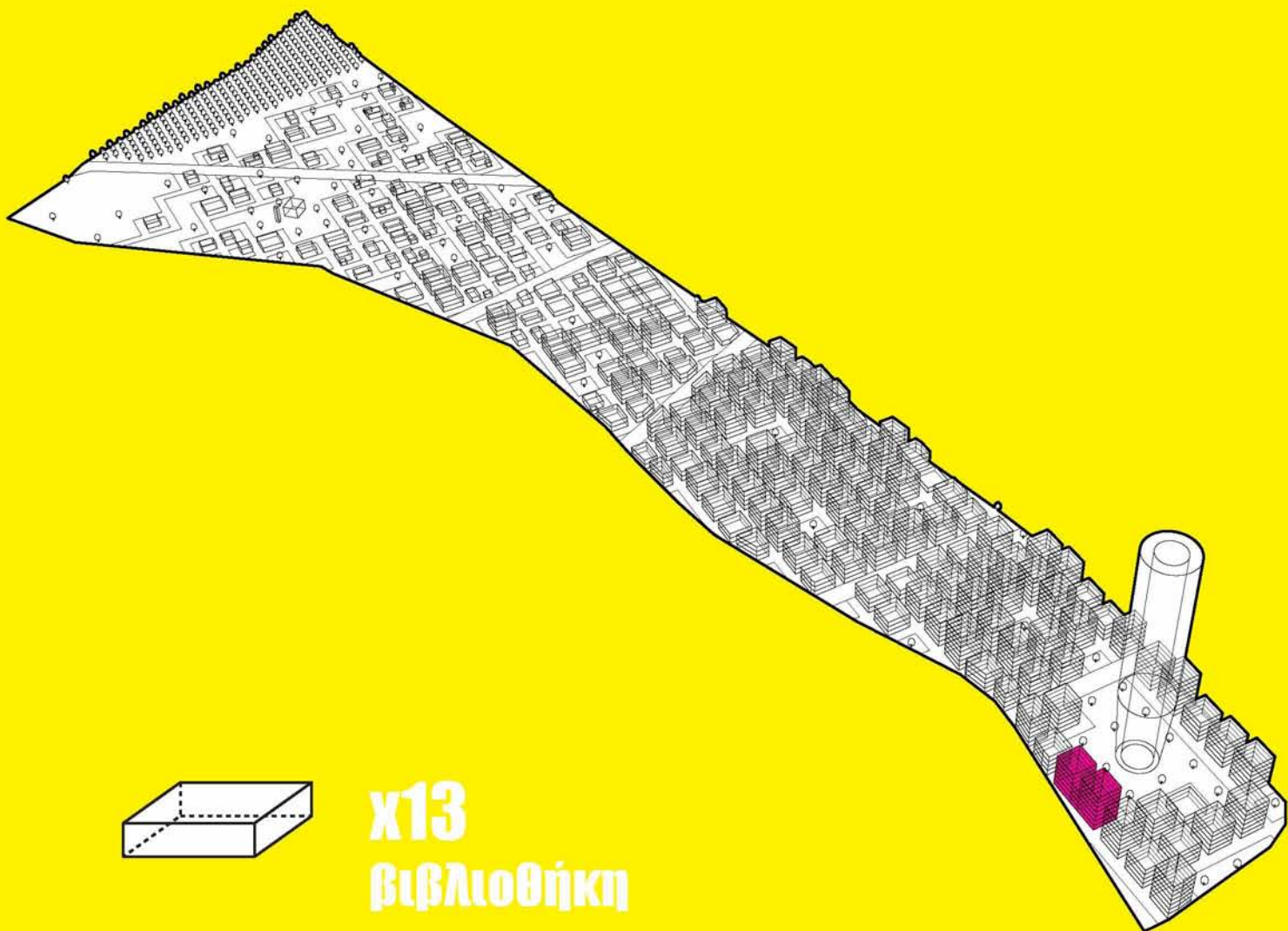
μονάδα. Οι εμπορικές χρήσεις διακόπτονται από χρήσεις εστίασης και αναψυχής και εξαπλώνονται γύρω από τις πλατείες. Το θέατρο, το σχολικό συγκρότημα και οι αθλητικές εγκαταστάσεις τοποθετούνται στο κέντρο του μουσείου. Η βιβλιοθήκη, ως ένα πληροφοριακό κτήριο, που έχει αρχειοθετημένη αναλογική πληροφορία, συμπληρώνει τη λειτουργία του πύργου και τοποθετείται δίπλα του. Τα κτήρια γραφείων, με τη σειρά τους, συγκεντρώνονται στο βόρειο άκρο του οικοπέδου, στην κορύφωση της πυκνότητας του δομημένου σώματος του μουσείου. Η εκκλησία τοποθετείται αντιδιαμετρικά του κυλινδρικού τοπόσημου (πύργου) στο νότιο άκρο. Τέλος, ο κύριος όγκος της μεγαμορφής του αρχαιικού πάρκου δομείται από τις κατοικίες.

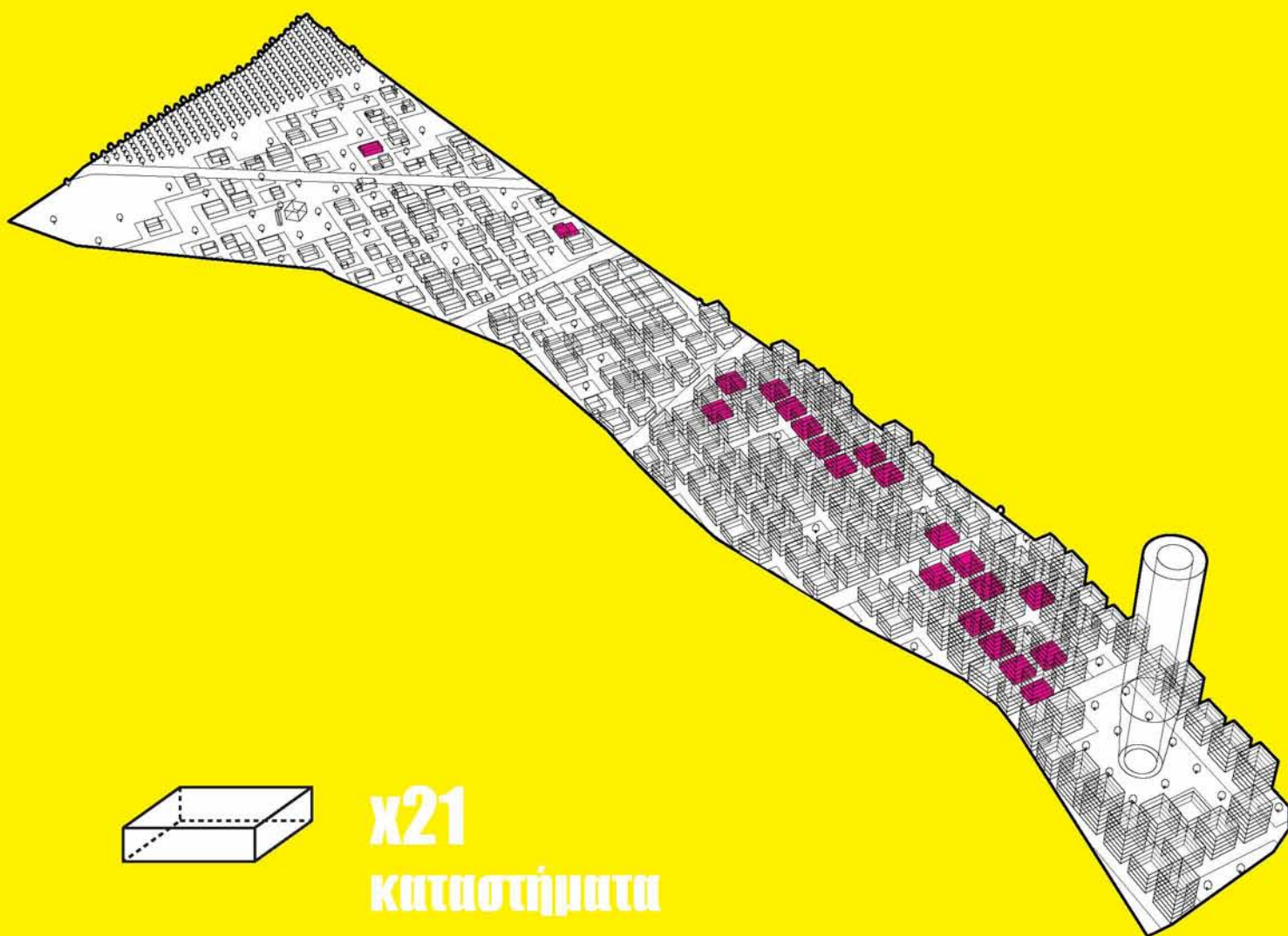

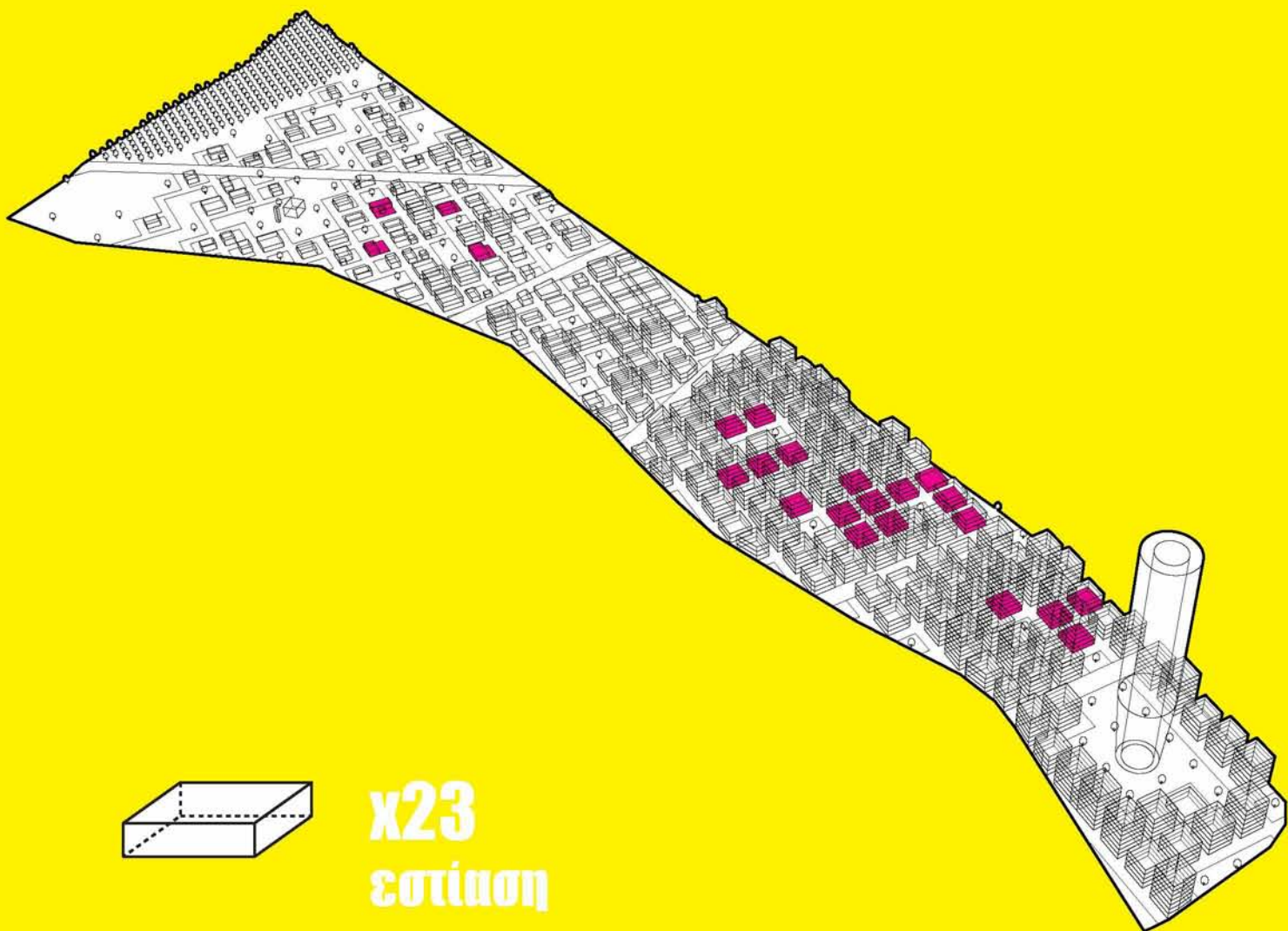
Χ31
πληροφοριακός πύργος

Χ240
οθόνες

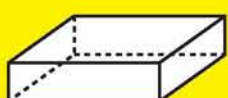
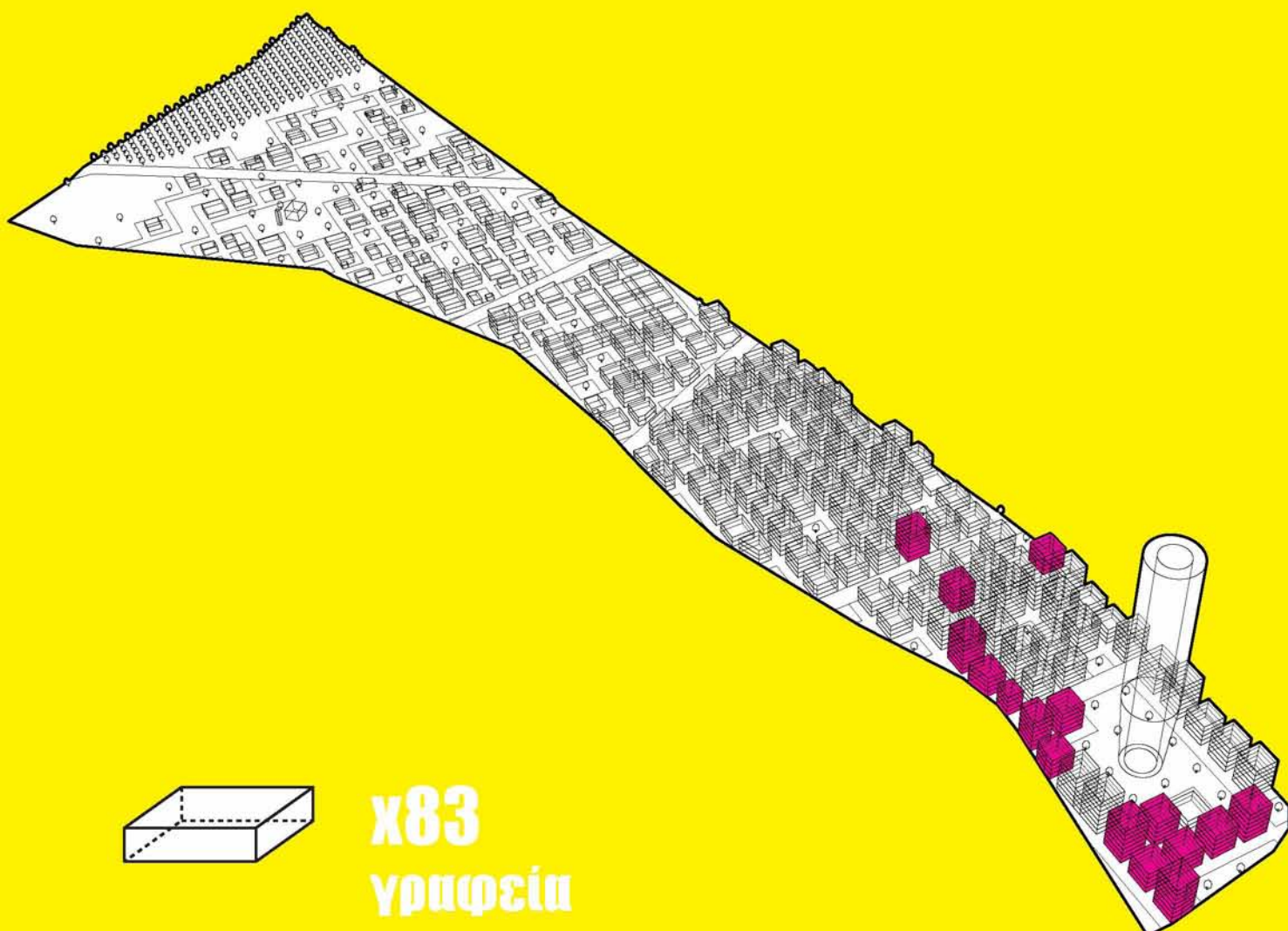

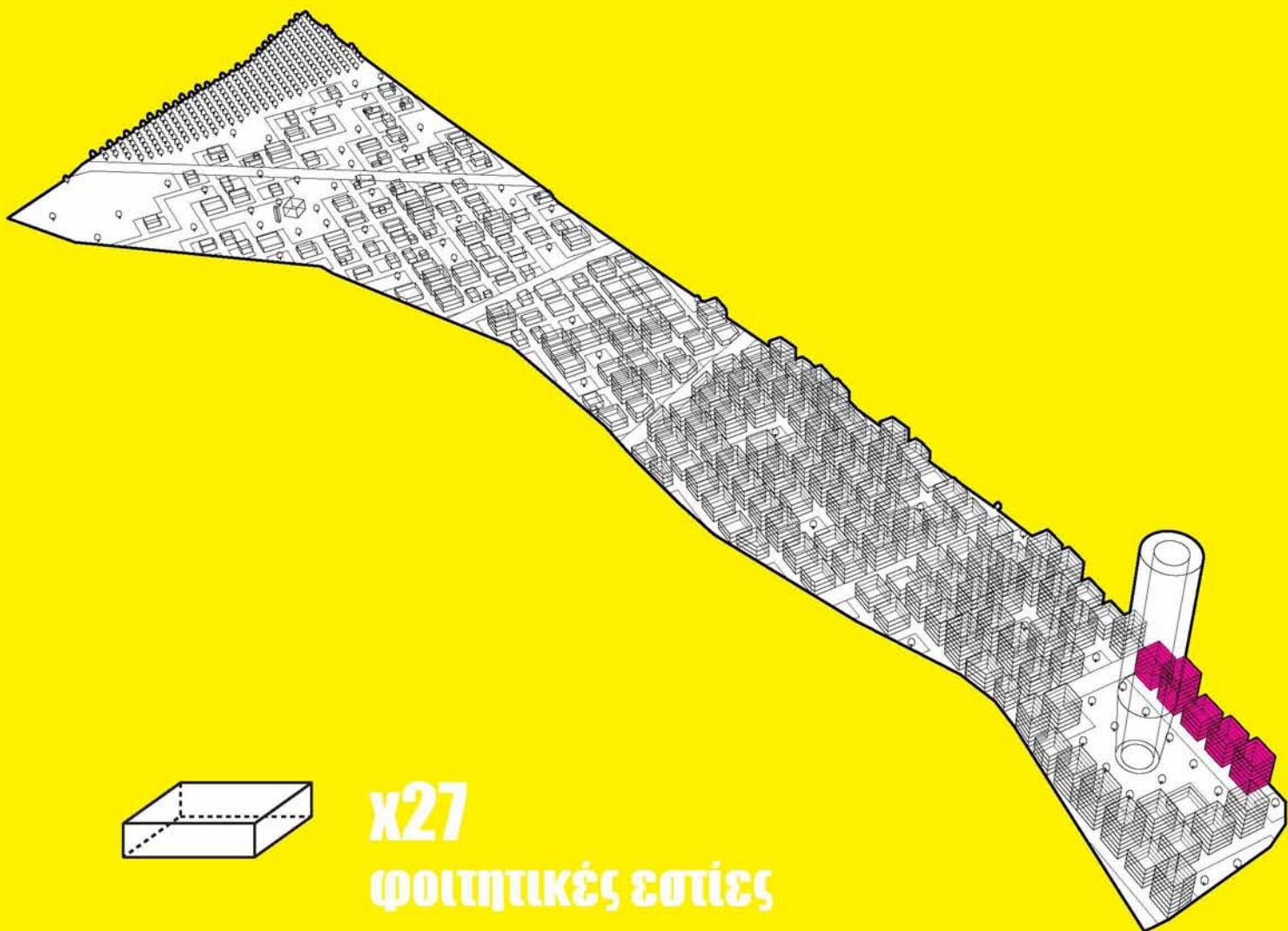

x23
εστίαση

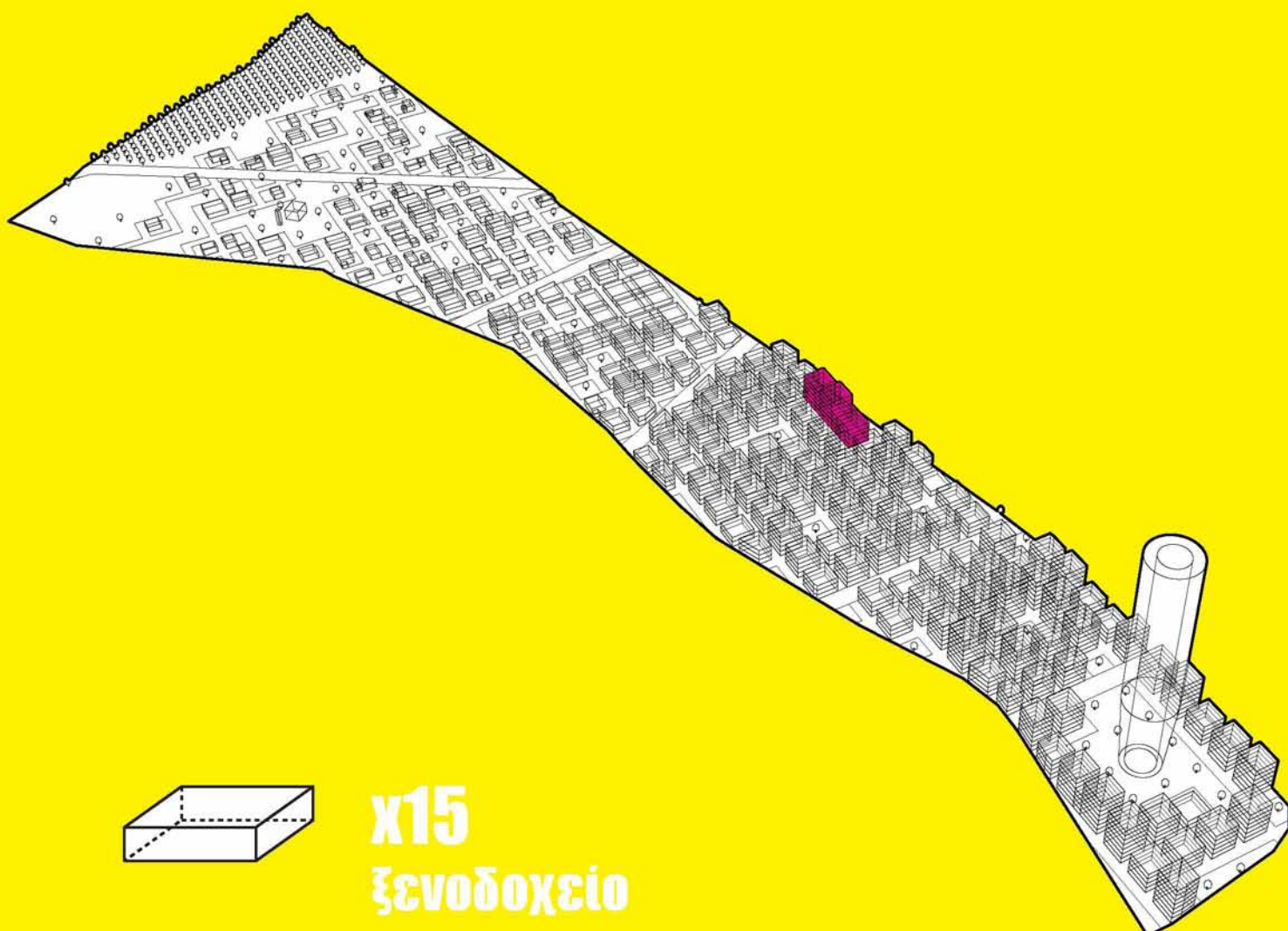

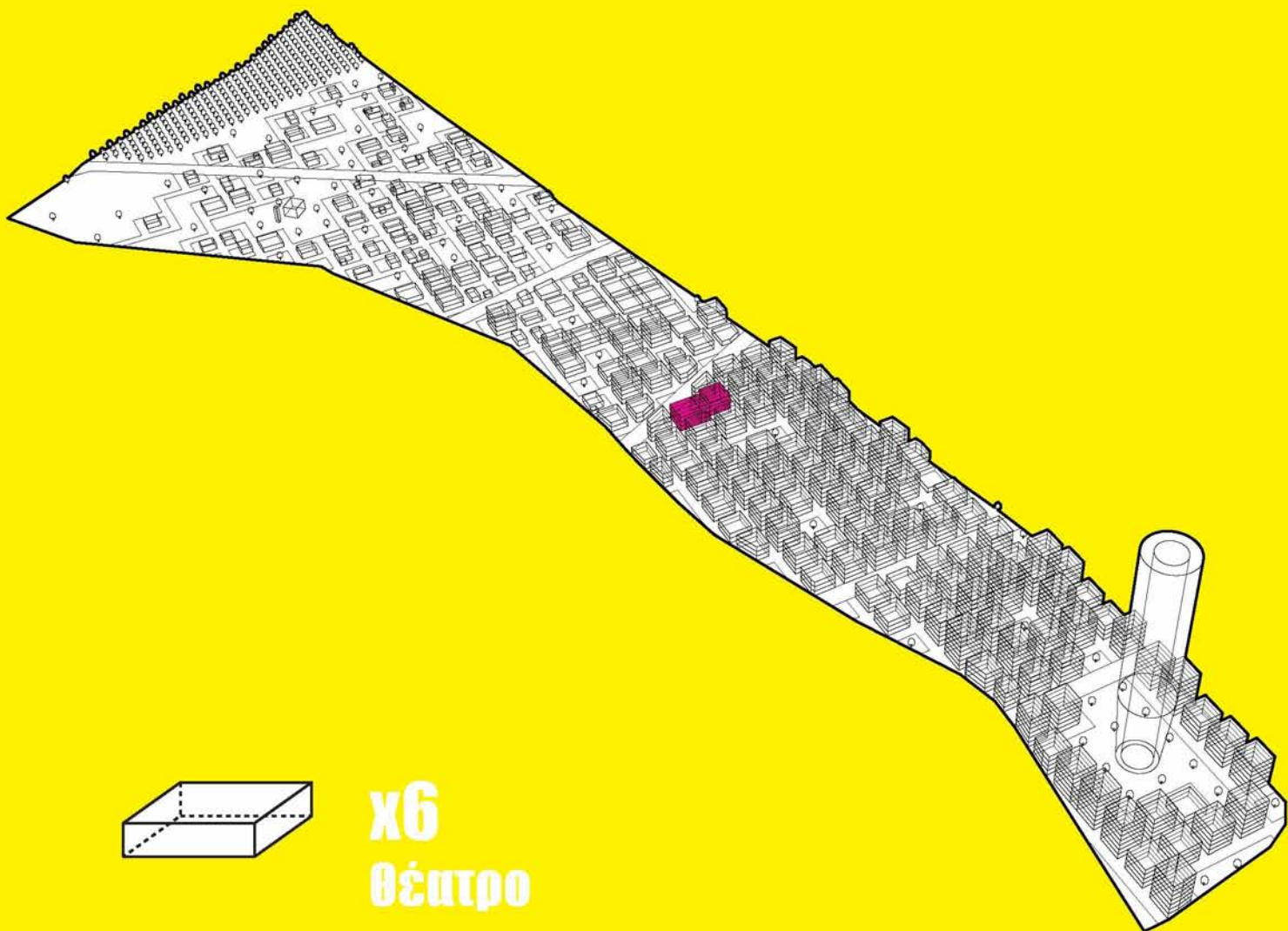
x83
γραφεία

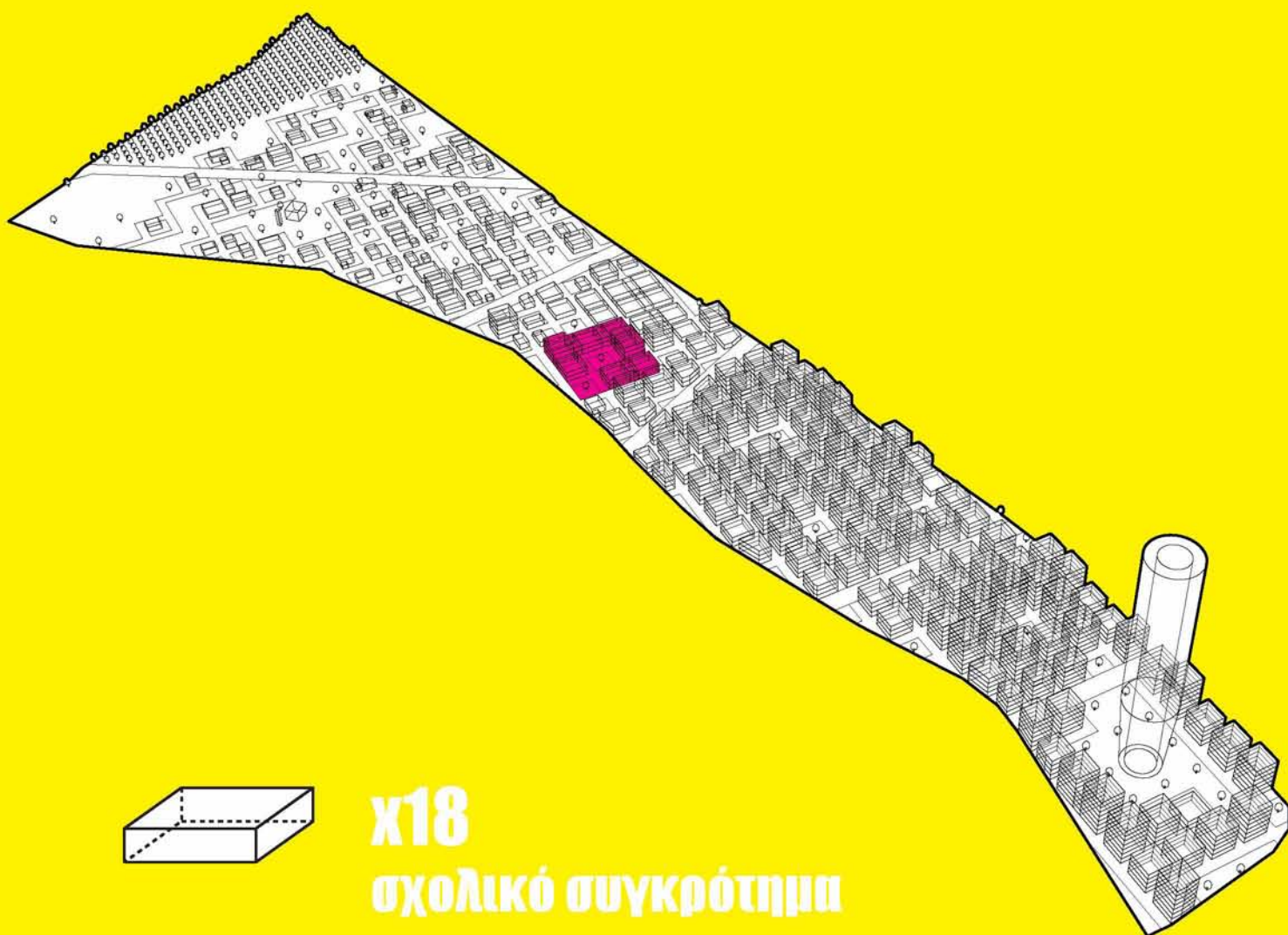
x27
φοιτητικές εστίες

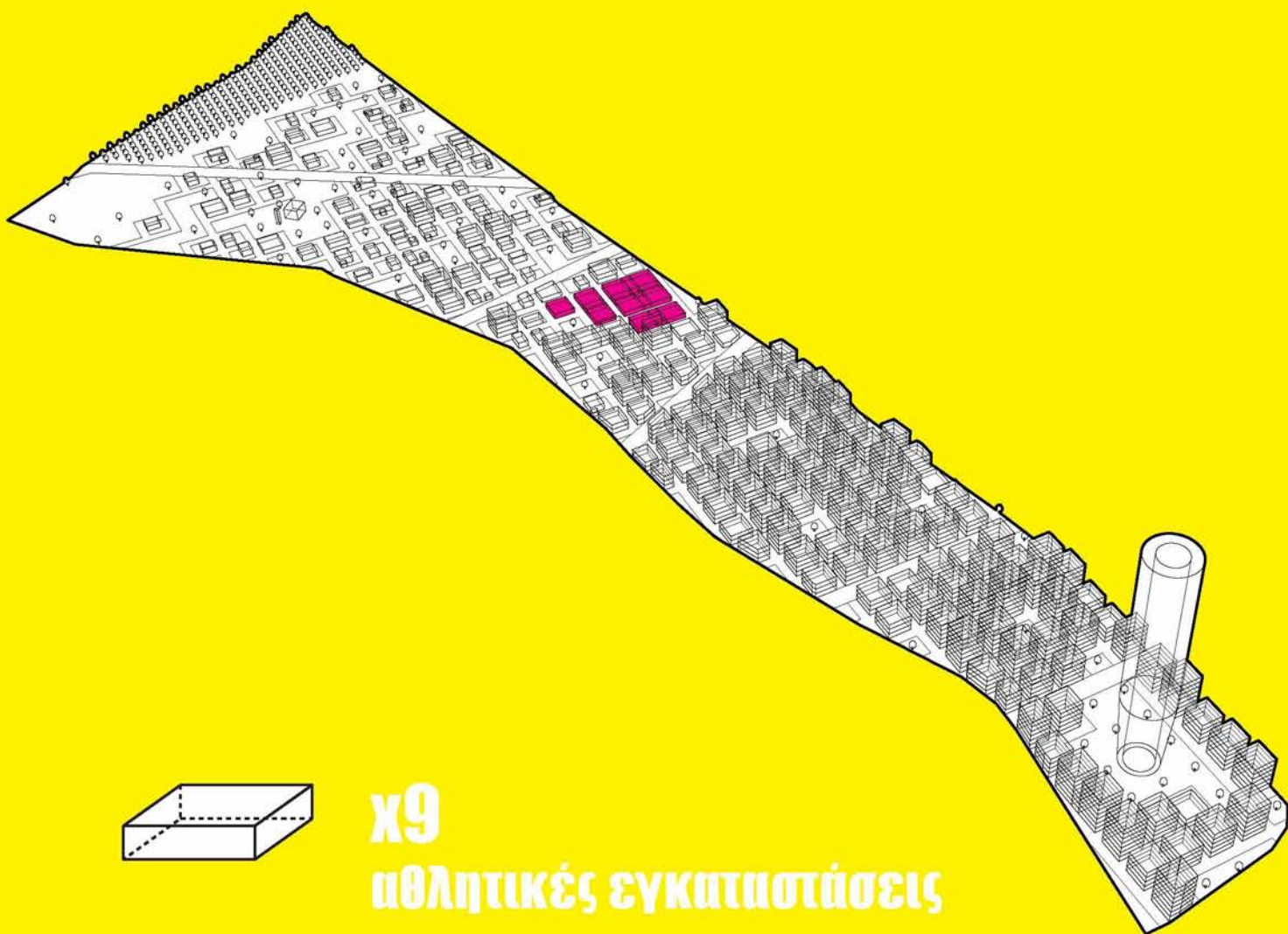
x15
ξενοδοχείο

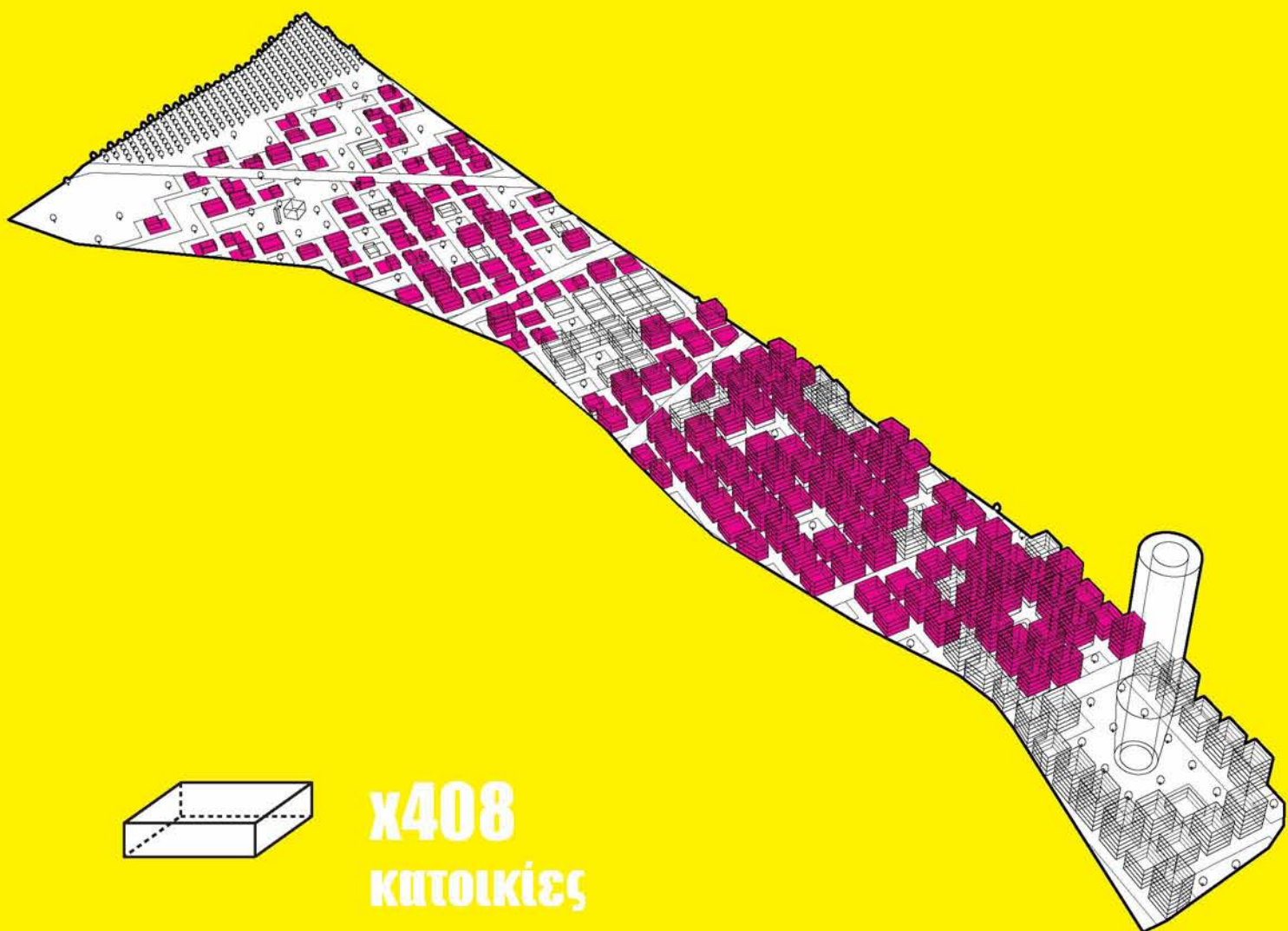
x6
θέατρο

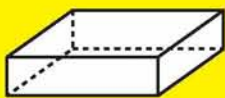
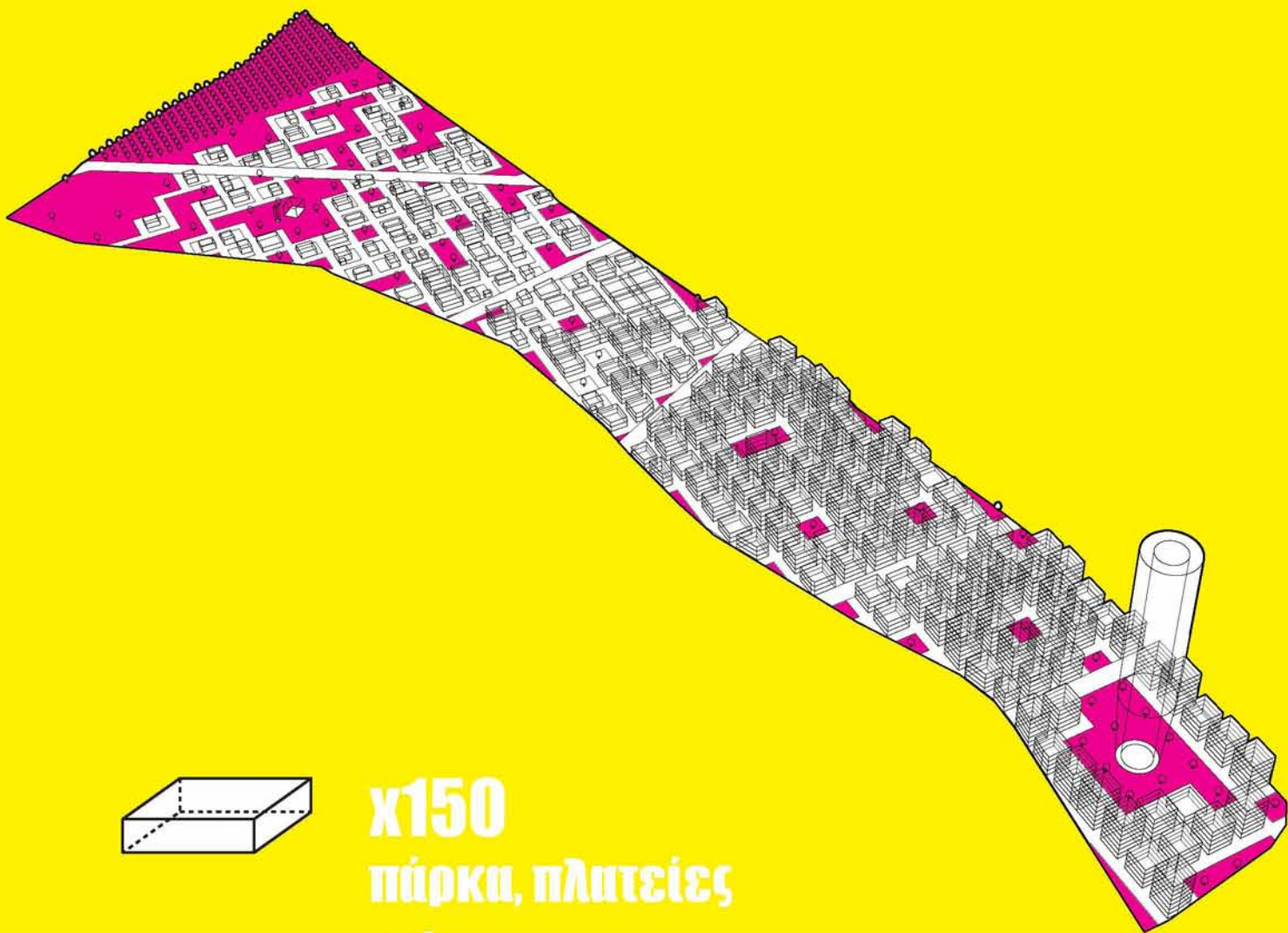

x18
σχολικό συγκρότημα

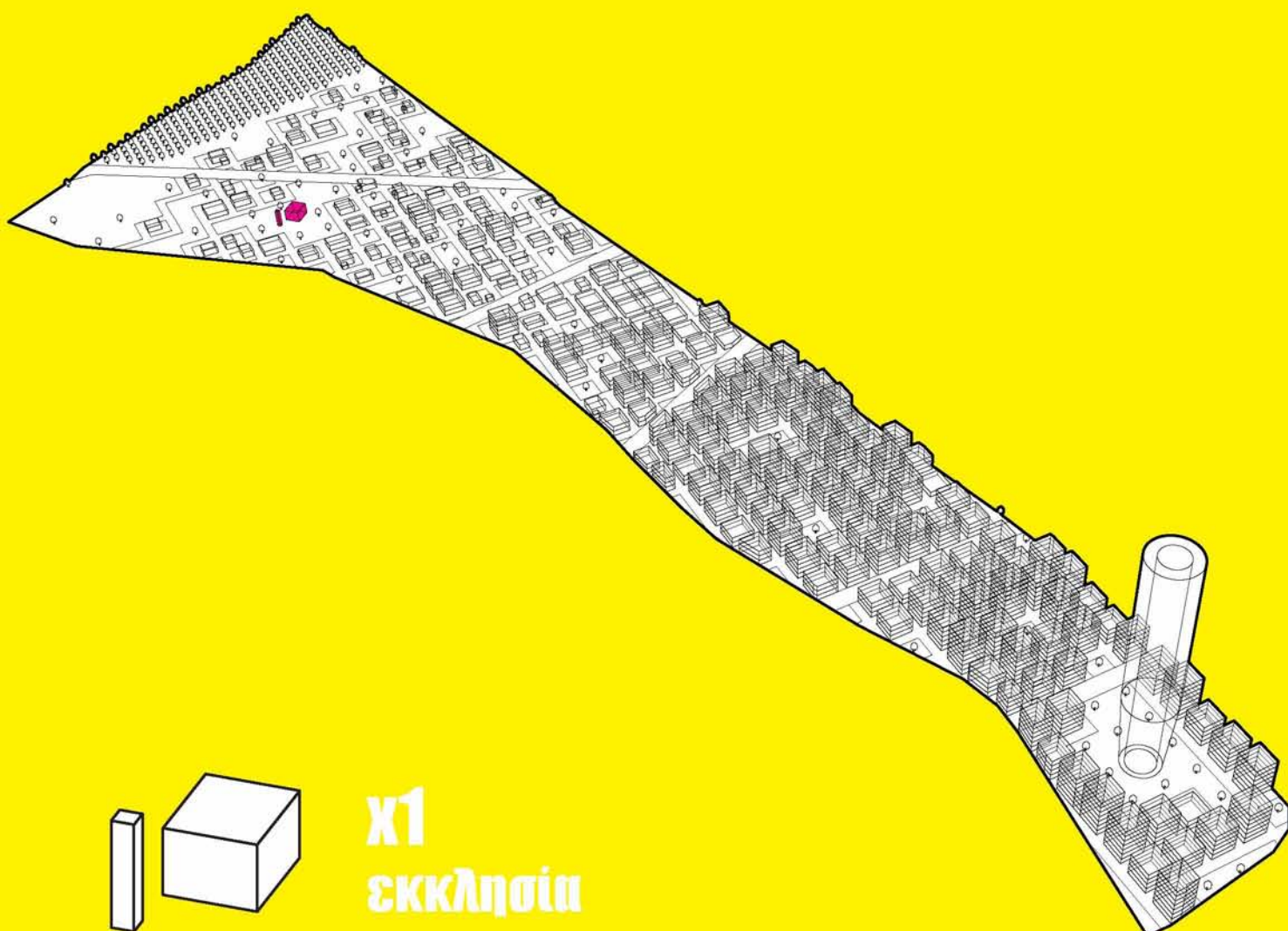
X9
αθλητικές εγκαταστάσεις

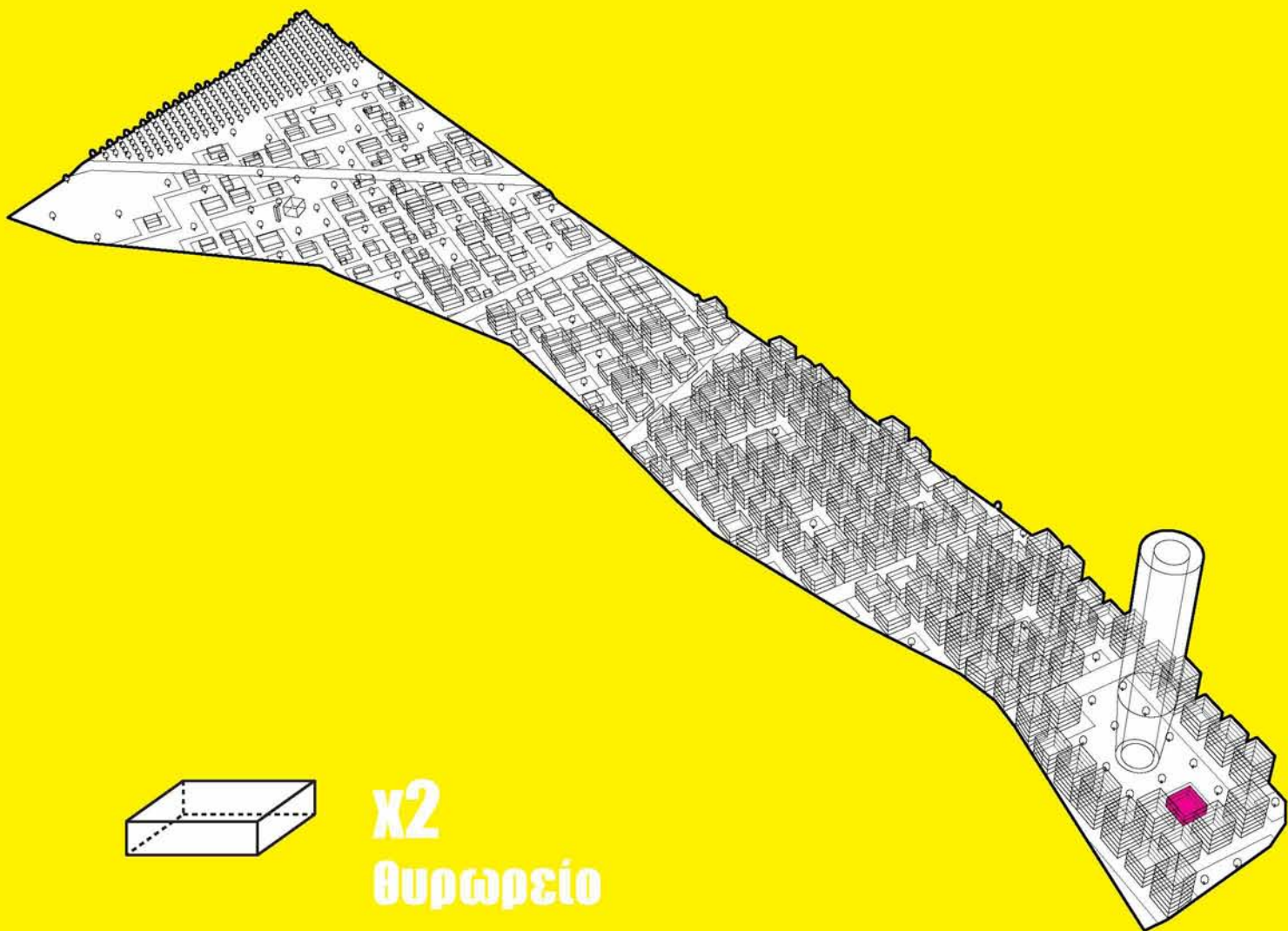

x150
πάρκα, πλατείες
+1
ύλσος

X1
εκκλησία

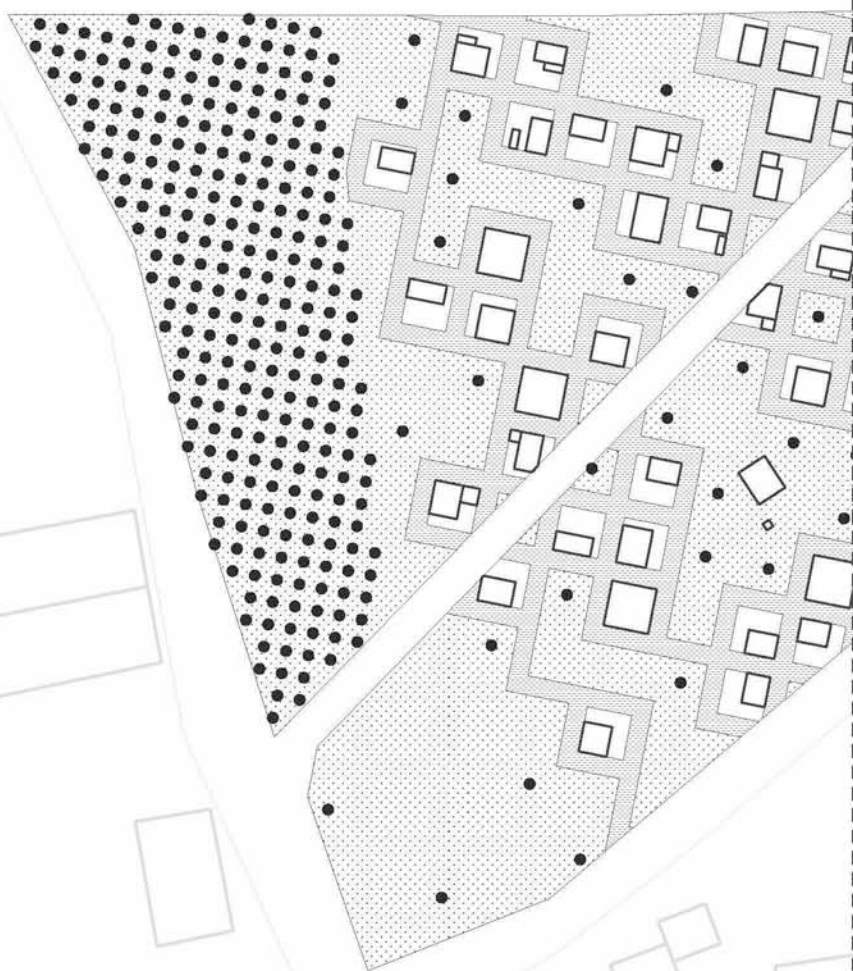
x2
θυρωρξιο

Σχέδια του αρχαιακού, πληροφοριακού, μητροπολιτικού πάρκου

Το παρόν μητροπολιτικό πάρκο αποτελεί ένα οριοθετημένο, συμπαγές, τεχνητό οικοδόμημα, ένα πεδίο, όπου κατανέμονται στοιχεία σε ένα πλαίσιο σχέσεων συνύπαρξης. Τα στοιχεία του συνόλου του είναι χωροθετημένα το ένα πλάι στο άλλο, αλλά και το ένα πάνω από το άλλο. Όλα τα στοιχεία μαζί δημιουργούν ένα πλήρες που τέμνεται από χαραγμένες διαδρομές. Άλλες διαδρομές είναι χαραγμένες παράλληλα μεταξύ τους, άλλες διασταυρώνονται, άλλες υφαίνονται κατακόρυφα, άλλες διαγώνια και πάνω τους ρέουν μονάδες, συναντώνται, συστήνονται, συγκρούονται, σταματούν, παρατηρούν, φωτογραφίζουν, αγγίζουν, φτάνουν. Έτσι, κάποια στοιχεία του όλου κυκλοφορούν και μετακινούνται μέσα του, από μέρος σε μέρος.

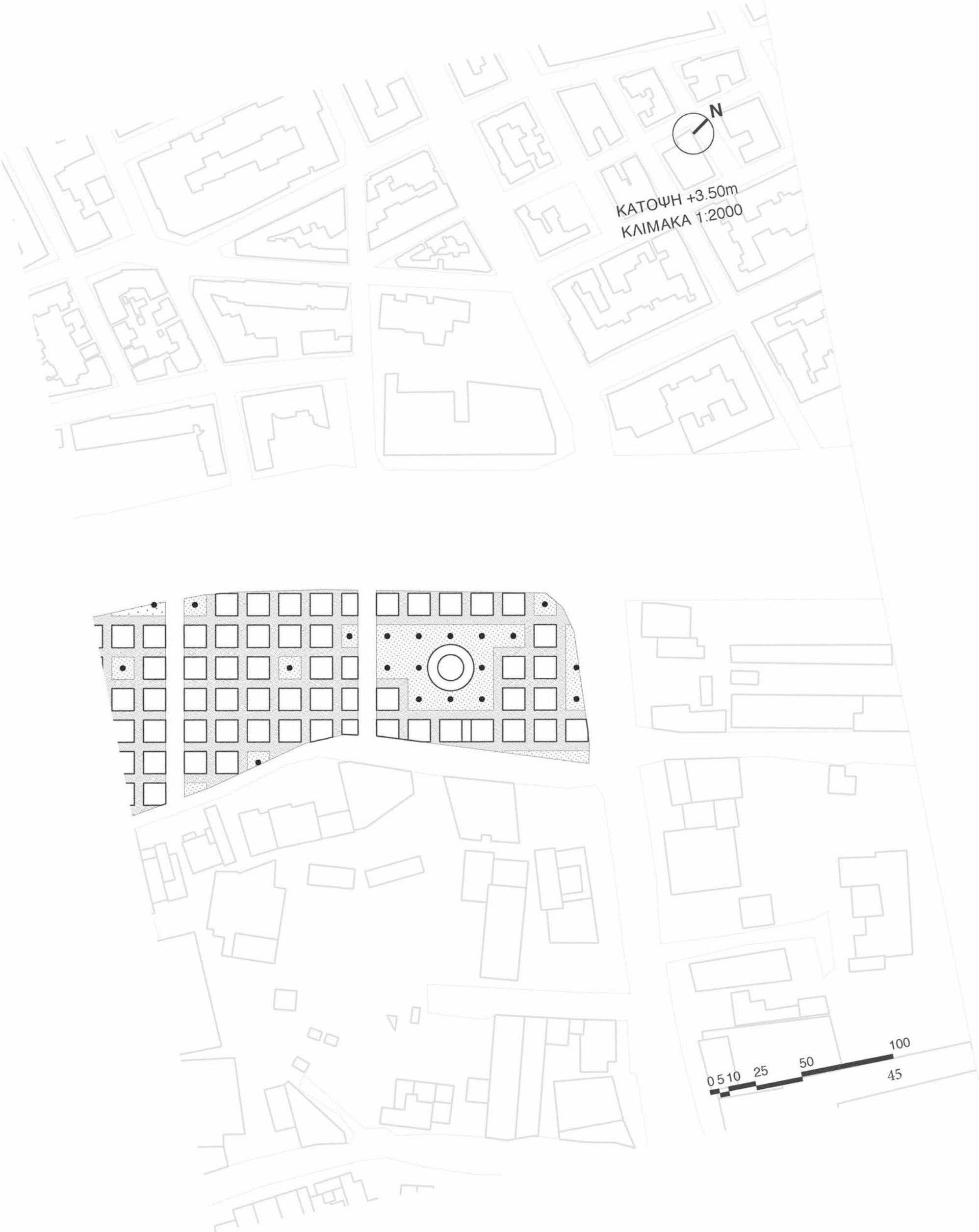

ΚΑΤΟΨΗ +3.50m
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:2000

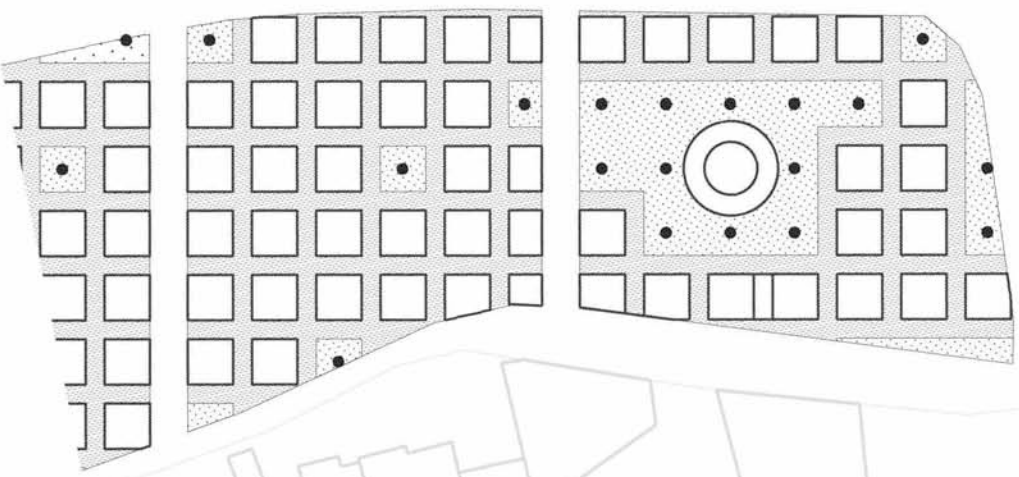

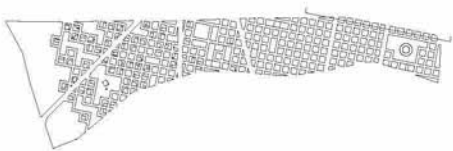
0 5 10 25 50 100

ΚΑΤΟΨΗ +3.50m
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:2000

TOMH A-A'

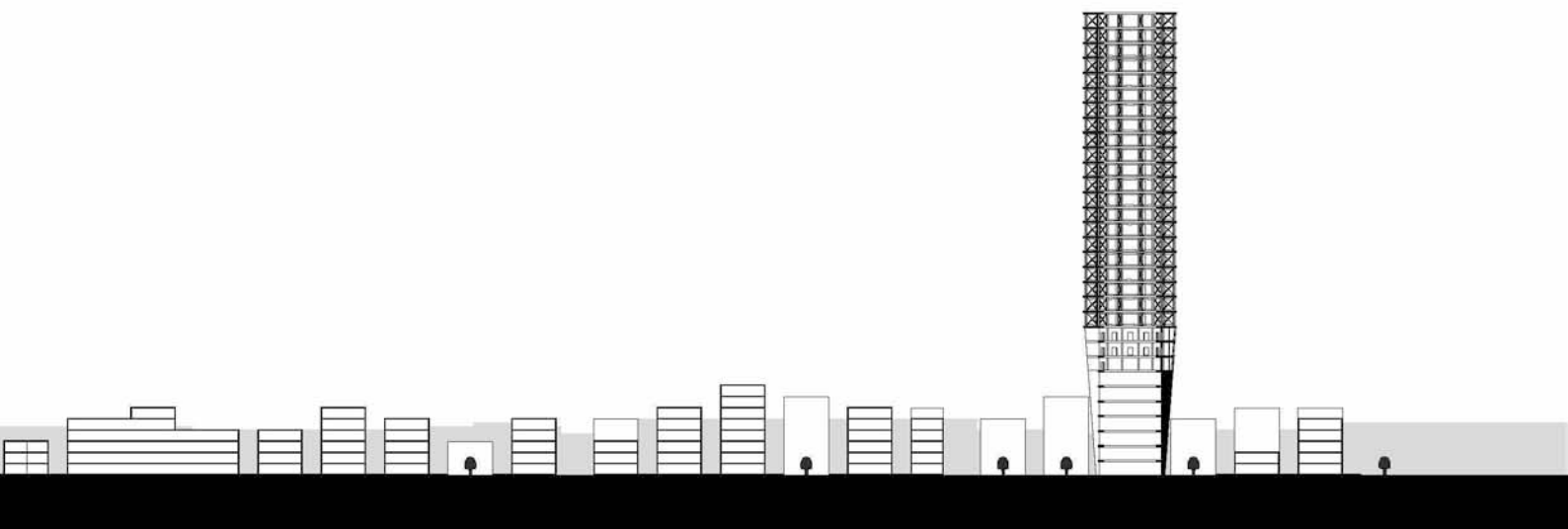

TOMH B-B'
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:2000

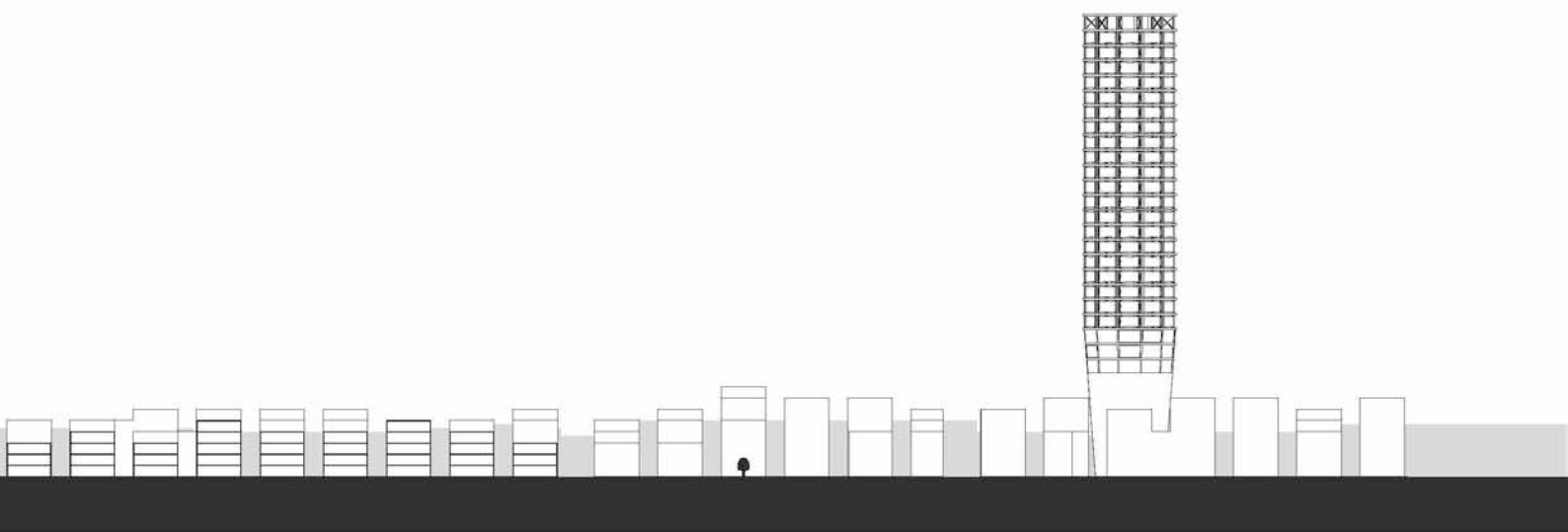
0 5 10 25 50 100

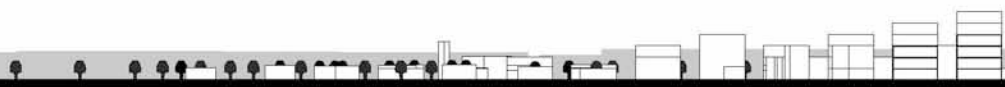

ΤΟΜΗ Γ-Γ'

ΤΟΜΗ Δ-Δ'
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:2000

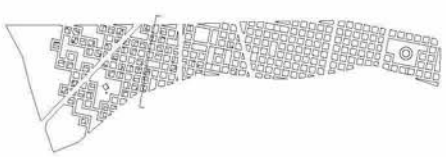
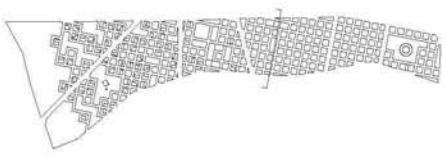

TOMH E-E'

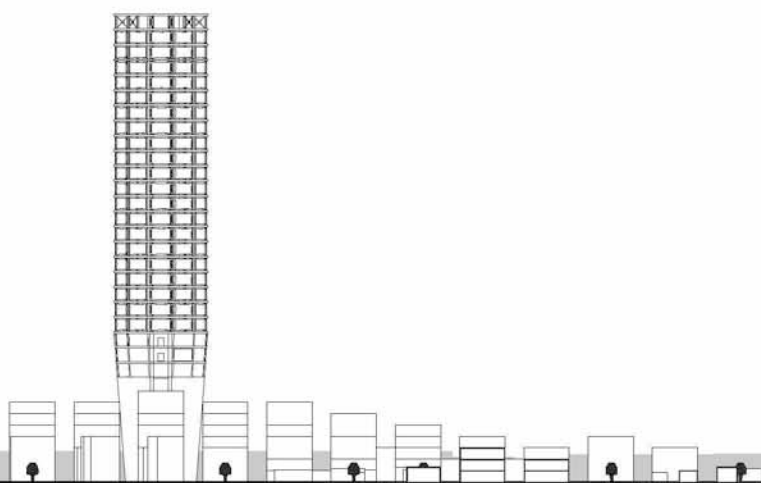
TOMH Z-Z'
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:2000

0 5 10 25 50 100

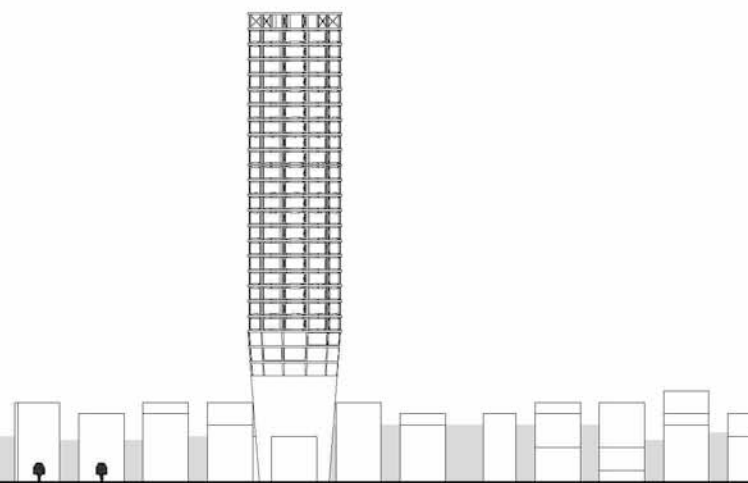

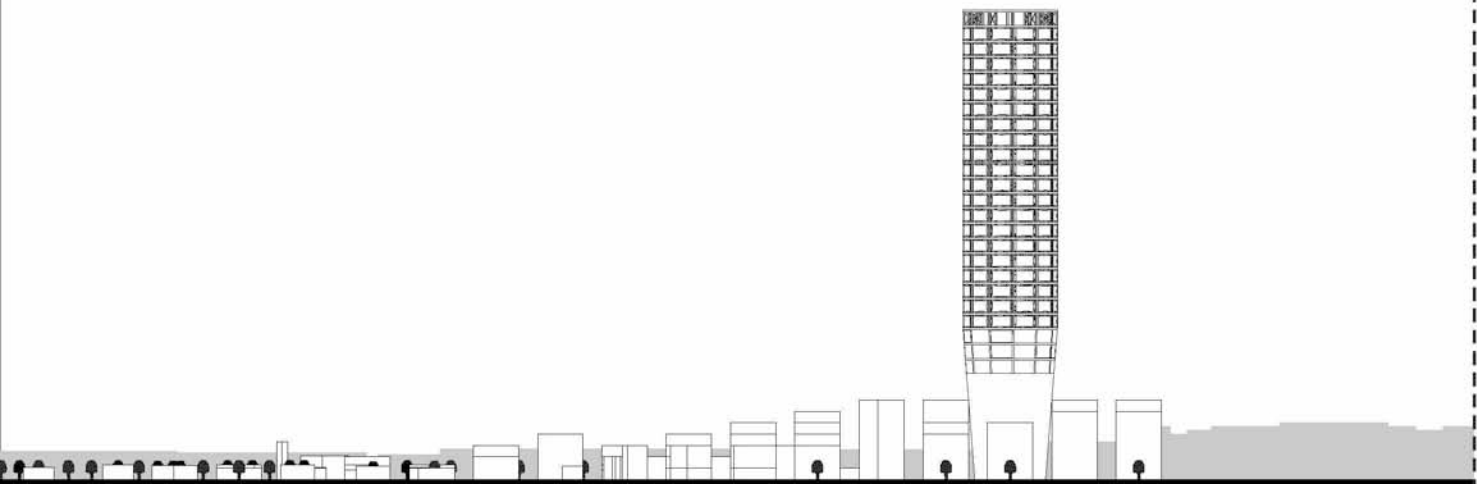
TOMH H-H'

TOMH Θ-Θ'
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:2000

ΒΟΡΕΙΑ ΟΨΗ

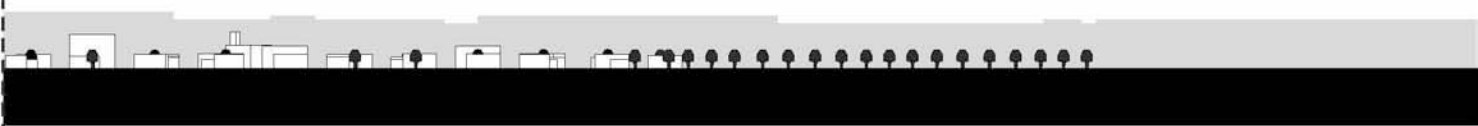
ΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:2000

ΒΟΡΕΙΑ ΟΨΗ

ΔΥΤΙΚΗ ΟΨΗ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:2000

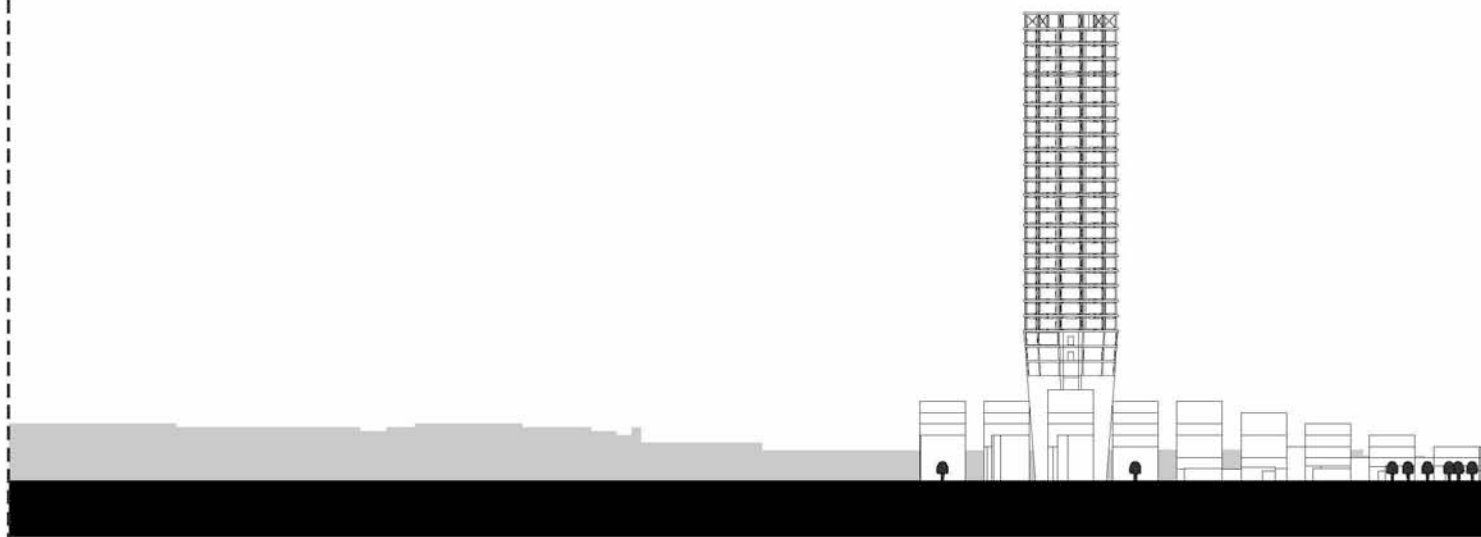
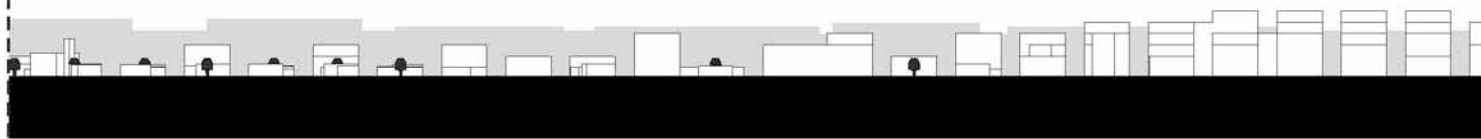

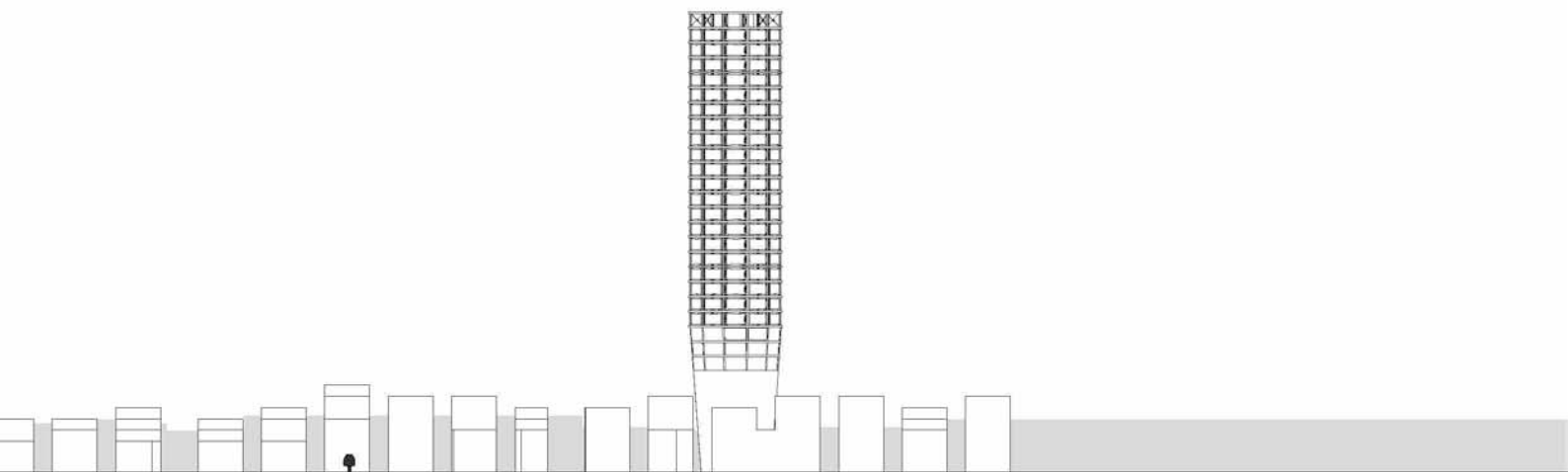

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ

ΝΟΤΙΑ ΟΨΗ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:2000

0 5 10 25 50 100

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ

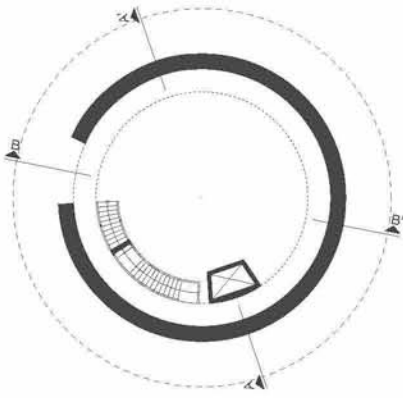
ΝΟΤΙΑ ΟΨΗ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:2000

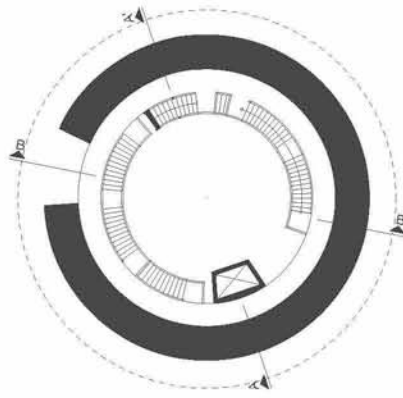
Σχέδια του πληροφοριακού πύργου

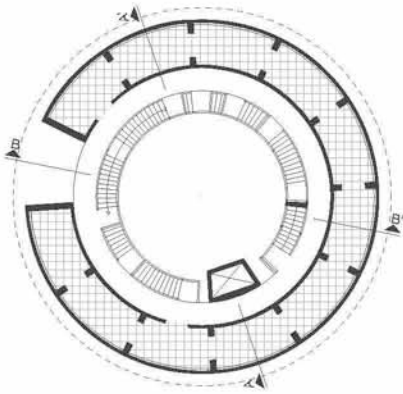
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:500

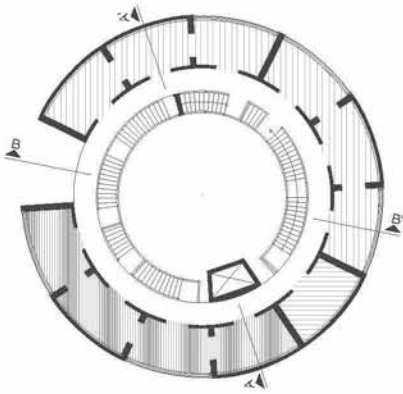
ΚΑΤΟΨΗ +1,75m

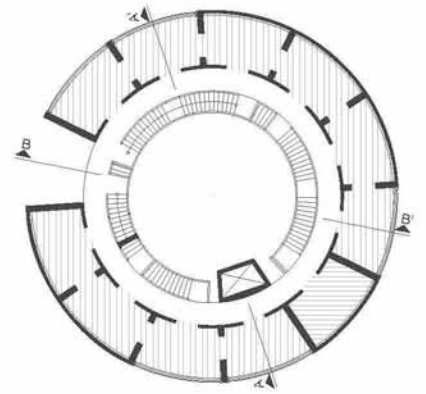
ΚΑΤΟΨΗ +17.75m

ΚΑΤΟΨΗ +29.75m

ΚΑΤΟΨΗ +33.75m

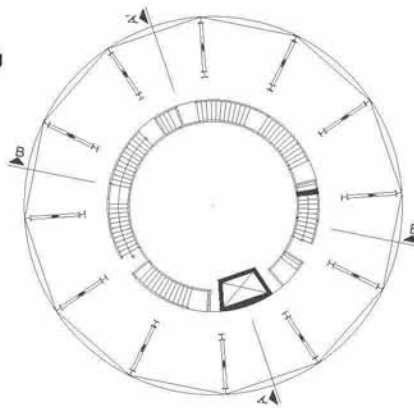
ΚΑΤΟΨΗ +37.75m

 αποθήκες
οπτικοακουστικού εξοπλισμού

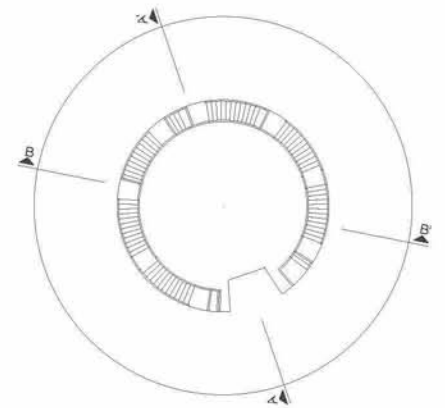
 WC

 τηλεοπτικό studio

 ραδιοφωνικό studio

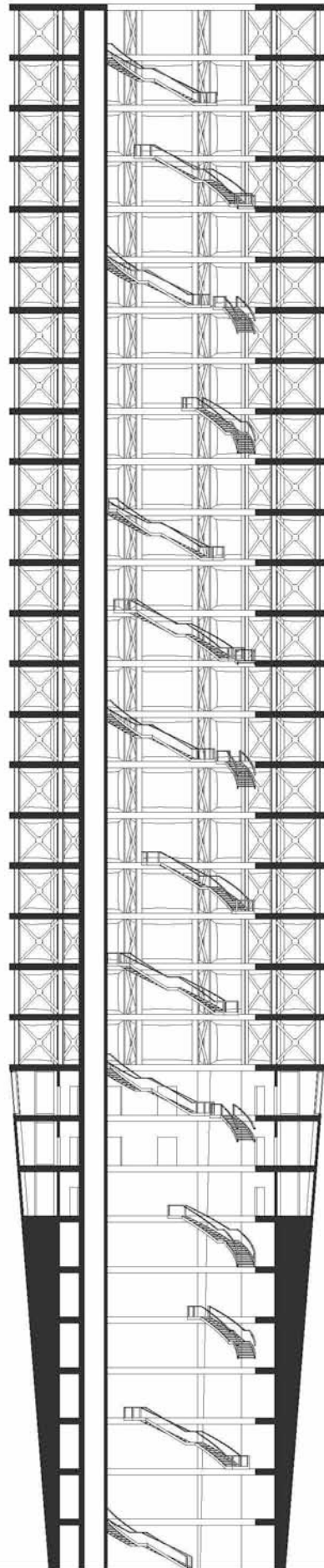

ΚΑΤΟΨΗ +113.75m

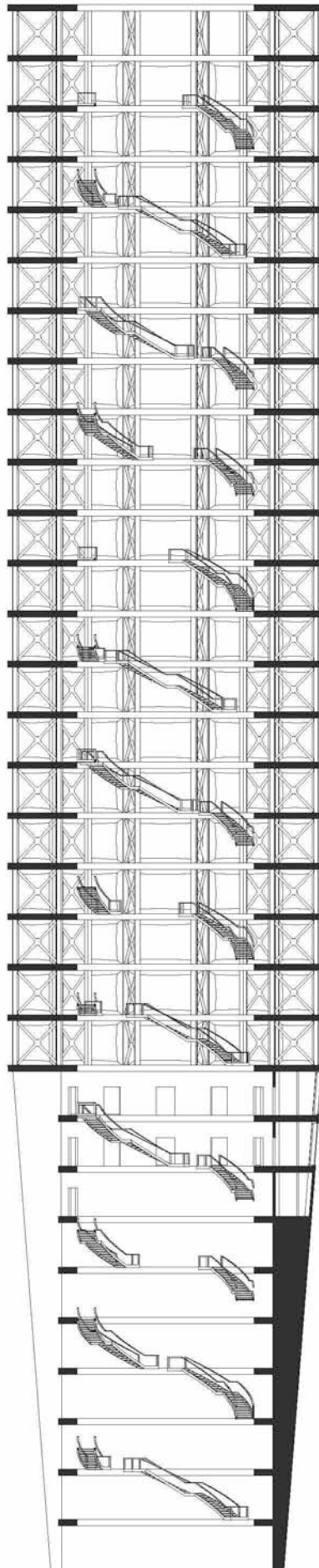
ΚΑΤΟΨΗ ΔΩΜΑΤΟΣ

0 5 10 25

TOMH A-A'
KLIMAKA 1:500

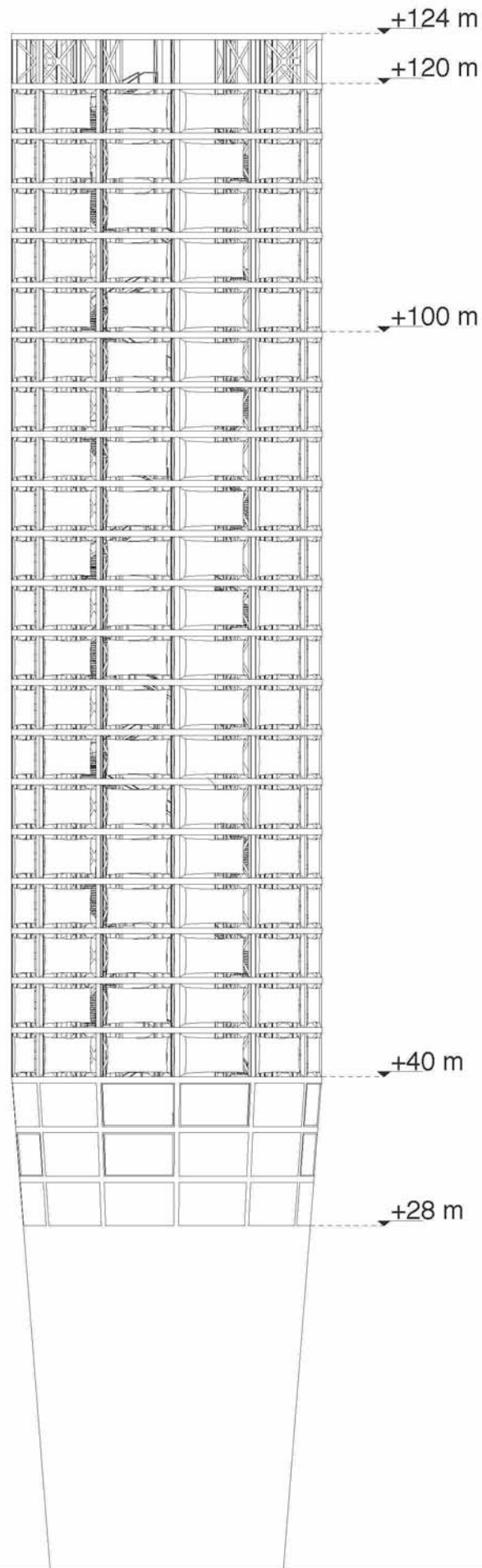
0 5 10 25

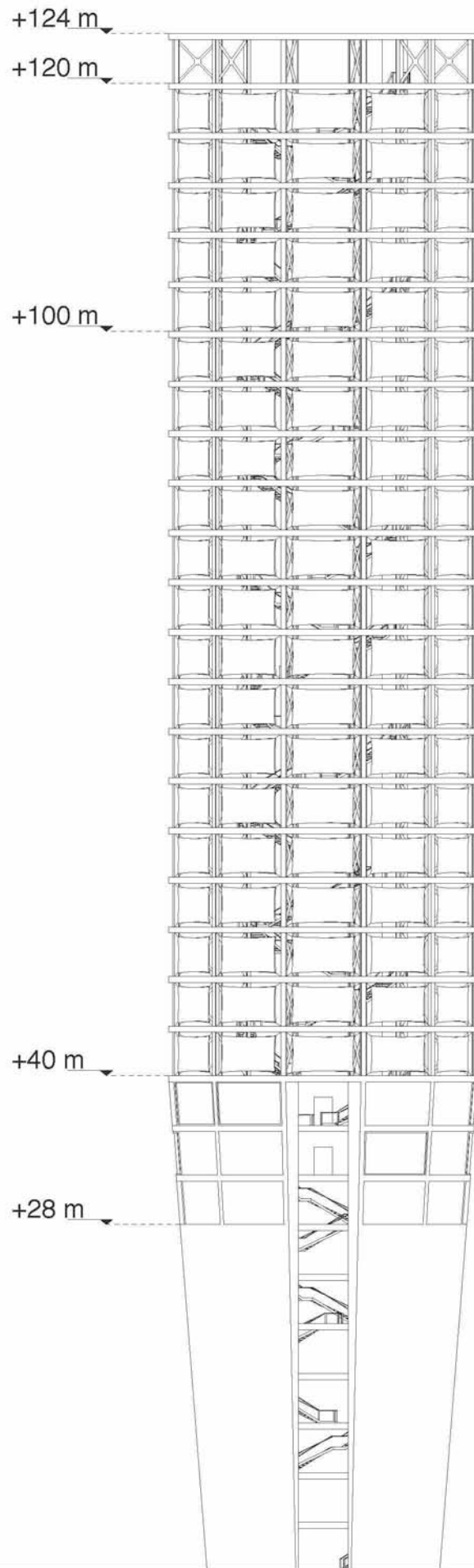
ΤΟΜΗ Β-Β'
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:500

ΒΟΡΕΙΑ ΟΨΗ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:500

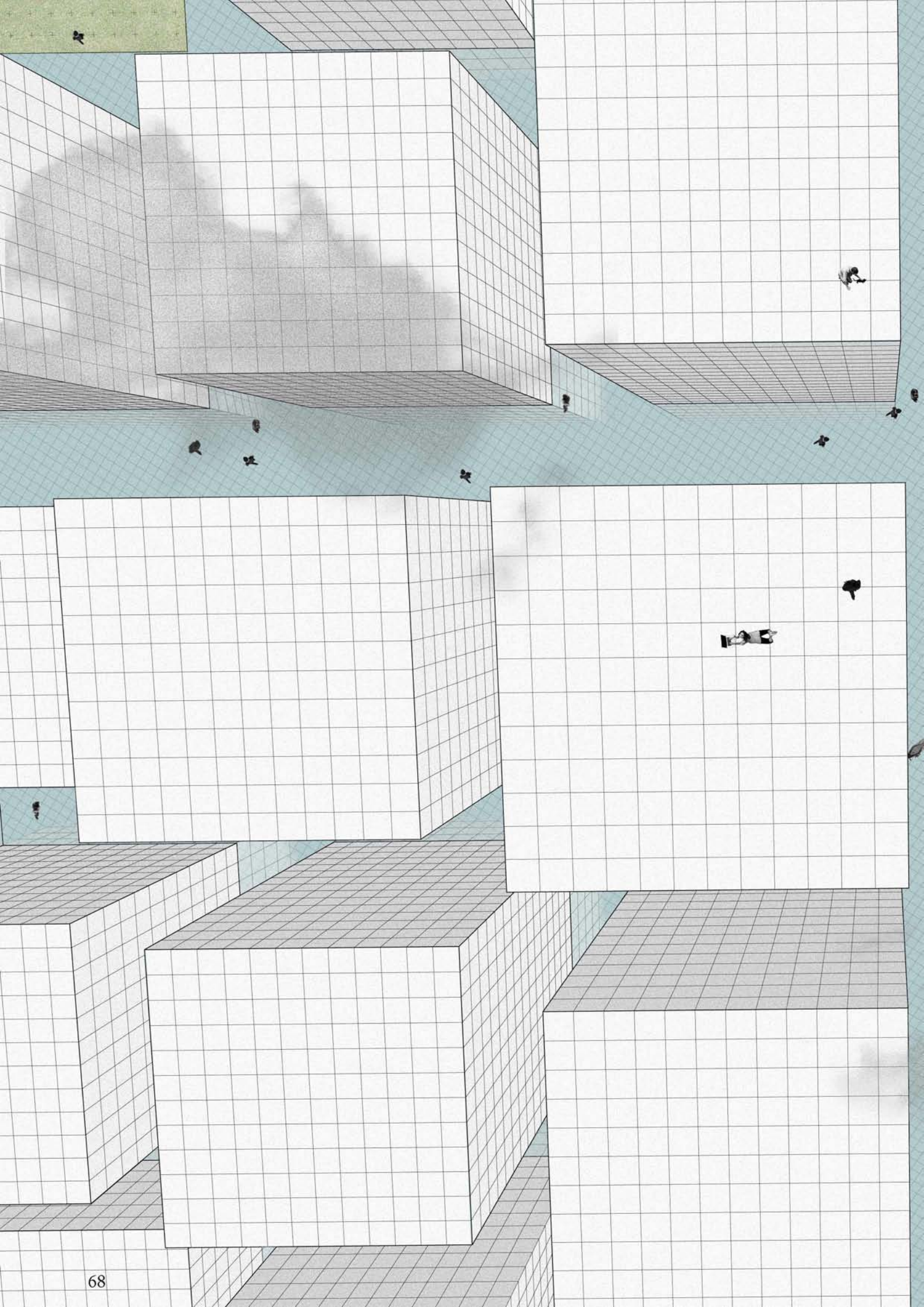

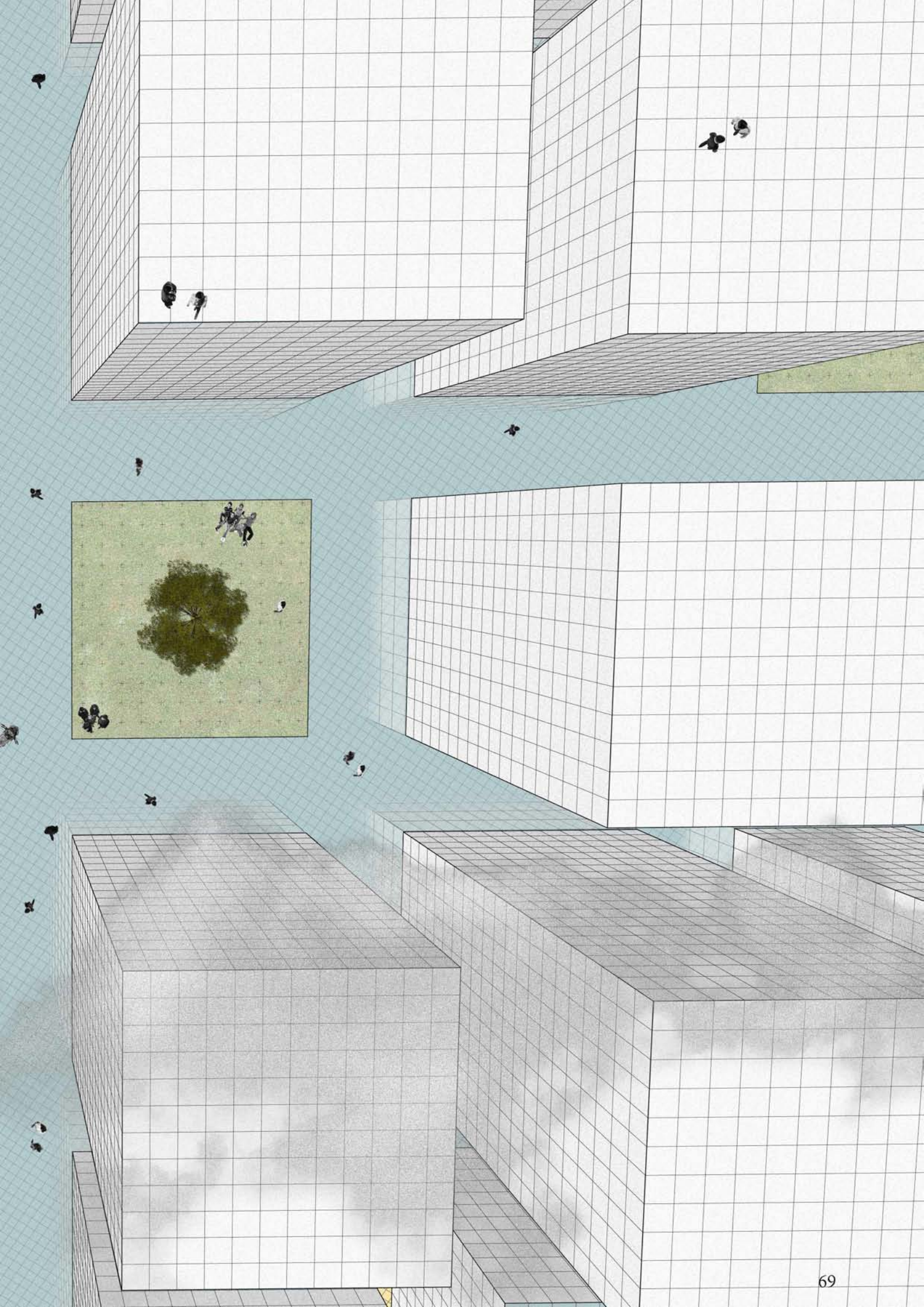
NOTIA ΟΨΗ
ΚΛΙΜΑΚΑ 1:500

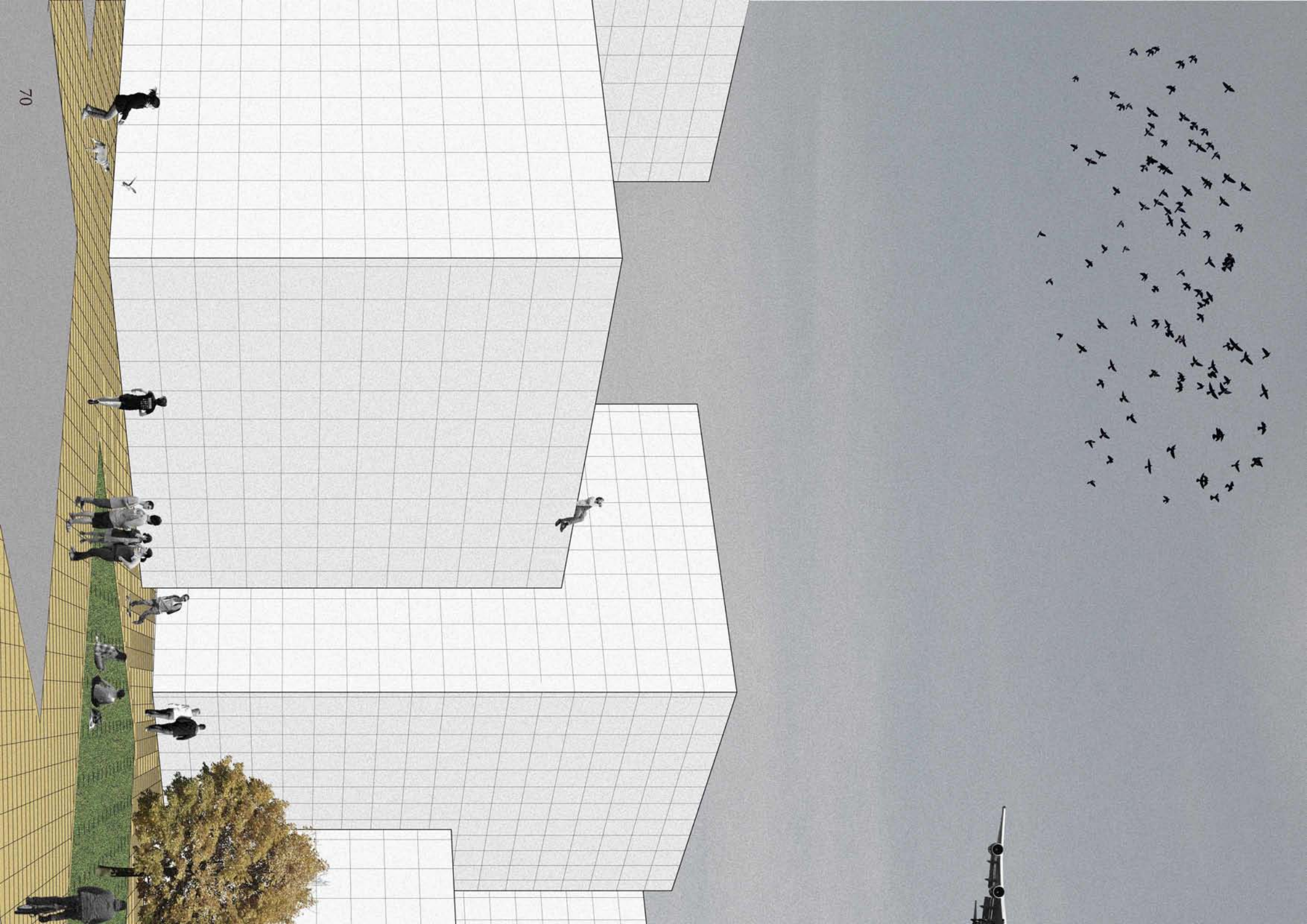
Στιγμιότυπα από τον εξωτερικό χώρο του αρχαιακού πάρκου

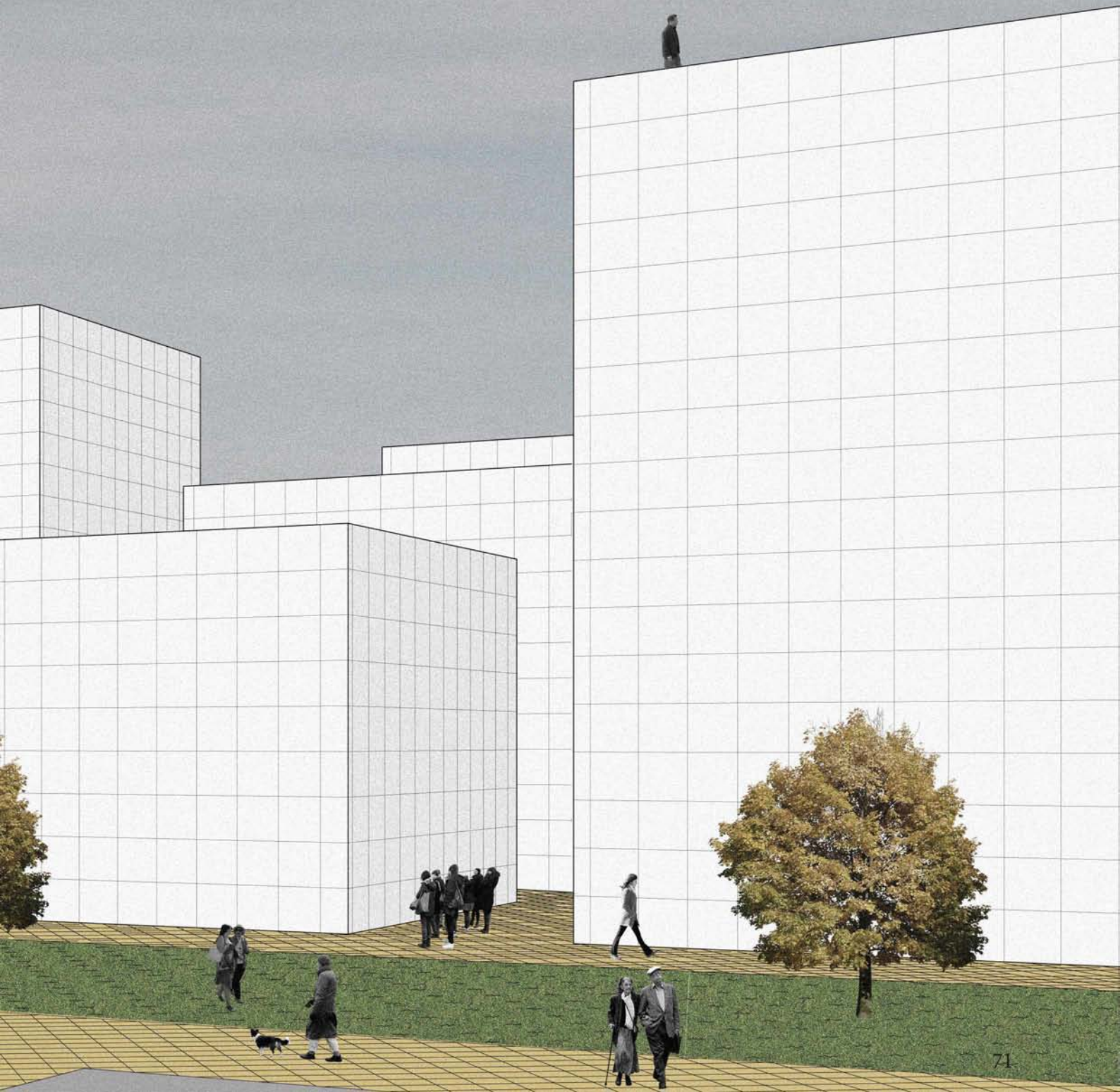
Σημείο αναφοράς είναι ένα στοιχείο στο χώρο που ορίζεται από το άτομο που τον χρησιμοποιεί με βάση κάποια συγκεκριμένα χαρακτηριστικά. Τα χαρακτηριστικά με τα οποία επιλέγεται είναι συνήθως αυτά που κάνουν το σημείο, στα μάτια του ατόμου, ξεχωριστό μέσα στη συμπαγή και ομοιόμορφη αστική γεωγραφία της πόλης. Παραδείγματα σημείων αναφοράς με ξεχωριστά υποκειμενικά χαρακτηριστικά μπορεί να είναι η πολυκατοικία που κατοικεί ο ταξιδιώτης, το διαμέρισμα που ενοικιάζει ένα συγγενικό ή οικείο πρόσωπο, ο χώρος εργασίας, ένα μνημείο, το λιμάνι, το βουνό, μια κούνια, ένα ψηλό κτήριο, μια ροζ εκκλησία, το σχολείο των παιδικών του χρόνων. Τα σημεία αναφοράς είναι πάντα σταθερά μέσα στο περιβάλλον τους και βοηθούν τα άτομα να έχουν μια εποπτεία του χώρου και να συνθέτουν τις εικόνες της πόλης. Η θέση των σημείων αναφοράς είναι ισχυρής σημασίας γιατί με βάση αυτήν προσδιορίζονται οι συντεταγμένες του προορισμού του ταξιδιώτη και οι αποστάσεις που χρειάζεται να διανύσει για να φτάσει στον τερματικό του σταθμό. Ακόμη, λειτουργούν ως σημεία-κόμβοι στις διαδρομές του υποκειμένου ή ως σημεία αλλαγής πορείας κατά την πλοήγησή του στην πόλη.

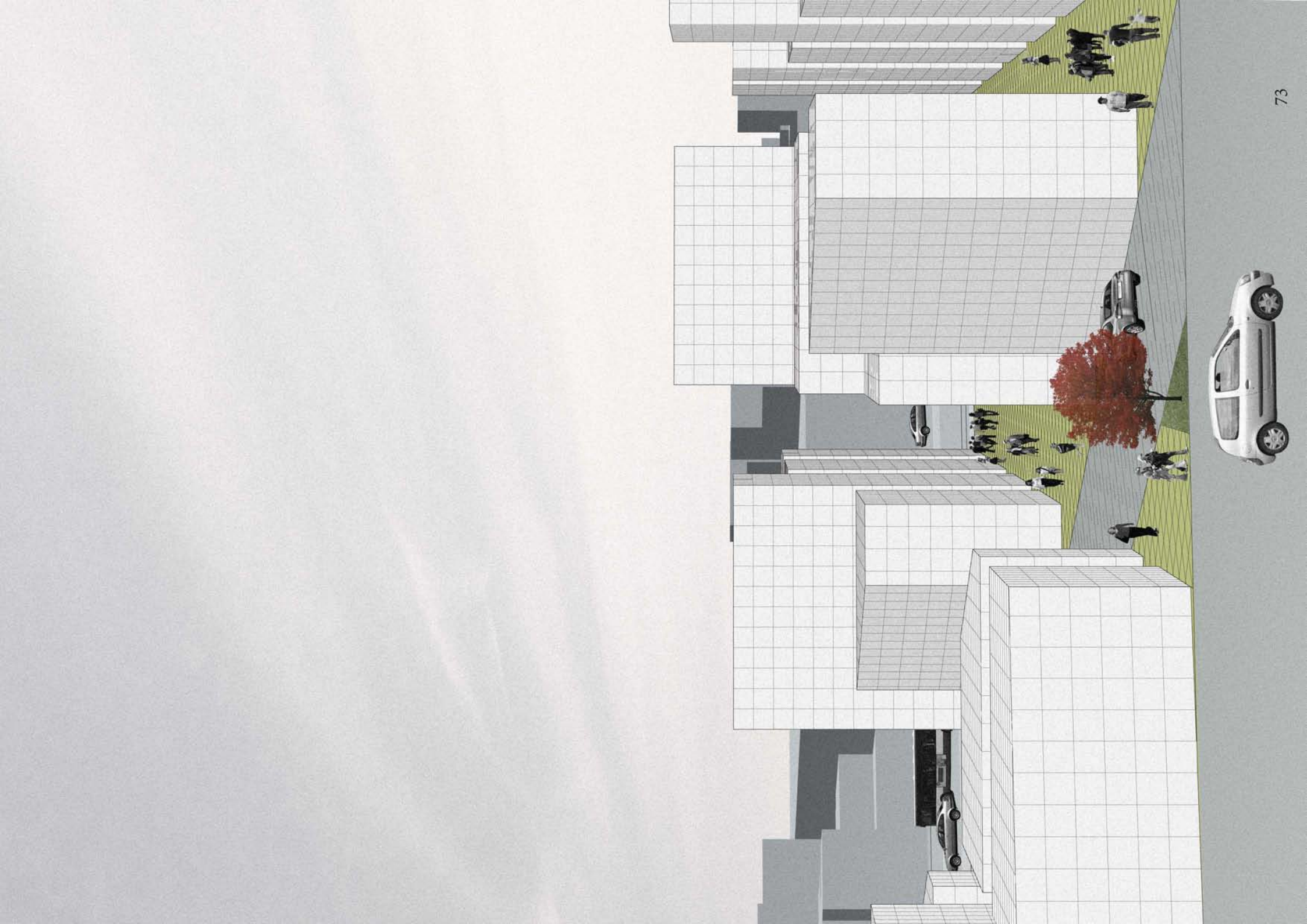

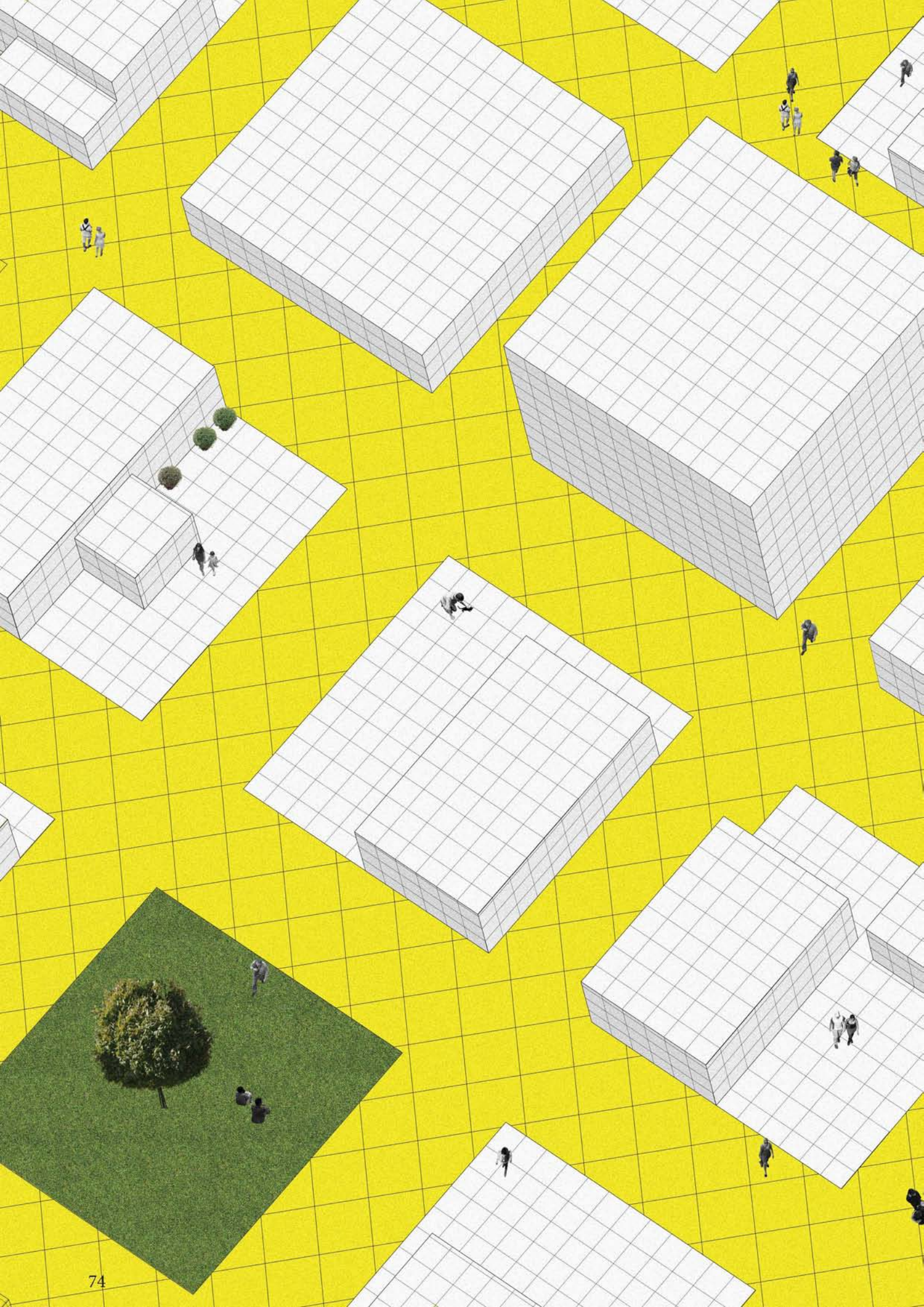

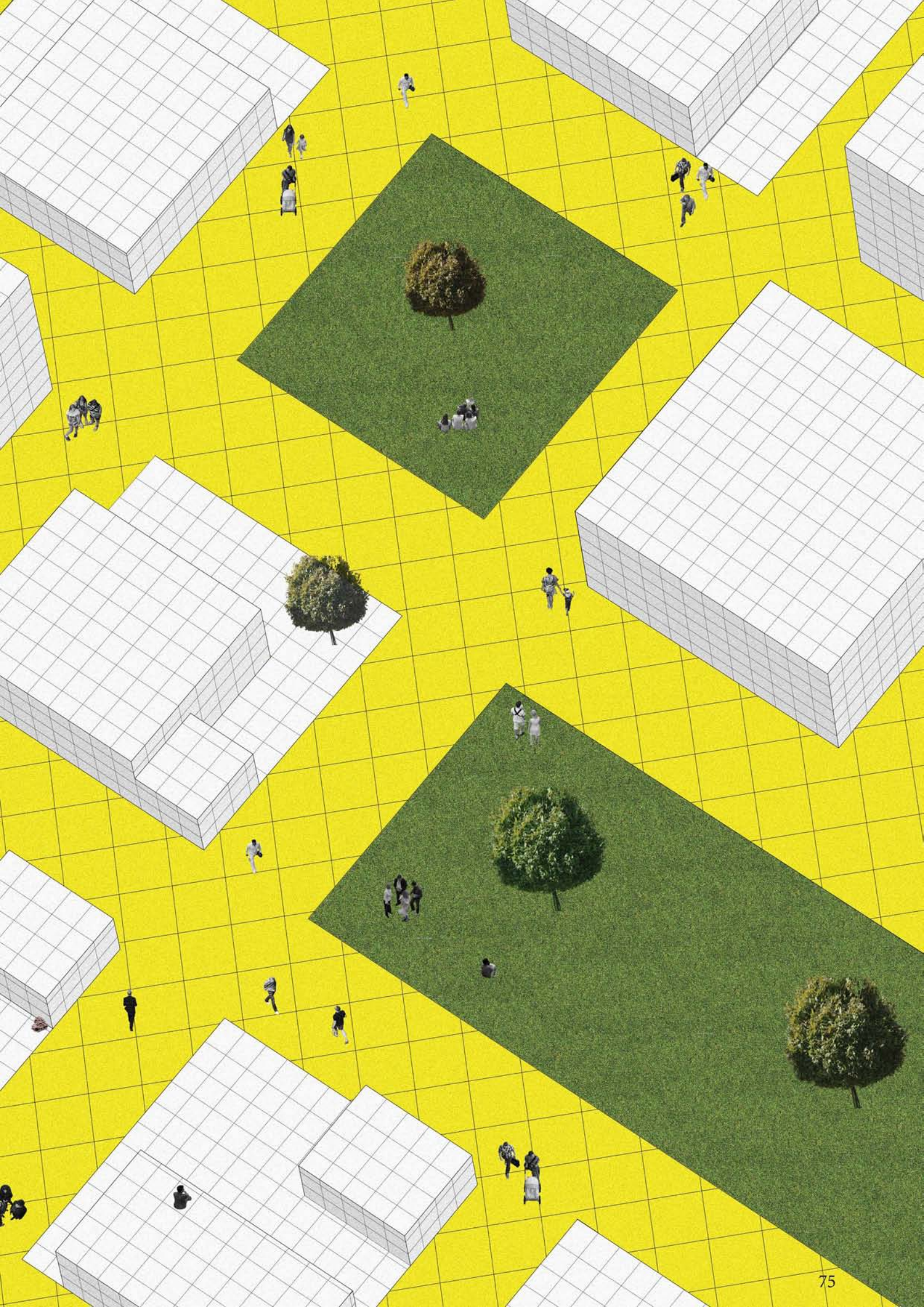

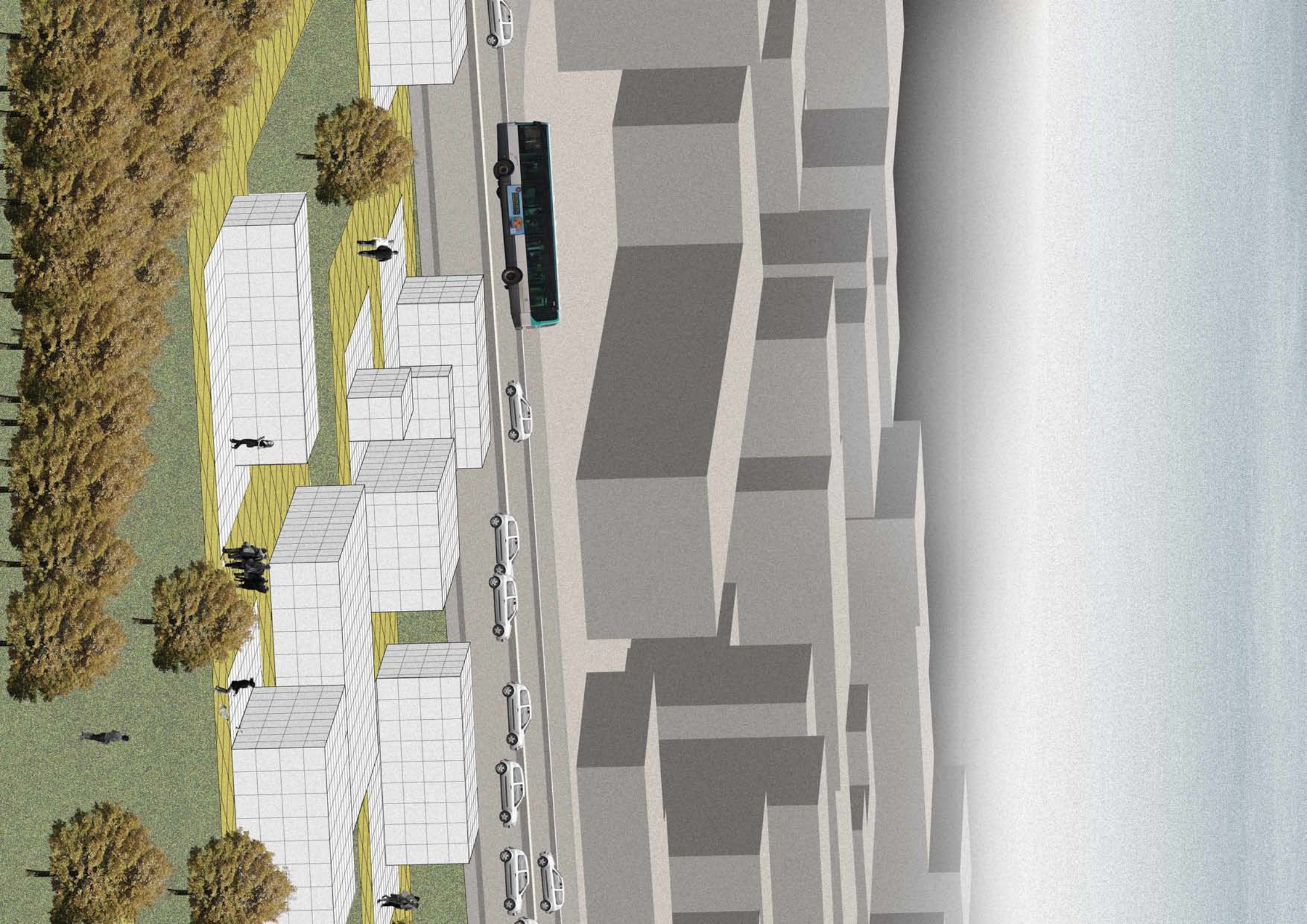

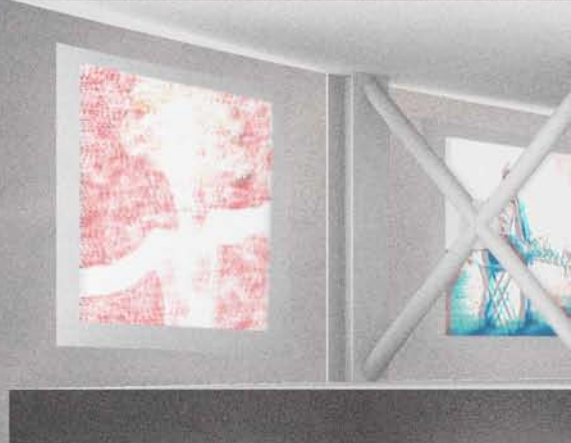

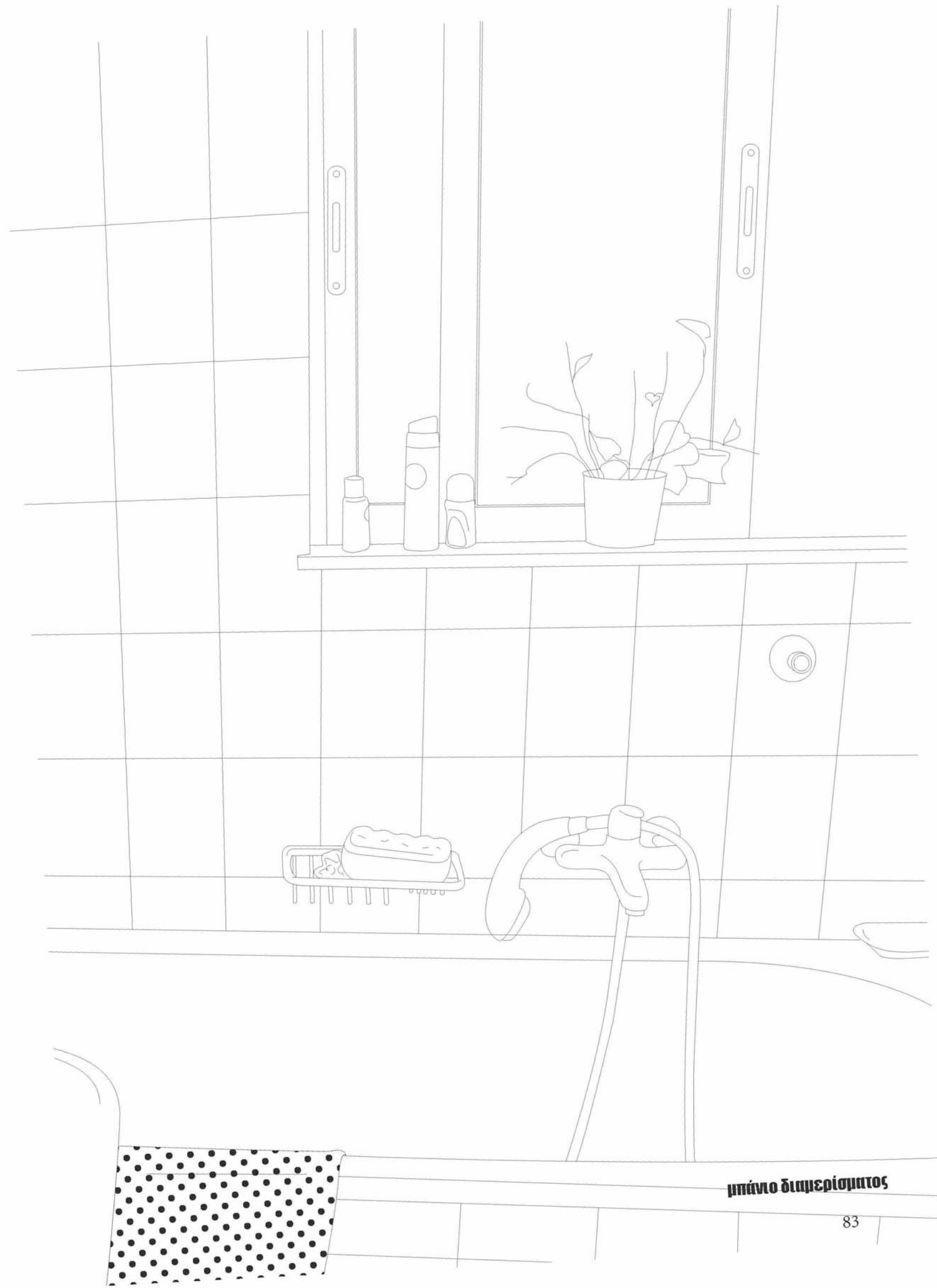

Μητροπολιτικά ίχνη Αρχαιολογίες του σήμερα

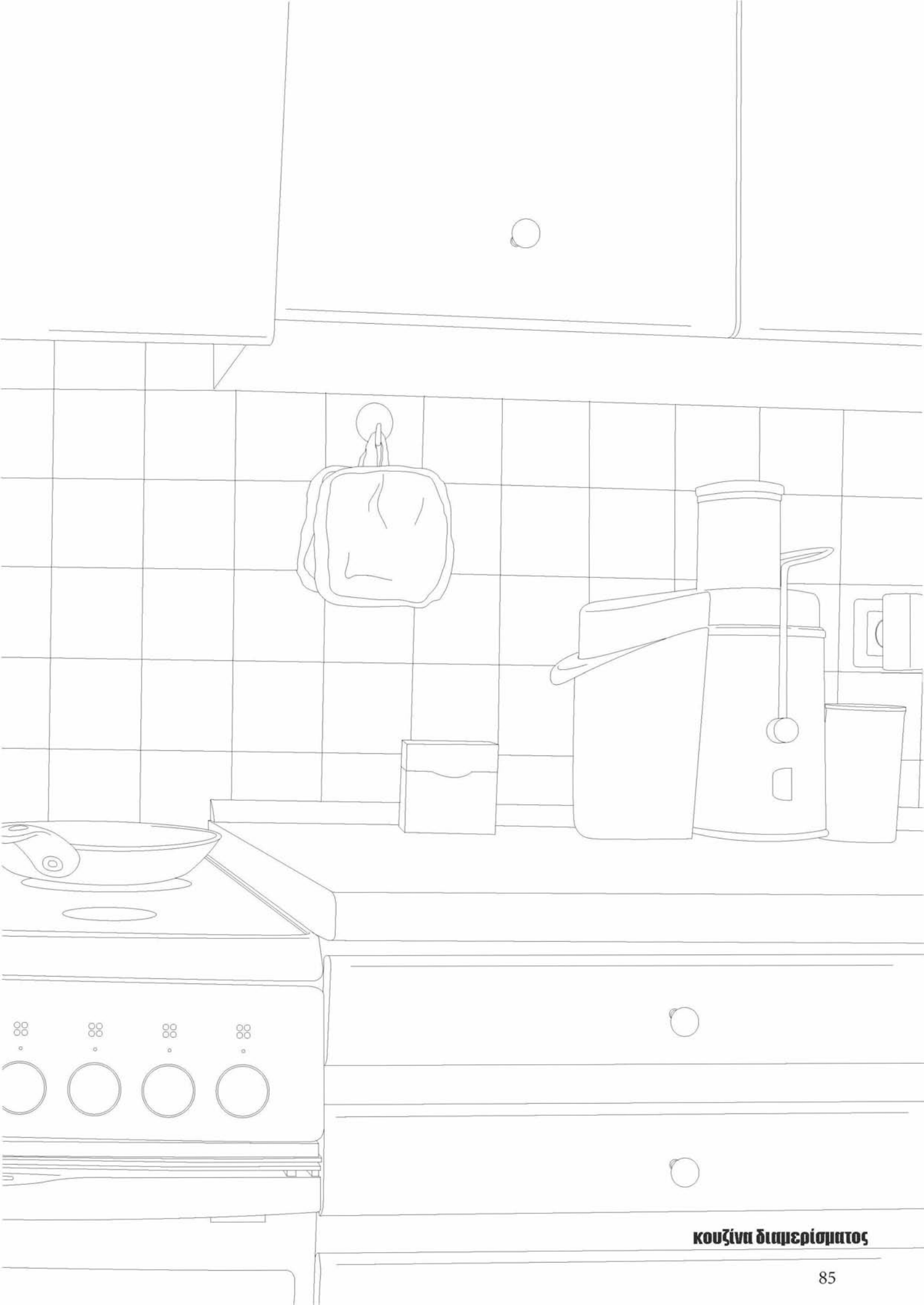

μπάνιο διαμερίσματος

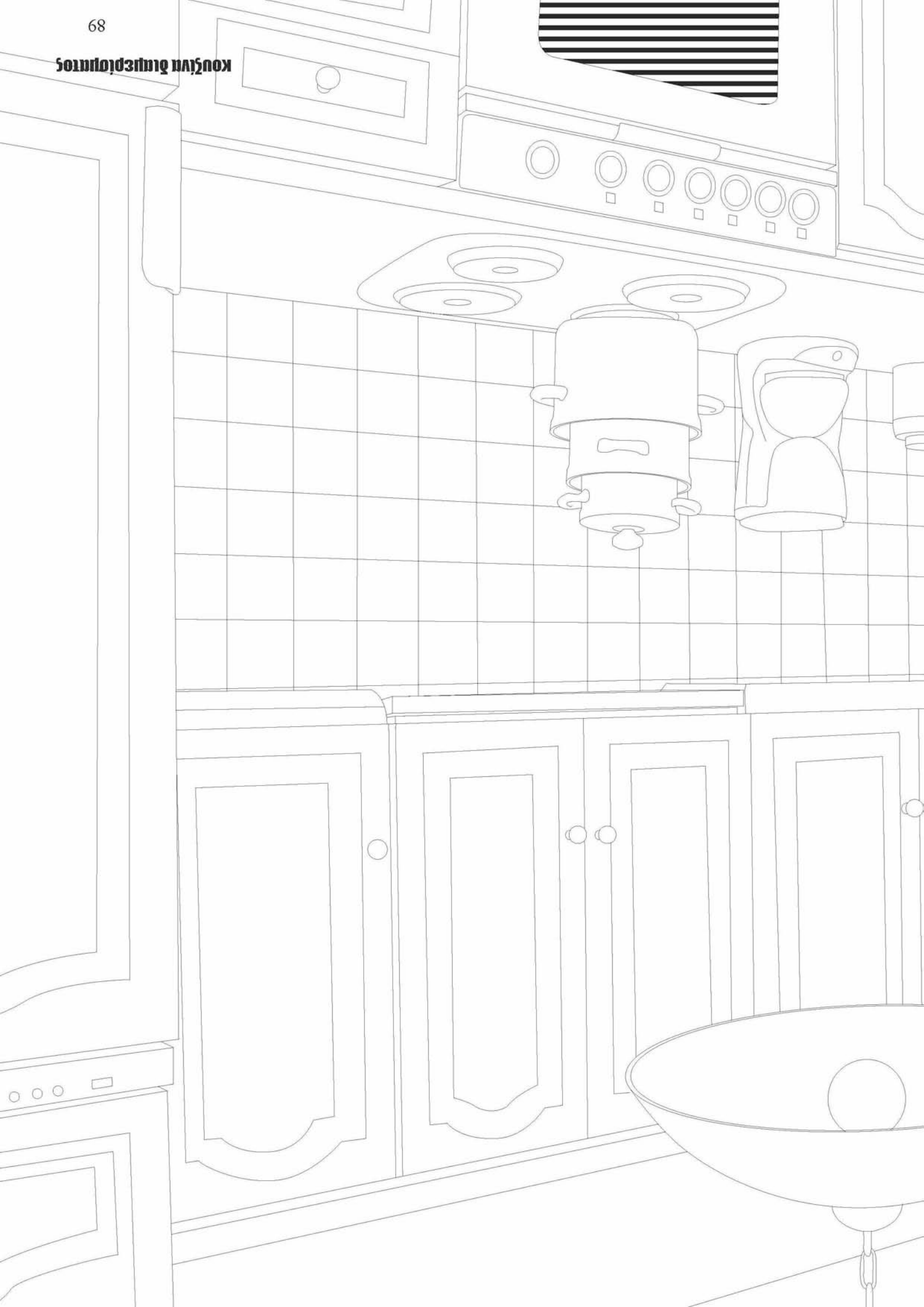

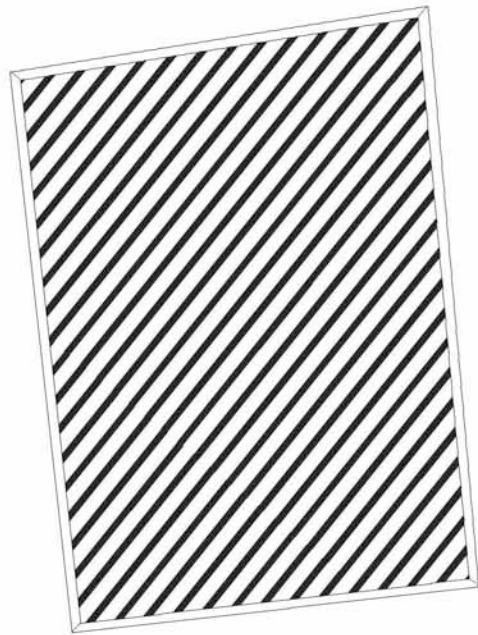

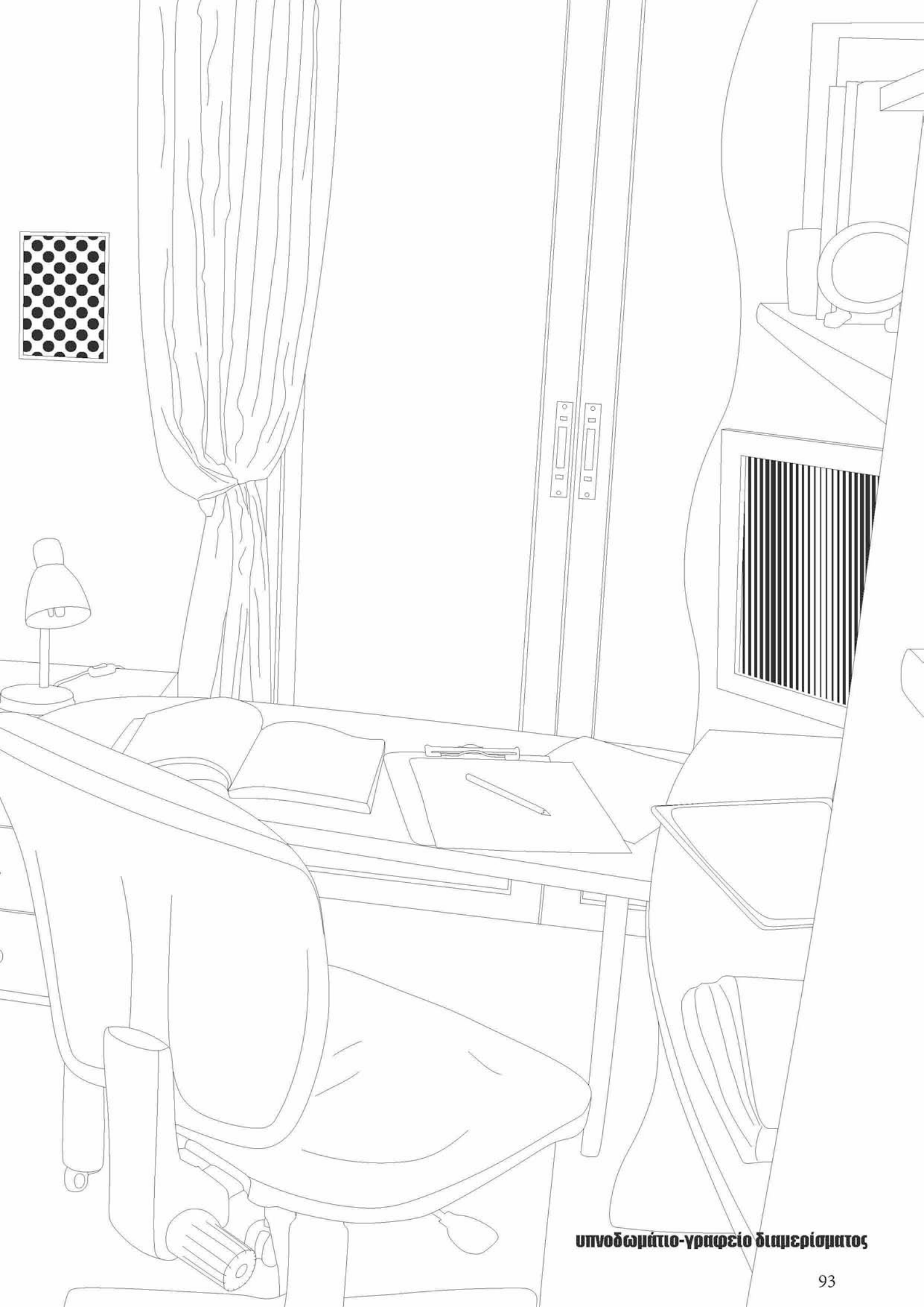

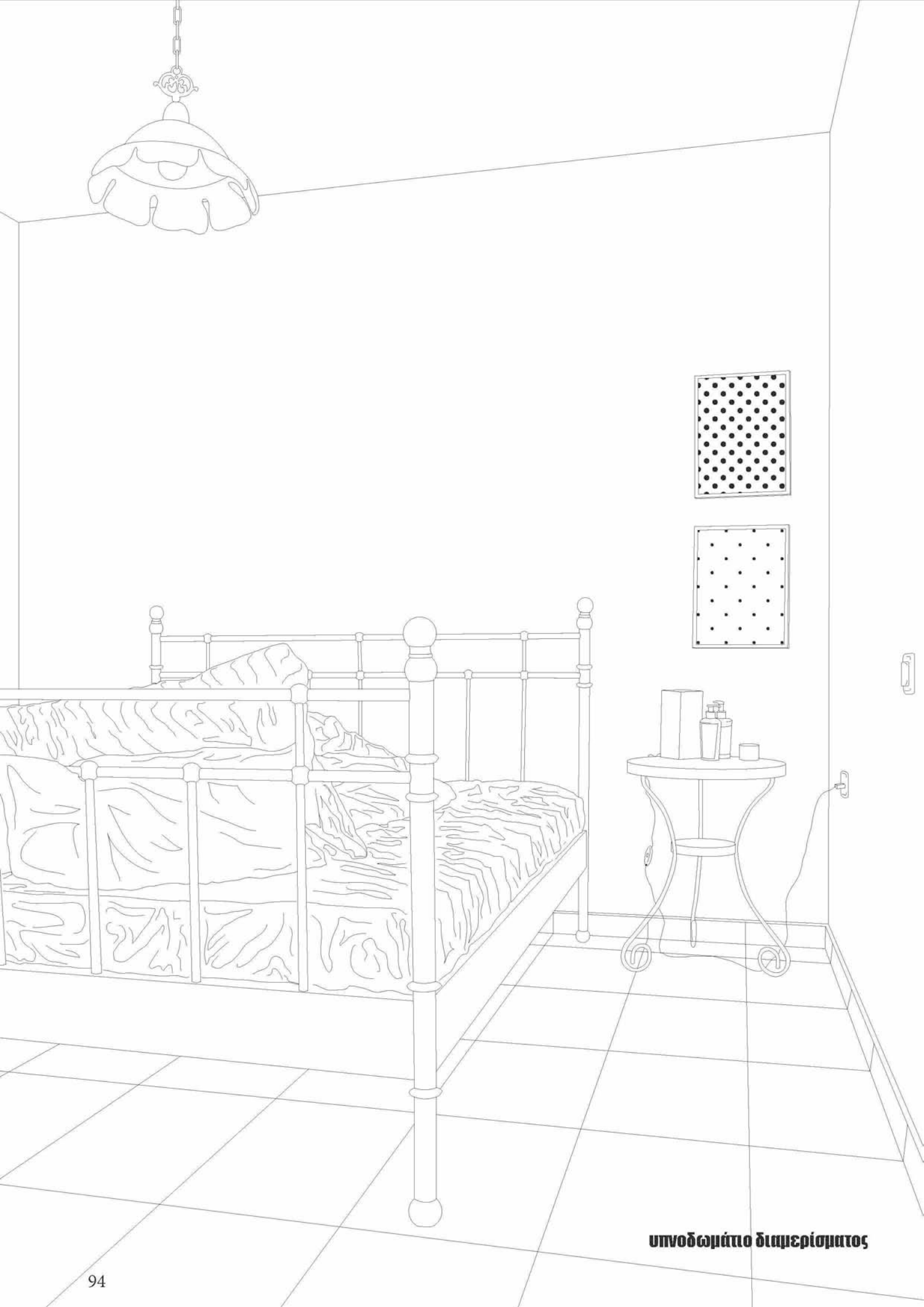

σιλόφι-γραφείο διαμερίσματος

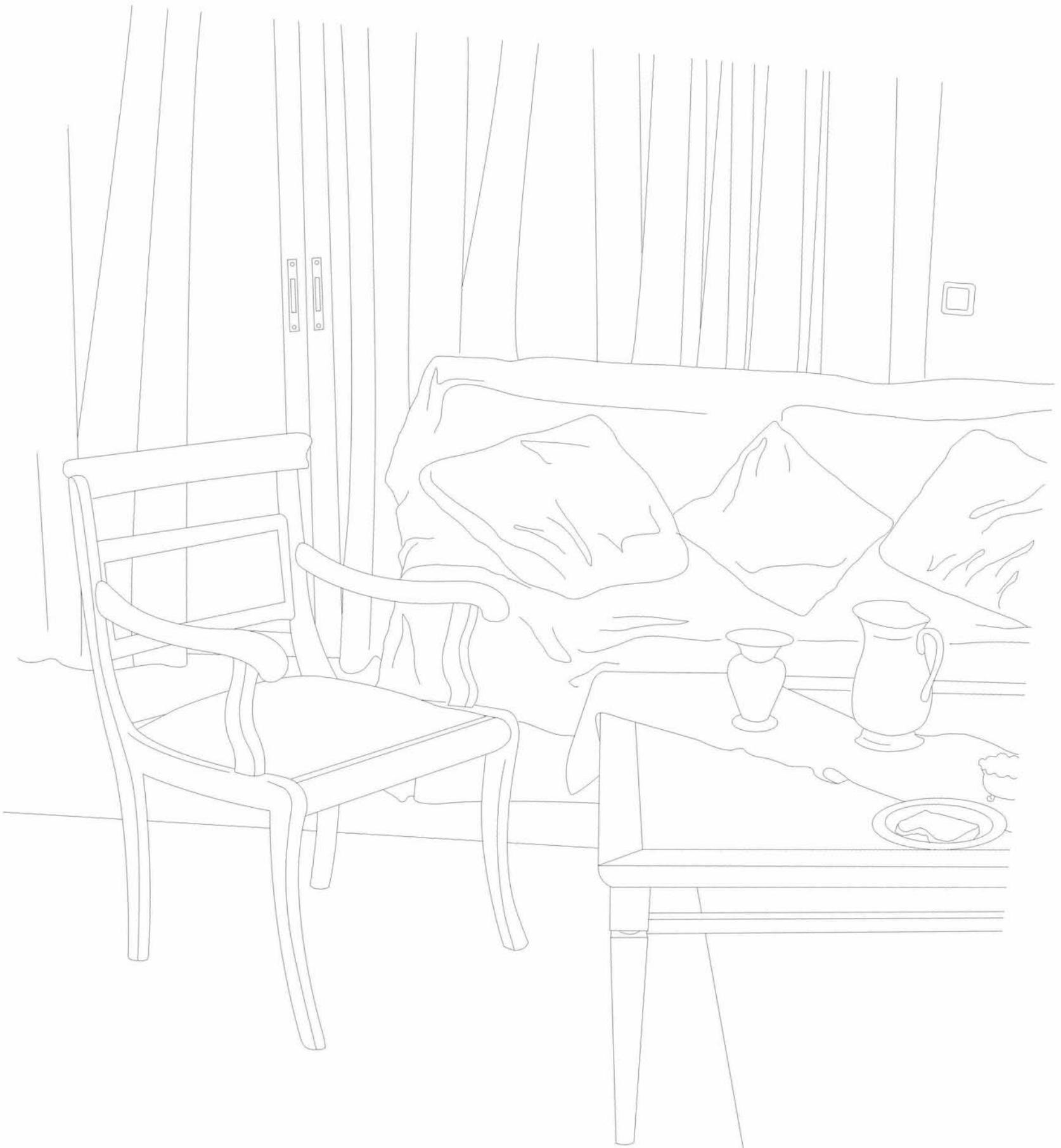

υπνοδωμάτιο διαμερίσματος

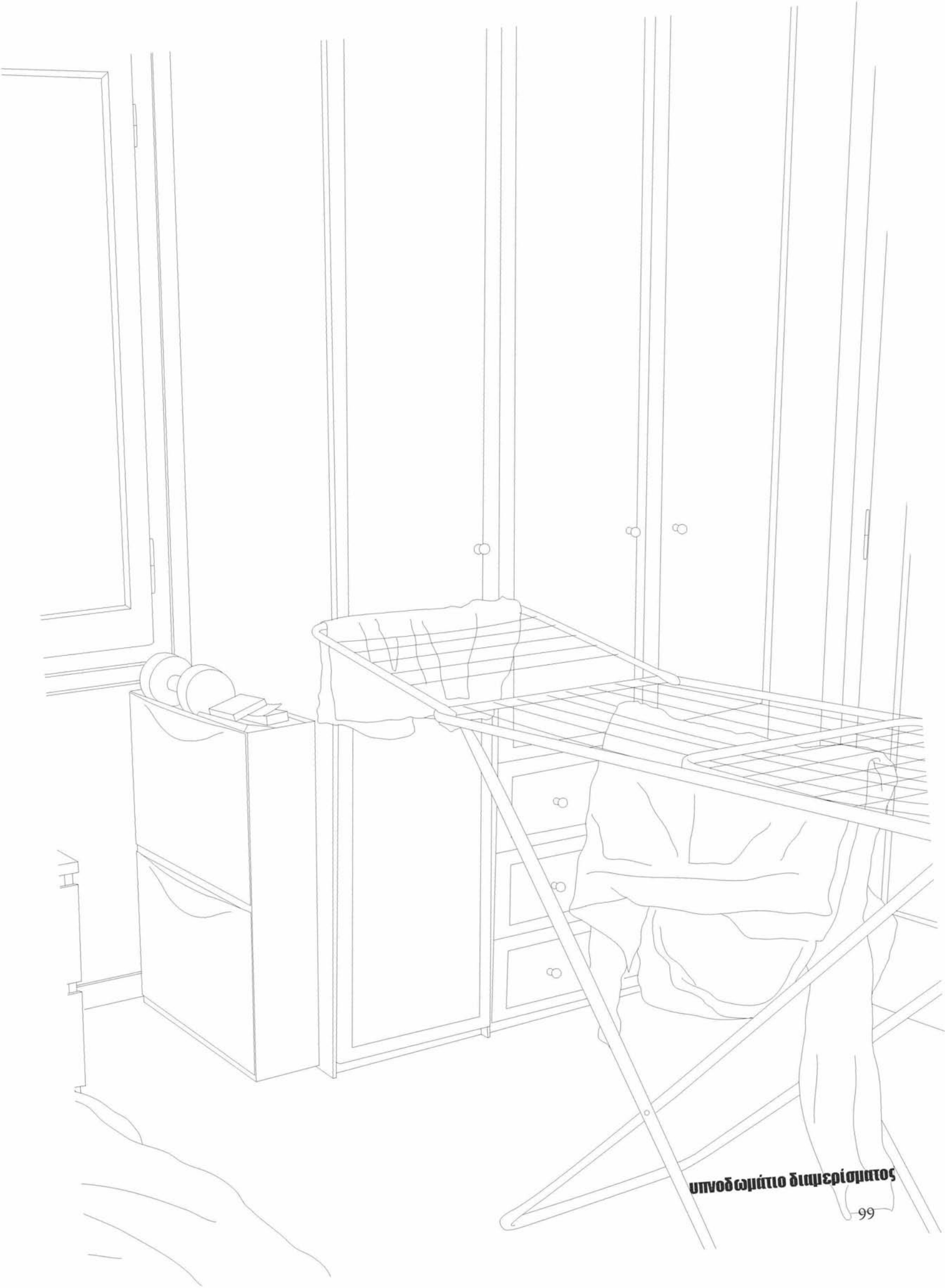
Ένα σώμα γεμάτο πόρτες. Πόρτες που ανήκουν σε χώρους και ανοίγουν προς αυτούς, για να υποδεχτούν σώματα αλλά και άλλους χώρους. Οι χώροι διαδέχονται χώρους μέσω περασμάτων ή ορίων. Η κρεβατοκάμαρα μπορεί να διαδέχεται ένα διάδρομο ή ένα μπάνιο. Ο χώρος του διαμερίσματος διαδέχεται το διάδρομο και ο διάδρομος διαδέχεται τον ανελκυστήρα ή τη σκάλα ή ένα άλλο διαμέρισμα. Όταν ο χώρος αλλάζει γεννιούνται νέες εμπειρίες. Οι χώροι διαδέχονται εμπειρίες. Οι εμπειρίες αποκαλύπτονται αιφνίδια, αποκαλύπτονται χώροι με νέες υφές, νέες μυρωδιές, νέες ταχύτητες, εντυπώσεις που συγκροτούν ακαριαία ένα τοπίο. Αναπάντεχες συσχετίσεις χώρων και αναπάντεχες συναντήσεις ατόμων.

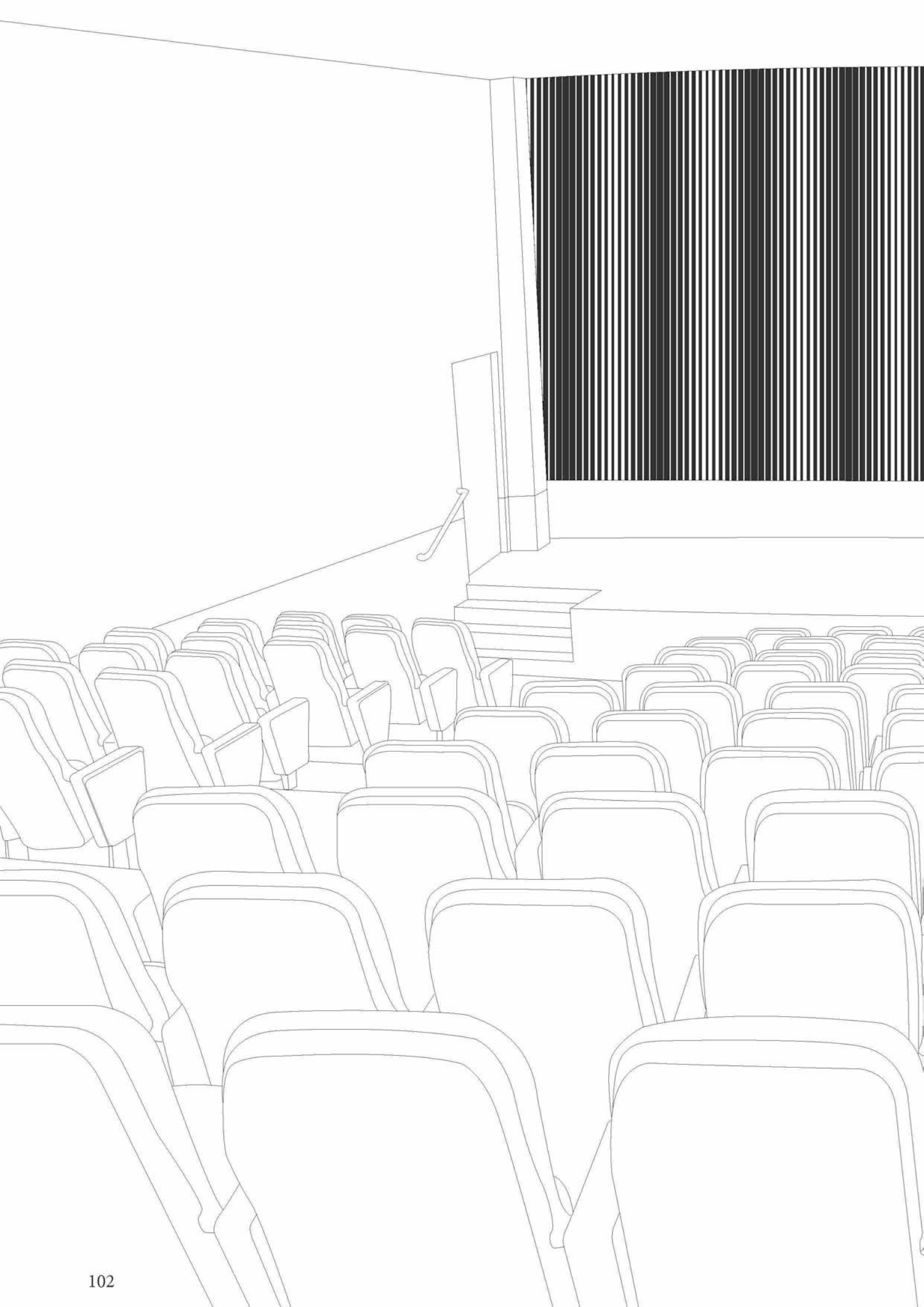

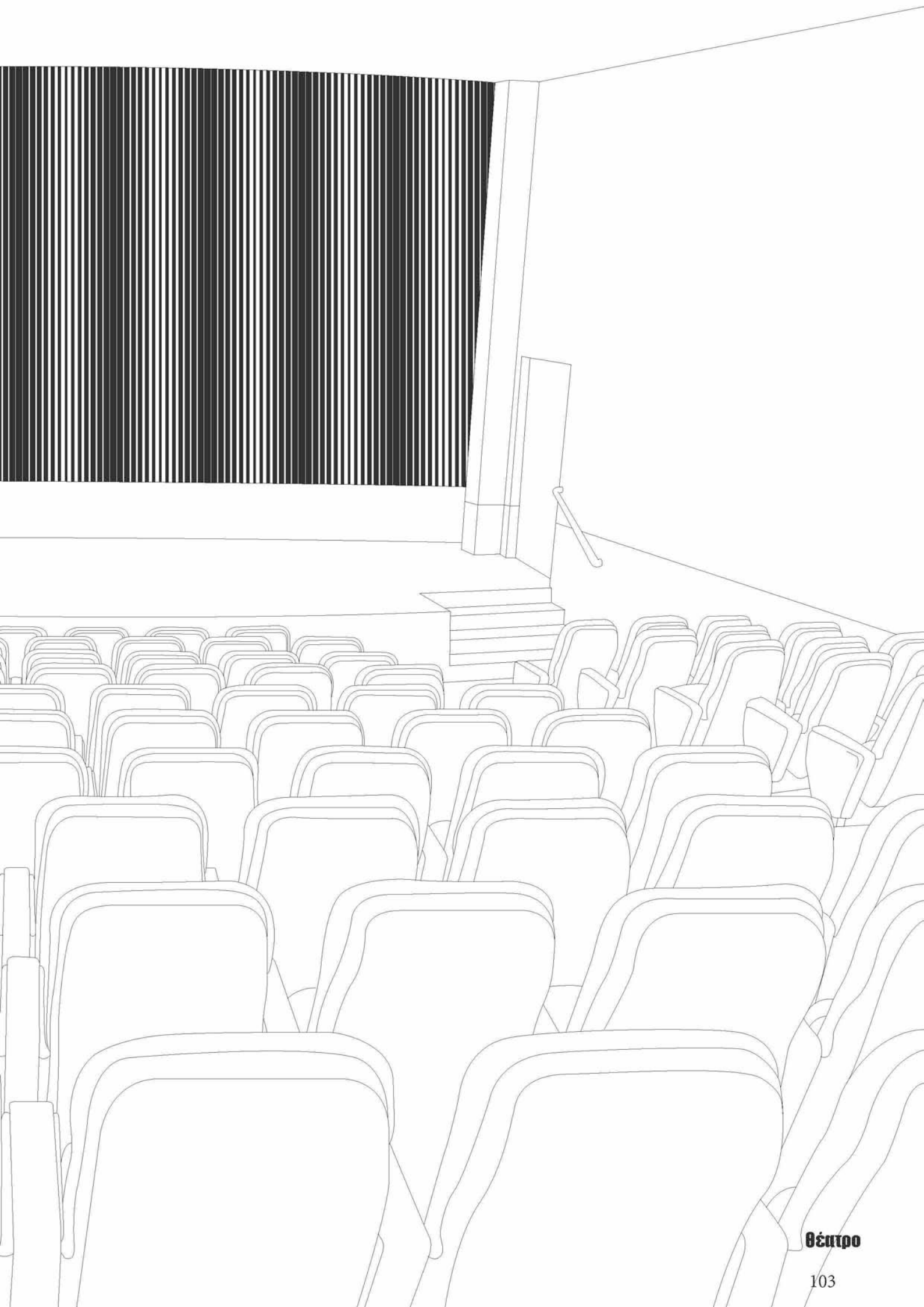

υπνοδωμάτιο διμερισματος

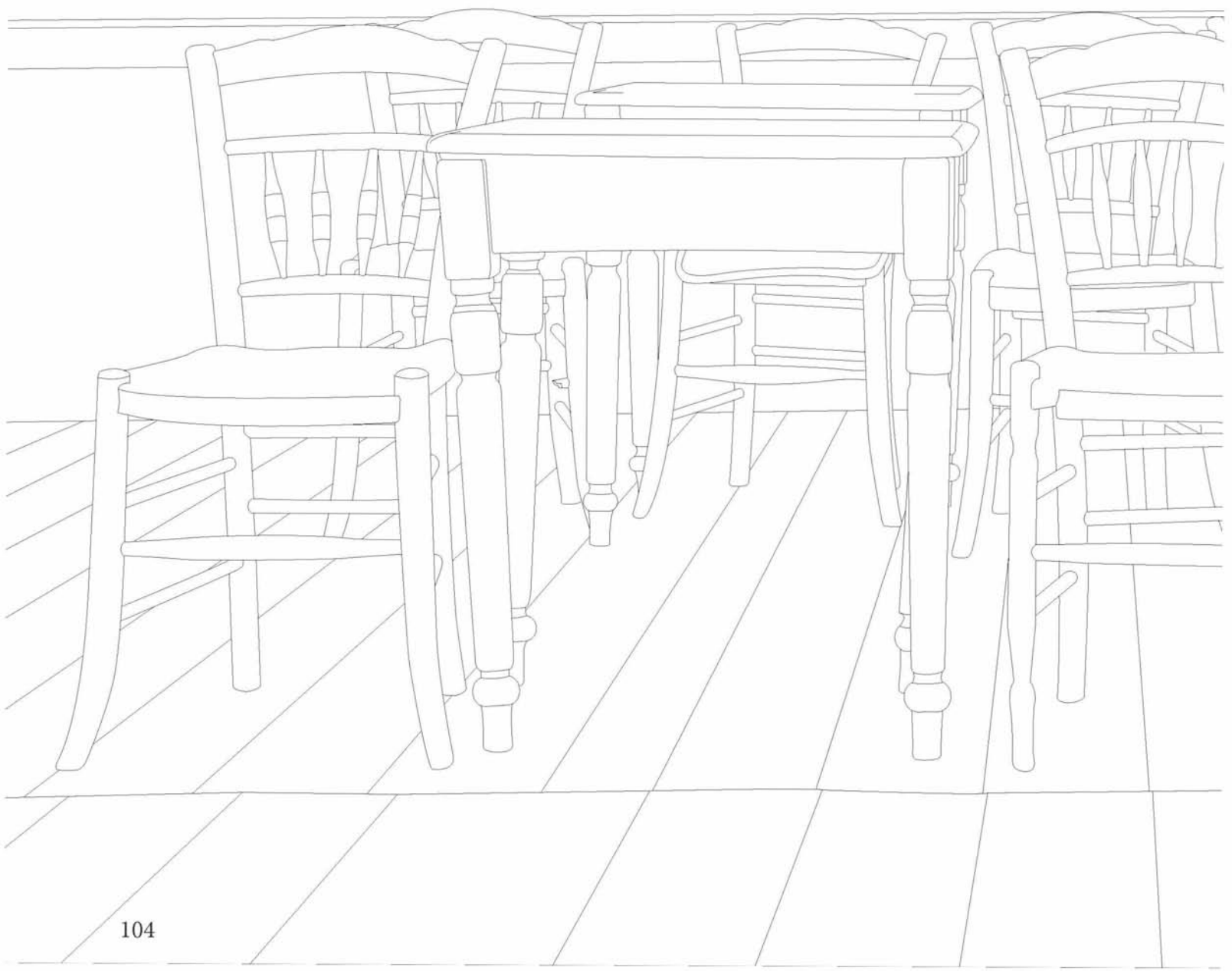
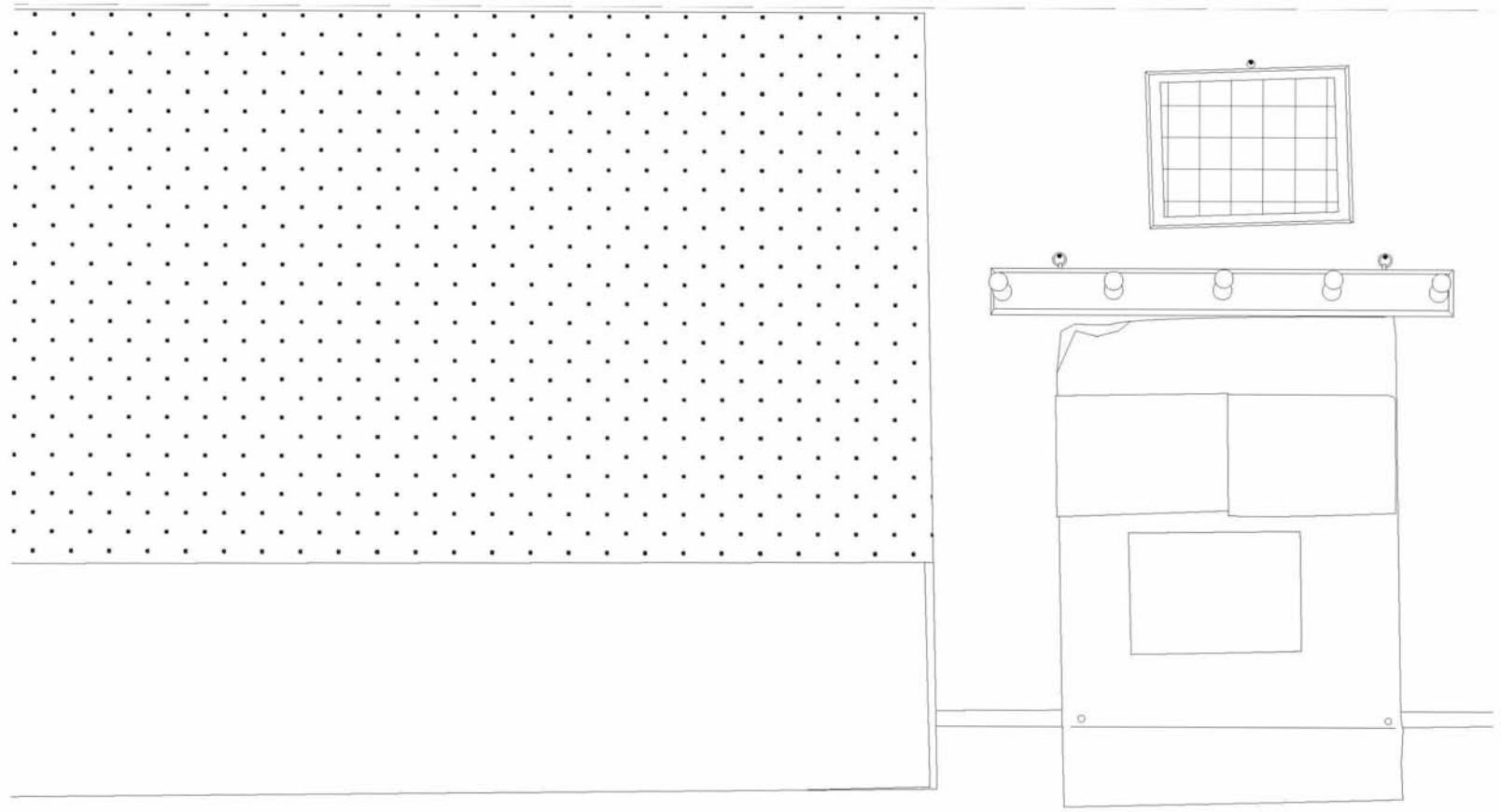

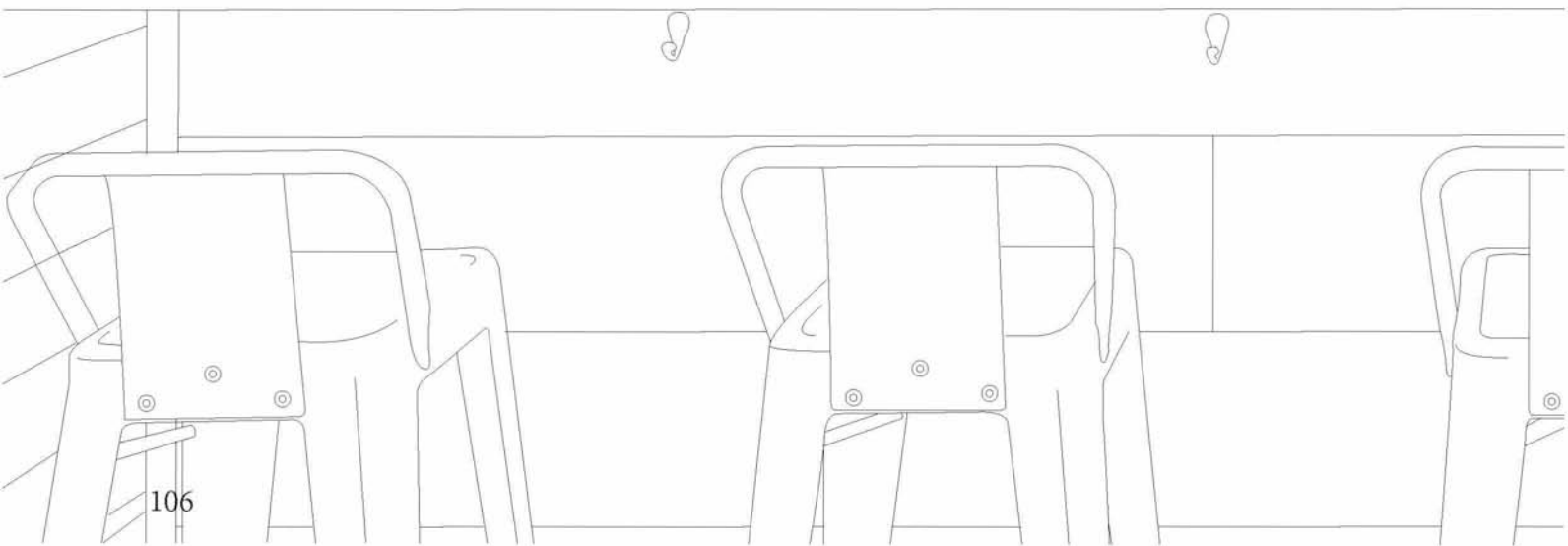

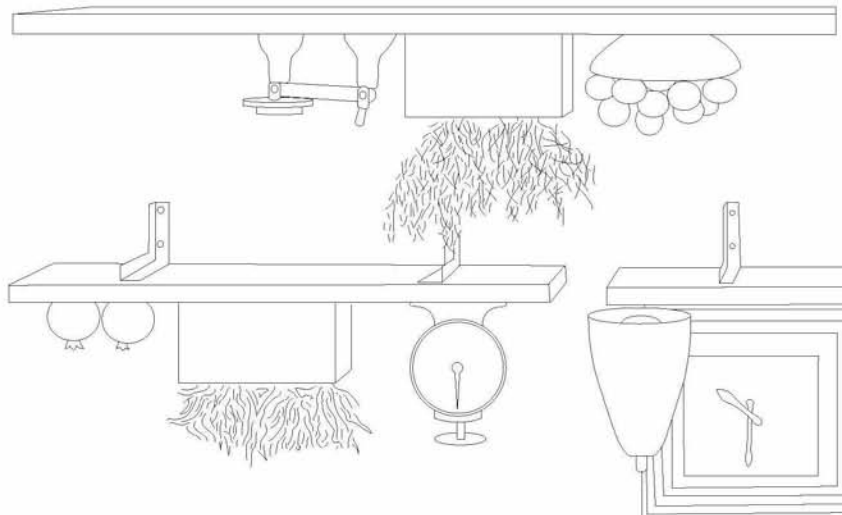
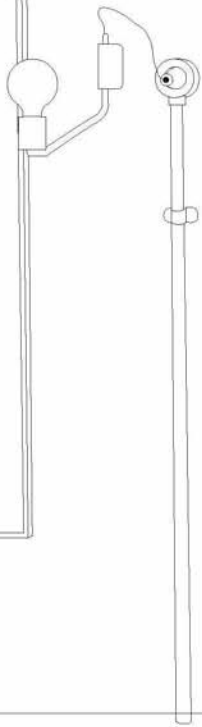
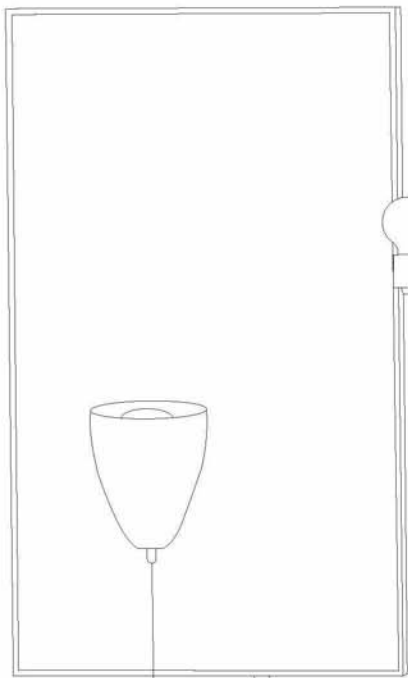
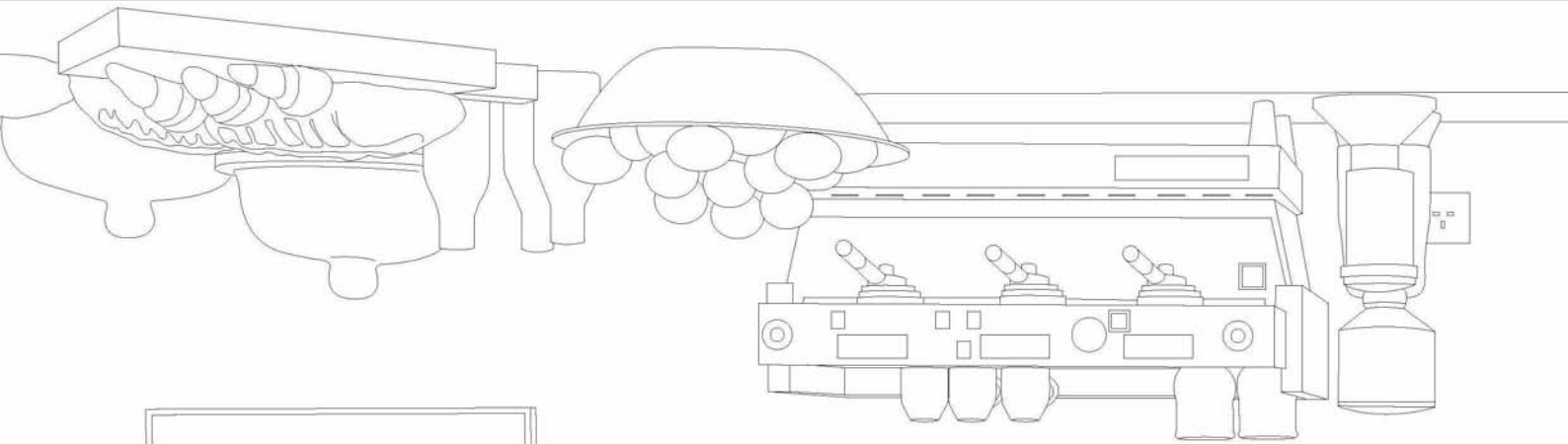
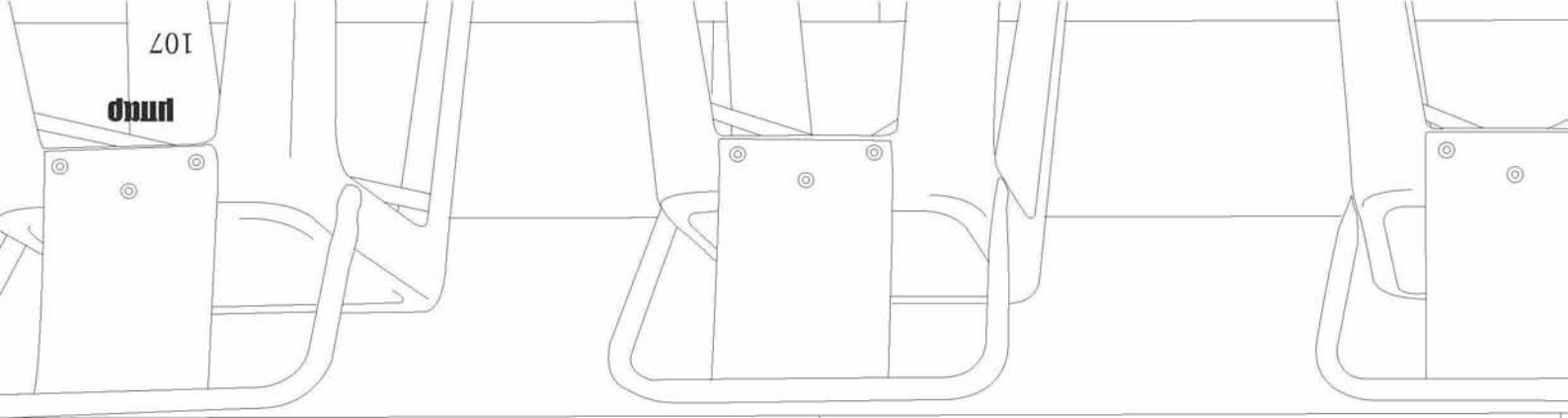

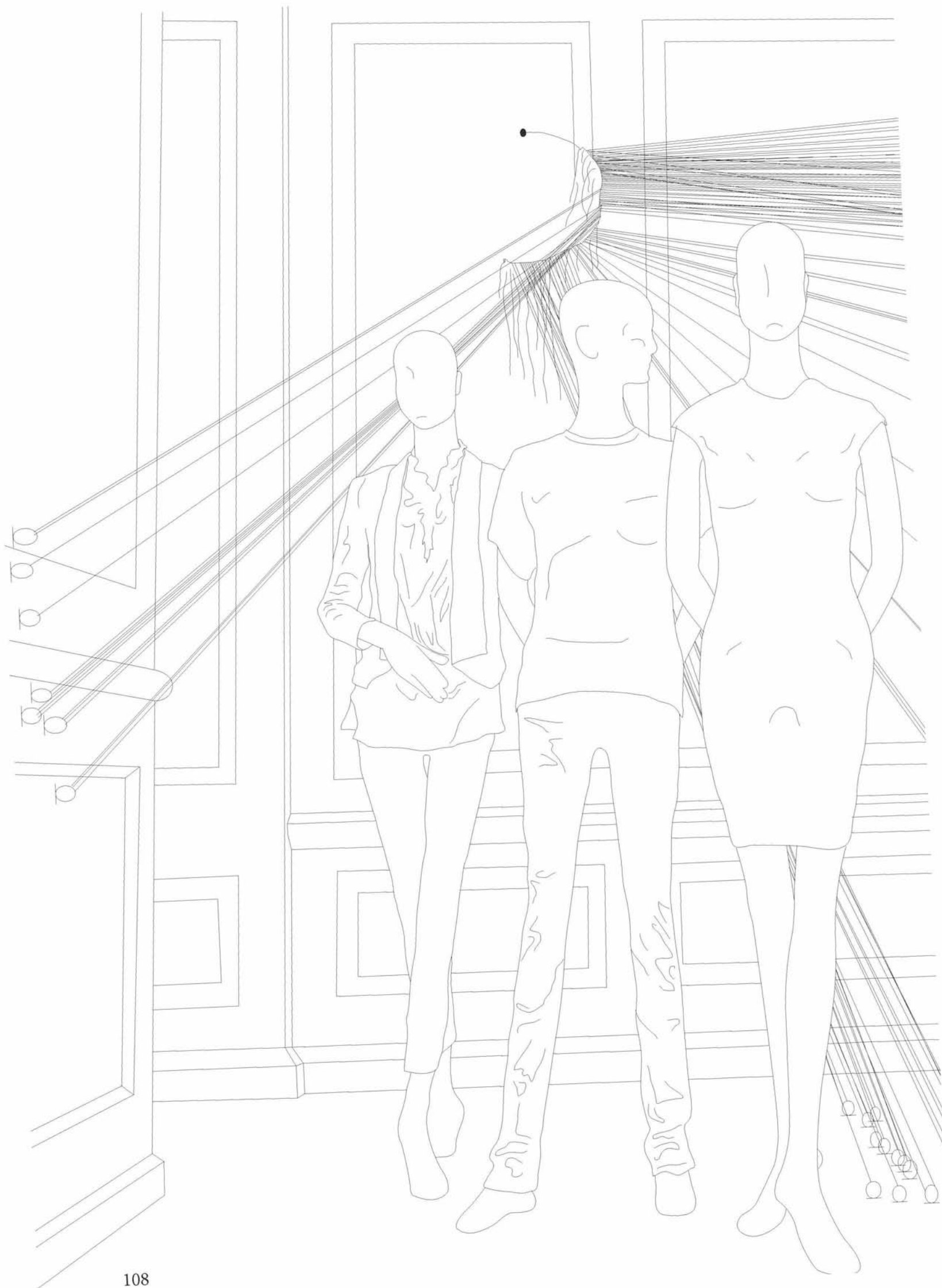

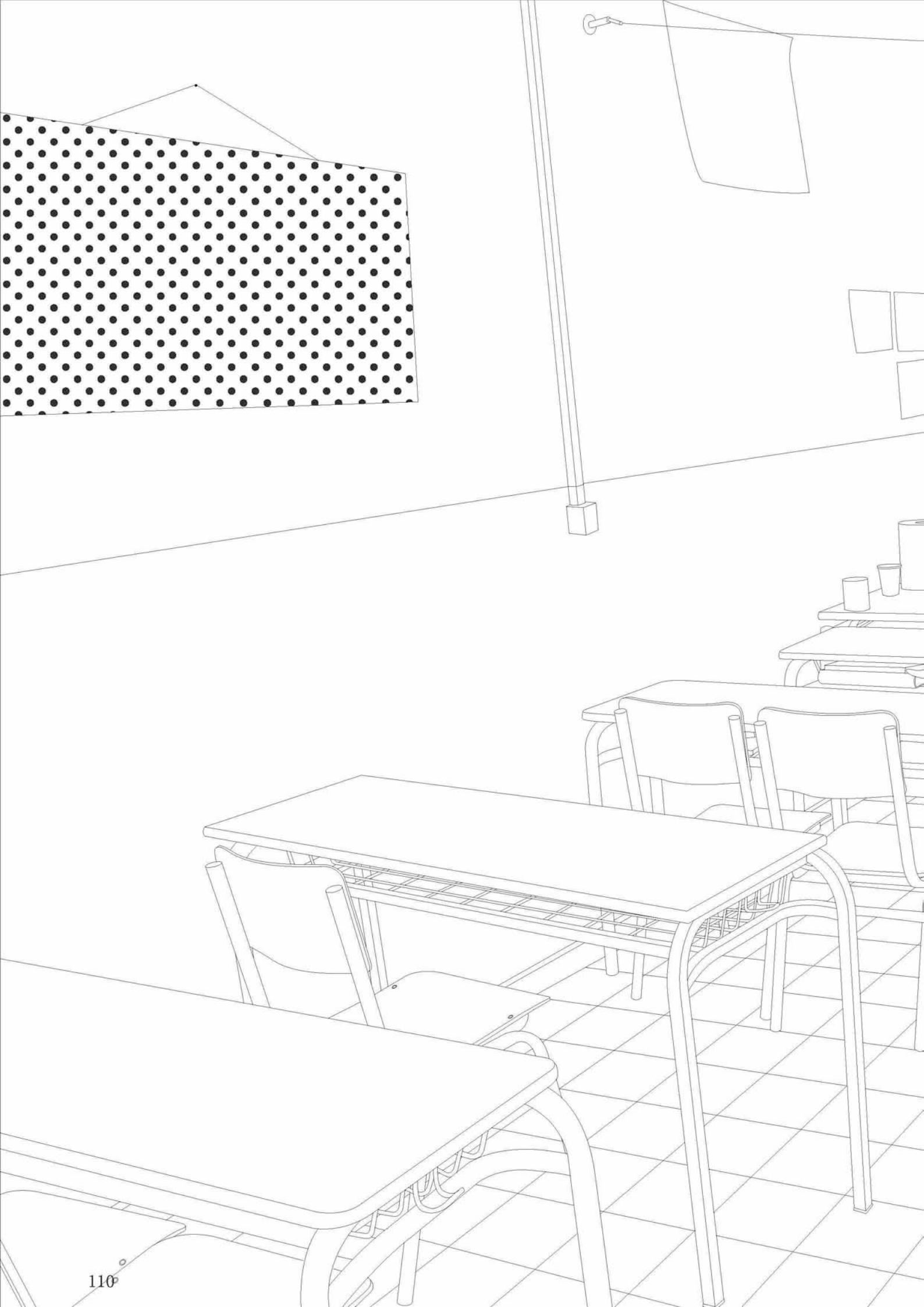

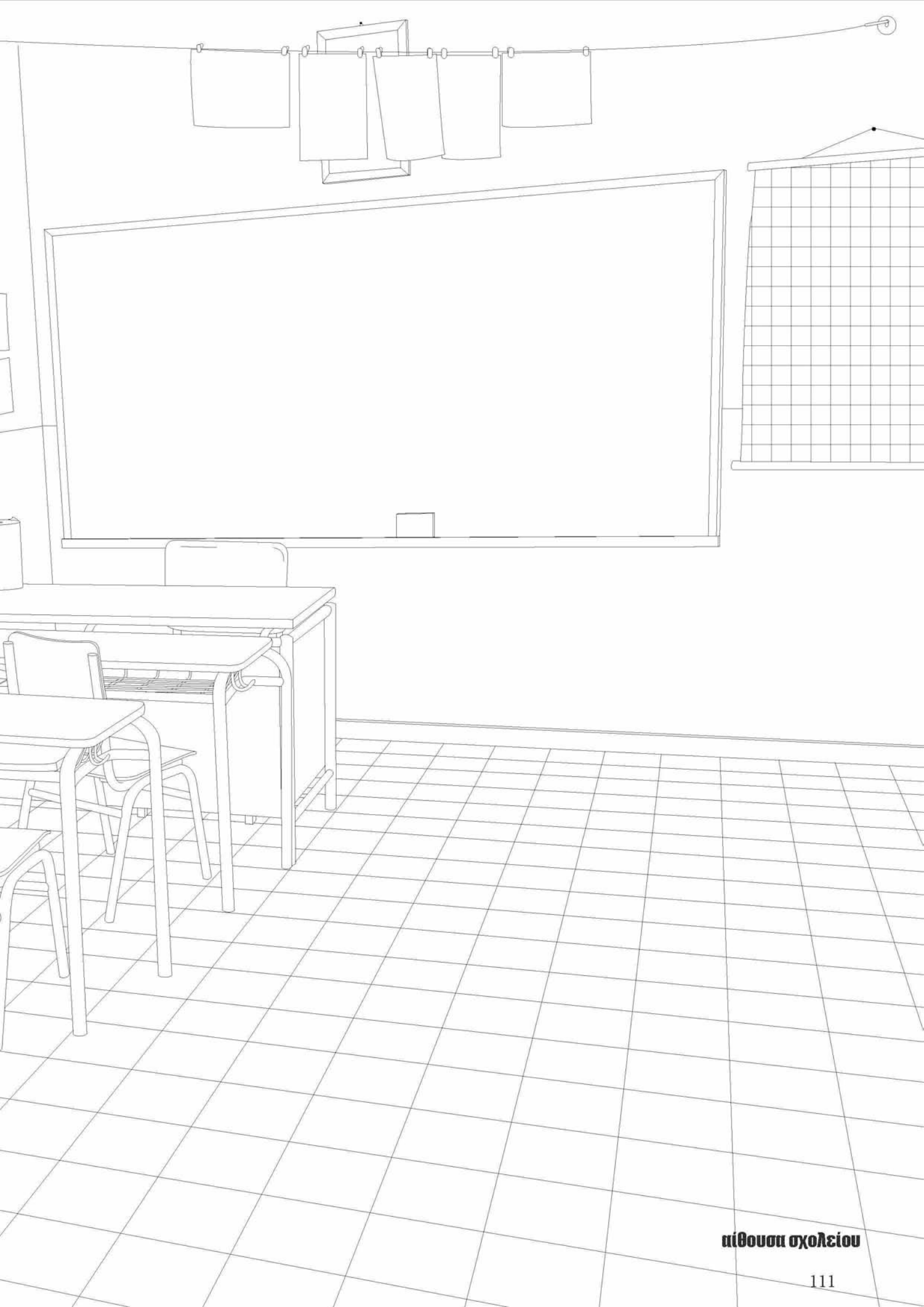

Επίλογος

Κοινωνικός, ιδεολογικός και πολιτικός ρόλος του μουσείου ως θεσμός είναι να παρουσιάσει, να ερμηνεύσει και να νοηματοδοτήσει μια αρχαιολογία του σήμερα, χωρίς να δημιουργήσει κλίμακες αξιών και να ενεργοποιήσει μηχανισμούς αξιολόγησης του υλικού πολιτισμού και κατάταξης αυτού σε ιεραρχικές κατηγορίες (ποιά εκθέματα είναι άξια παρουσίασης και ποιά όχι).

Στη δημιουργία εκθεμάτων μπορούν να συμμετάσχουν οποιοιδήποτε τηρούν τις προϋποθέσεις των υπάρχοντων νομικών πλαισίων, ανεξαρτήτως φύλου, θρησκείας, κοινωνικής τάξης και καταγωγής. Το μουσείο που προτείνουμε έχει την ιδιαιτερότητα ότι τα εκθέματα θα εκτεθούν στο χώρο που δημιουργήθηκαν (μετά την αποχώρηση των δημιουργών). Οι δημιουργοί μπορεί να σκηνοθετήσουν, να επιλέξουν τι θα αποσιωπηθεί και τι θα παρουσιαστεί, ο χρόνος όμως παραμονής τους εκεί θα αφήσει σημάδια που δεν θα είναι επηρεασμένα από μικροσκηνοθεσίες. Η καθημερινότητά των υποκειμένων είναι πλούσια σε αυτοματισμούς, «οδηγείται» από το ασυνείδητο που το έχουν δομήσει η ρευστή αυθονία της καθημερινής τους ζωής στην πόλη και οι συσσωρεύσεις των εικόνων της τηλεματικής κοινωνίας. Τα εκθέματα, που θα αφήσουν πίσω τους, θα είναι φορείς μηνυμάτων, συμβολισμών και αξιών της κουλτούρας του σήμερα. Συμπαγή και αδρανή, με ένα ψεγάδι κυριαρχίας σημαδεμένα από τους έως τότε κατόχους τους. Στόχος του μουσείου είναι η διατήρηση μιας συλλογικής μνήμης.

Το μουσείο θέλουμε να χρησιμοποιηθεί ως μέσο δημιουργίας και στη συνέχεια έκθεσης ιχνών της κουλτούρας του σήμερα. Αν οι κατοικίες είναι δοχεία ζωής, μετατρέπουμε το μουσείο σε ένα τέτοιο και στη συνέχεια μετατρέπεται σε δοχείο στοιχείων ζωής. Στοιχεία ζωής που παράγονται μέσα σε

κοινωνικές δομές, με τρόπους που μέσα από αυτούς η κοινωνία μιλά και σκέφτεται για την ίδια και τις εμπειρίες της.

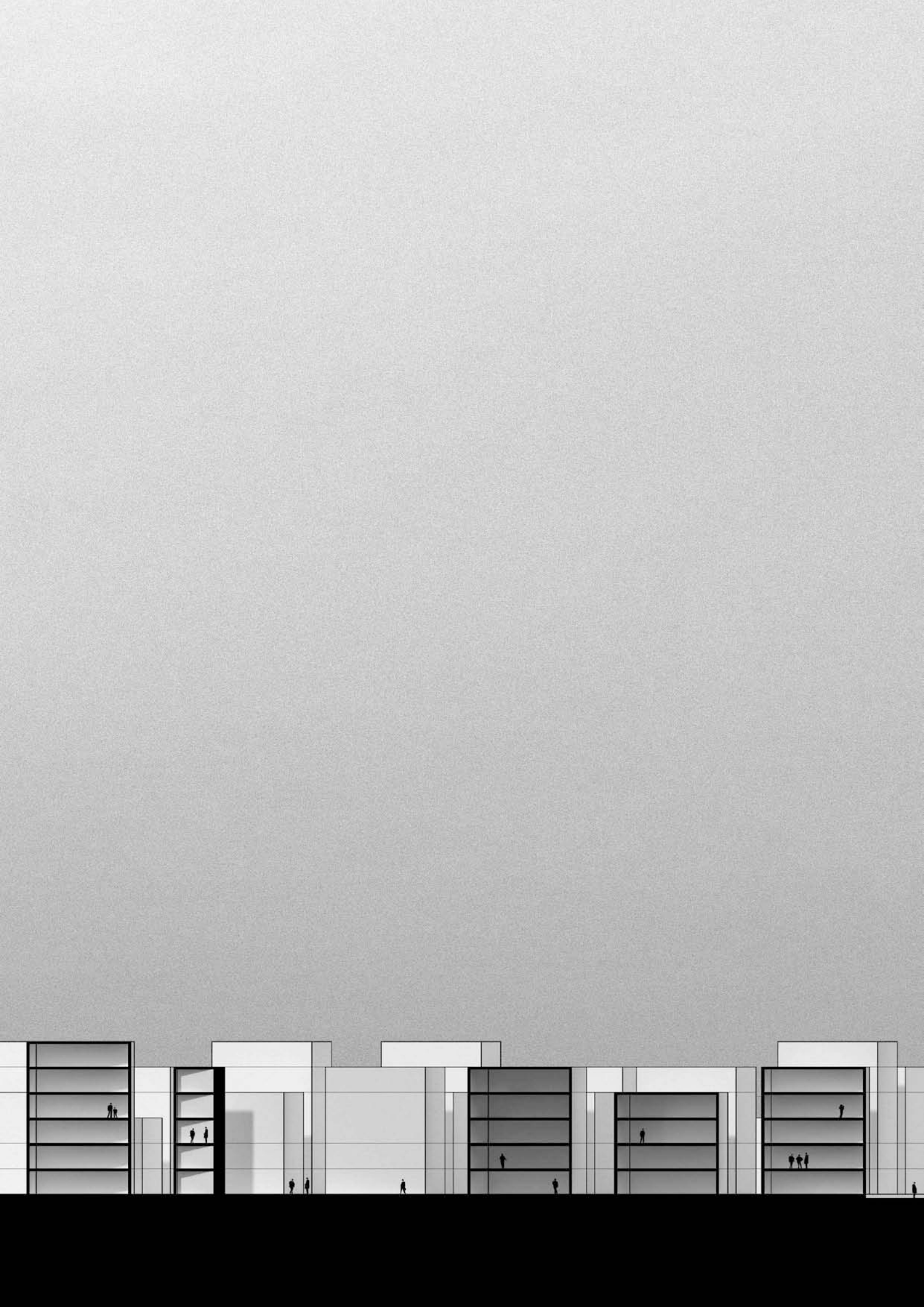

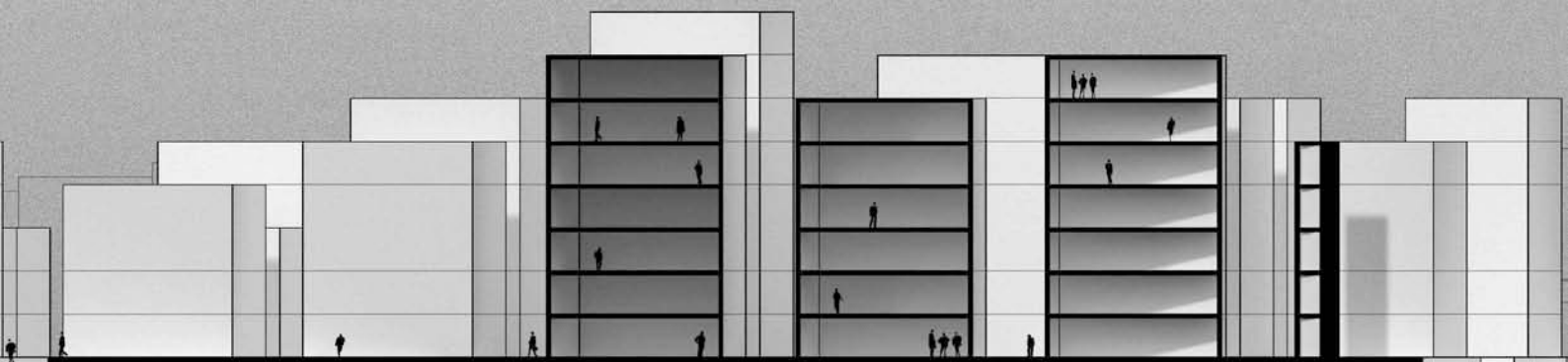

*τμήματα του κειμένου που παρουσιάστηκαν, είναι προϊόν της ομάδας από την ερευνητική εργασία με τίτλο «Αναγνώσεις χωροθετημένων καταστάσεων. Από την αφετηρία στον τερματικό σταθμό.»

Ευχαριστούμε τη Μαρία για τη βοήθεια και την υποστήριξή της.

Ιούλιος 2015
διπλωματική εργασία
Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών

